

RANNIKON PUOLUSTAJA

Meripuolustuksen ammatti- ja jäsenlehti

nro 1/2008

Rakennemuutos päätöksessään

RANNIKON PUOLUSTAJA

Meripuolustuksen ammatti- ja jäsenlehti

Päätoimittaja

Kai Masalin
puh 09-351 040
fax 09-351 04400
gsm 040-511 1851
e-mail kai.masalin@plusterveys.fi

Toimituksen osoite (postitettavat aineistot)

Kai Masalin
Jollaksentie 30, 00850 Helsinki

Toimitusneuvosto

Aulis Minkkinen, RtUY pj.
Tied.pääll. Annele Apajakari, MERIVE
Lars Eklund, Helsingin Laivastokilta
Arno Hakkarainen, Sininen Reservi ry
Kimmo Kinos, Rt-kerho Johtorengas
Viljo Lehtonen, Rannikkojääkärikilta
Tapio Maijala, RtUY
Jaakko Savisaari, MY
Tatu Vartiainen, RTOU

Toimituskunta (kirjeenvaihtajat)

Komkapt Olli-Pekka Lund, KOTRANNP
Tiedottaja Nina Soini, SMMEPA
Kaptl Seppo Järvinen, SMMEPA
Kaptl Pasi Leskinen, SLMEPA
Tiedottaja Sari Salmi, SLMEPA
Ltn Leo Puhakka, UUDPR
Tiedottaja Mika Kuutti, Sininen Reservi ry

Tilauhinnat vuodelle 2008

Yksittäiset kestotilaujat 18 euroa/
vuosikerta. Yleishyödyllisten yhteisöjen
jäsentilaukset 8 euroa/vuosikerta.

Osoitteenmuutokset ja tilaukset

Rauni Jääskeläinen
Näätäkuja 3 B 10, 01480 Vantaa
puh 040 723 5838
e-mail rauni.jaaskelainen@
rannikonpuolustaja.fi

Lehden kotisivut

www.rannikonpuolustaja.fi

Kirjapaino

Priimus Paino Oy, Loimaa
Taitto Seppo Alanko

Ilmoitusmyynti

Ilpo Pitkänen Oy
puh 09-586 8300
fax 09-586 83099

Julkaisija

Rannikkotyöstön Upseeriyhdistys ry
Kirjoituksissa esitetyt mielipiteet ovat
kirjoittajien

Aikakauslehtien
liiton jäsenlehti
ISSN 1239-0445

Kansi

TURRP taisteluammunnoissa
Syndalenissa. Kuva: Pasi Rantakari.

Rannikon Puolustaja 2008

2/2008 aineistopäivä 14.4.
Ilmestyy viikolla 23.
3/2008 aineistopäivä 11.8.
Ilmestyy viikolla 40.
4/2008 aineistopäivä 13.10.
Ilmestyy viikolla 50.

51. vuosikerta • 1/2008

RANNIKON PUOLUSTAJA 2/2008 ilmestyy viikolla 23.

Päätemana on merivoimien tehtävien ja toiminnan muutos osana puolustusvoimien
tehtävien kehittymistä

- kumppanuus yhteiskunnan elintärkeiden toimintojen turvaamisessa
- maakuntajoukot

Lehden aineistopäivä on 14.4.2008 mennessä. Tekstit sähköisessä muodossa mieluiten rtf-
tekstiedostoina (muutkin formaatit käyvät) levykkeellä tai sähköpostilla. Kuva-aineisto
paperi-, dia-, tai digikuvina (digikuvat tiff-, eps- tai jpg). Digikuvien minimiresoluutio on 300
dpi käytettävässä koossaan. Paperikuvia ei palauteta. Muusta menettelystä on sovittava erikseen
päätoimittajan kanssa.

Merivoimat valmis

Valtioneuvoston selonteon 2004 toimenpiteet loppuunsaatettu

Merivoimien Esikunnan Turkuun siirtymisen myötä merivoimat on näin toteuttanut kaikki valtioneuvoston selonteossa (VNS 2004) sille asetetut toimenpiteet. Neljän vuoden ajan selonteon toteuttaminen on ollut hyvin keskeisellä sijalla merivoimien toiminnassa. Rakennemuutoksen kohteeksi joutunutta henkilöstöä on tuettu ja kannustettu käytettävissä olevin keinoin ja mahdollisuuksin.

Kotkan Rannikkoalue lakkautettiin itsenäisenä joukko-osastona vuoden 2006 lopussa. Jäljelle jäävä osa liitettiin Kotkan Rannikkopataljoonana Suomenlahden Meripuolustusalueeseen. Merivoimien muut joukot saivat piristysruiskeen osaavista kotkalaisista. Haminaan ja Kotkaan jäi kuitenkin henkilöstömäärältään vahva ja operatiivisesti tärkeä joukkoyksikkö, jonka koulutustehtävänä on kaikkien merivoimien meritiedusteluysiköiden tuottaminen. Haapasaaressa toimii merivoimien ainoa jatkuvasti miehitetty merivalvonta-asema.

Saaristomeren Meripuolustusalueen joukkoyksikkönä toiminut Turun Rannikkopatteristo lakkautettiin vuoden 2006 lopussa. Joukkoyksikön toimintoja ja henkilöstöä siirrettiin Saaristomeren Meripuolustusalueen päätukikohtaan Pansioon sekä muualle merivoimien joukko-osastoihin. Gyltön linnakkeella ei enää kouluteta varusmiehiä, mutta alue on tärkeä merivalvonnan johtamisen kannalta sekä harjoitusalueena.

Lisäksi Rankin, Mäkiluodon, Russarön, Öron ja Utön linnakkeet muutettiin niin kutsutuiksi vartiolinnakkeiksi vuoden 2006 aikana. Tällöin varusmieskoulutus sekä merivalvontaan liittyvä aistimerivalvonta linnakkeilla lakkautettiin. Merivalvonta keskitettiin merivalvontakeskuksiin. Jatkossa kolme merivalvontakeskusta vastaavat oman alueensa merivalvontatilannekuvan muodostamisesta.

Merivoimien Esikunnan 17.12.2007 käynnistynyt toiminta Turun Heikkilässä päätti merivoimien nelivuotisen rakennemuutoksen. Esikunta sai arvoisensa toimitilat ja toimintaympäristön. Olen tyytyväinen, samoin kuin esikunnan henkilöstöstä huokuu tyytyväisyys uusiin työskentelyolosuhteisiin. Kuitenkin Merivoimien Esikunnan operatiivisessa toiminnassa tarvitsemat tilat ovat vasta suunnitteluvaiheessa, mutta valmistunevat vuoden 2010 aikana. Tämän jälkeen operatiivisen alan henkilöstö siirtyy nykyisistä väliaikaistiloista työskentelemään uusiin tiloihin.

Edellisen selonteon käynnistämä merivoimien rakennemuutos kosketti tavalla tai toisella noin 450:tä merivoimissa palvelevaa henkilöä – raskas muutosvaihe on läpiviety kunnialla. Olemme mielestäni onnistuneet rakennemuutoksesamme erittäin hyvin. Seuraavan kerran asioita tarkastellaan syksyllä 2008 valmistuilla olevan selonteon (VNS 2008) pohjalta.

*Vara-amiraali Hans Holmström
Merivoimien kommentaja*

Tässä numerossa:

- 3 **Pääkirjoitus**
- 7 **Päätoimittaja**
- 8 **Puolustusvoimain komentajan päiväkäsky
31. päivänä joulukuuta 2007**
Puolustusvoimain komentaja
- 8 **Pääsikunnan rakenneuudistus päätökseen**
- 9 **Puolustusvoimien Materiaalilaitos muuttuu
Maavoimien Materiaalilaitokseksi**
- 9 **Puolustusvoimien rakennemuutos päihinänkuoressa**
Henrik Gahmberg
- 10 **Puolustusvoimain komentaja Mikkeliässä maavoimien
perustamisjuhlassa 3. 1. 2008**
Puolustusvoimain komentaja, amiraali Juhani Kaskeala
- 15 **Merivoimien Esikunta viihtyy Turun Heikkilässä**
Minna Suominen
- 20 **Turun Rannikkopataljoona**
Pasi Rantakari
- 24 **Rakennemuutoksen loppuun vienti
Itäisellä Suomenlahdella**
Juha Pallaspuro
- 30 **Rakennemuutos päätöksessään.....**
Asta Ruuskanen
- 34 **Uusi vuosi, uudet tuulet**
Matti Mäkinen
- 36 **Upinniemen Harjukylästä tilat vapaaehtoiselle
meripuolustukselle**
Matti Mäkinen
- 38 **Talviolosuhteet haastoivat merivoimien
harjoituksen marraskuussa**
Nina Soini
- 41 **Henkilöstömuutoksia merivoimissa**
- 42 **Suomenlahden Meripuolustusalue ampui
kunnialaukauksen itsenäiselle 90-vuotiaalle
Suomelle 5.12.2007**
Anu Vuorinen
- 44 **Alokkaan ensimmäiset tunnit**
Anu Vuorinen

*Tähystäjät varustautuivat talvisiin olosuhteisiin
miinalaivan kannella.*

- 46 Merisotakoulun ru-kurssi 152
Kai Masalin
- 47 Herra amiraali, hyvät naiset ja herrat!
Lassi Luomala
- 50 Almqvistin tykki
Ove Engvist
- 51 Kirjallisuus
- 52 Yksi aikakausi merivoimissa päättyi
– Helsinki-luokka poistui käytöstä
Raimo Pyysalo, Matti Villanen, Jarmo Pennala, Mika Mäkilevo
- 64 Liittojen yhdistyminen – uhka vai mahdollisuus
Inga-Katriina Heinonen
- 66 Erään rannikonpuolustajan havuseppele
Johanna Lahtinen

Kuulumisia

- 68 Meriupseeriyhdistys ry
- 70 Rannikkotyöstön perinneyhdistys
- 74 Sininen Reservi ry
- 78 Rannikkojääkärikilta ry
- 80 Helsingin Laivastokilta ry
- 84 Turun Laivastokilta ry
- 85 Pohjanlahden Laivastokilta ry
- 86 Suomenlinnan Rannikkotyöstökilta ry
- 89 Vaasan Meriosasto
- 90 Pohjanlahden Merivartiokilta ry

TTT: tekniikkaa, taktiikkaa ja teknologiaa

- 92 Kunnossapito, tulevaisuuden haaste (osa 1)
Jaarle Wilska
- 98 Yhteystietoja
- 99 Tapahtumakalenteri

Poimintoja:

Turun Heikkilän kasarmin tulojuhlaa vietettiin 19.12.2007. Sivu 15.

Turun Rannikkopataljoona rakennemuutoksen jälkeen. Sivu 20.

Yksi vaihe merivoimien historiasta päättyi Helsinki-luokan myötä. Sivu 52.

TietoSaab Systems Kumppanisi turvallisuuteen ja maanpuolustukseen

TietoSaab Systems on tiedustelu-, valvonta- ja johtamisjärjestelmien sekä yhteensopivien tuoteratkaisujen asiantunteva toimittaja kotimaisille ja kansainvälisille markkinoille. Kokemuksen sekä vahvan osaamisen varmistavat TietoEnatorin ja Saabin taustavoimat, ISO/AQAP sertifioitu toimintajärjestelmä sekä aktiivinen osallistuminen toimialan kokonaisvaltaiseen kehitykseen.

TietoSaab Systemsin toteuttamat ratkaisut perustuvat edistykselliseen teknologiaosaamiseen, järjestelmien integrointiin sekä niiden elinkaaren aikaiseen tukeen ja ylläpitoon. Uusimpia valmISRatkaisujamme ovat mm. valvontatutkan suorituskykyä mullistava reaaliaikaohjelmisto sekä satama- ja uravalvontaan kehitetty helppokäyttöinen ja siirrettävä vedenalainen valvontajärjestelmä.

TietoEnator

TietoSaab Systems Oy
Tietotie 6, PL 403, 02101 Espoo
Puh. +358 20 7252 000 • www.tietosaab.com

SAAB

Quo vadis, Reserviupseeriliitto?

Minulla oli ilo osallistua Merisotakoulun ru-kurs- si 152:n päättäjäistilaisuuteen ns. kummikurssin eli kurssi 52:n toisena edustajana. Tämä hieno tehtävä soi myös lounaspaikan itseäni parimmassa seurassa. Jälkiruokakeskustelun lomassa vierustoverini otti esille RUL:n puheenjohtajavalinnan kysyen, valittiinko (Akavan ex-puheenjohtaja) Risto Piekka RUL:n puheenjohtajaksi. Pöydässä istunut RUL:n 1. varapuheenjohtaja Yrjö-Pekka Rautalahti (56 v), itsekin ehdokkaana ollut, totesi: ”Piekka (59 v.) on menneisyyden mies. Meillä on sopimus, ettei yli 60-vuotiaita valita”.

Näin maanpuolustusihmisenä - kuudenkymppin ja kuopan välissä - aloin tuntea voimakasta masennusta. Että liittoni osoittaa avoimesti näin reipasta ikärasismia, on huolestuttavaa, vielä huolestuttavampaa on, että ”on sovittu”, on käypä kulttuuri. Ehkä näin 62-vuotiaana pitäisikin jo ymmärtää erota tästä ”nuoriso”liitosta, jossa kabineteissa keskitytään enemmän keskinäisiin sopimisiin ja kunnianosoitusten ja ylennysten esittelyyn toinen toisilleen ja kavereille, kuin isänmaan edun kannalta keskeisiin asioihin. Minä kun naivina olen luullut, että yhteisö voisi hyötymä johtajansa elämäkokemuksesta, ns. hiljaisesta tiedosta ja yhteiskuntasuhteista. Miten väärässä sitä voi olla!

Muistaakseni Marski johti Suomen puolustusta 75-vuotiaana! Ministereissäkin taitaa olla yli 60 vuotiaita. Ja muissakin valtion ja yritysten johtotehtävissä. Varttuneemmissa johtajissa

on se hyvä puoli, ettei heidän enää myöskään tarvitse olla huolissaan oman asemansa edistämisestä. Voi keskittyä vaikka yhteisönsä asian edistämiseen.

Kaikkein surullisinta on, että oma liittoni ei vielääkään näe ajan merkkejä. Jos olisin siellä toisella puolella, niin kysyisin, kuten eräs Yhdysvaltain hallinnon korkeaa edustaja EU:lta. Jos haluan tietää, mitä mieltä EU:n jäsenet ovat, mihin numeroon minä soitan?

On väitetty, että moninaisuus on rikkautta. Vapaaehtoisen maanpuolustuksen hajanaisuus on kallista köyhyyttä! RUL:n ”uudenkin” johdon RUL:n oman itsenäisyyden korostaminen osoittaa, että liitto ei elä ajassa. Toisin kuin todella nuoret, jotka ovat tottuneet työskentelemään yhdessä erityisesti MPK:n ja sen paikallisosastojen puitteissa, siellä, missä oikea maanpuolustustyö paljolti tehdään.

Kysymättä kenenkään yhdistystaustoja.

Pelkäänpä, että RUL on nykyisellään menneisyyden järjestö? Vai olenko erehtynyt?

Yhteistyöpyrkimyksistä ja yhtenäisyyden tavoitteesta, vaikkakin vaikeasta, on hienona esimerkkinä Sininen Reservi. Ja raikkaista ajatuksista toisaalla lehdessä oleva Maanpuolustuskiltojen Liiton puheenjohtajan Erkko Kajanderin haastattelu.

Mites tässä muuten näin kävi?

Edellisessä lehdessä kerroin jättäväni, ”onnellisenä, mutta väsyneenä” päätoimittajan tehtävän. Täysin palvelleena ja

Kummit Kurkivuori ja Masalin.

Kuva: Puolustusvoimat, Antti Rantanen.

monien helpotukseksi. Valitettavasti vapaaehtoisTYÖ ei ole välttämättä hirveän haluttua. Ja lehti on lukijoille ja tukijoille tehtävä. Tämäkin tilanne esimerkkiä uusien, myös taloudellisesti oikeiden ja kestävien ratkaisujen tarpeesta, Aika lyhyellä tähtämellä.

Lehti ei myöskään ole saanut suunniteltua uutta toimitussihteeriä. Vika ei ole päättäjien. Merivoimat on tehnyt hienoja lehdien toimituksellista tukemista koskevia päätöksiä. Tässä ihmisten maailmassa ei kaikki aina kuitenkaan suju suunnitelmien mukaan, joten tämä numero on tehty entistäkin niukemmilla henkilöresursseilla.

Lehden uutena taittajana on aloittanut Seppo Alanko. Hänet on palkittu Vuoden taittajana 2006. Uskon lehden hienon ulkoasun ja tyylin jatkavan edelleen kehittymistään Sepon ”uudessa” sisään meripuolustuksen kiehtovaan maailmaan. Alku on ollut hyvin lupaavaa.

Ei muuta kuin eteenpäin, sanoim mummo umpihangessa! Rakkaat lukijani, kyllä se siitä!

Kai Masalin

*62-vuotias ison yrityksen lääketieteellinen johtaja
Va. päätoimittaja*

Puolustusvoimain komentajan päiväkäsky

31. päivänä joulukuuta 2007

Vuosi 2007 on ollut puolustusvoimissa muutokseen valmistautumisen ja uuden rakentamisen aikaa. Vuoden vaihtuessa astuu voimaan uusi, entisestään kevennetty johtamis- ja hallintorakenne. Sen toimeenpano koskettaa yli 6000 puolustusvoimien palveluksessa olevaa. Eikä vain heitä, sillä monen kohdalla uusi tehtävä on merkinnyt myös perheelle paikkakunnan vaihtoa kaikkine seurannaisvaikutuksineen.

Pääosa puolustusvoimien henkilöstöstä on saanut osamistaan ja odotuksiaan vastaavan tehtävän. Epävarmuus tulevaisuudesta on kuitenkin pitkään koetellut kaikkia henkilöstöryhmiämme, ehkä raskaimmin siviilityöntekijöitä. Odotamme vielä lopullista päätöstä maavoimien materiaalin huollon ja kunnosapidon tulevasta järjestelystä. On selvää, että mahdollinen strateginen kumppanuus teollisuuden kanssa edistää puolustusvoimien kriisivalmiutta, mutta ratkaisu ei voi tapahtua millä ehdoilla tahansa.

Puolustusvoimien rakennemuutos on joka tapauksessa osoittautunut väistämättömäksi. Edes puolustusmäärärahojen tuntuva lisäys ei olisi riittänyt patoamaan materiaalikustannusten, henkilöstömenojen ja tilavuokrien jatkuvasti kasvavia menopaineita. Toimintojen rationalisointi ja keskittäminen antavat kustannussäästöjen lisäksi mahdollisuuden

suunnata voimavaroja tulevaisuuteen eli puolustusvoimien kehittämiseen. Erityisen tuntuvia hyötyjä saavutetaan maavoimien keskittämisestä yhteen johtoon.

Ensi vuosi merkitsee henkilöstölle uuden organisaation vakiinnuttamista. On ilahduttavaa, että voimme samanaikaisesti palauttaa puolustusvoimien perustoiminnot rakennemuutosta edeltäneelle tasolle. Tulomme jälleen kouluttamaan noin 25 000 asevelvollista reserviin ja kutsumaan toiset 25 000 asevelvollista reservin kertausharjoituksiin. Maavoimien sota- ja ampumarjoitukset kyetään järjestämään koulutustarpeen mukaisesti, eikä meri- ja ilmavoimien normaalitoiminnoille tarvitse asettaa enää ylimääräisiä säästörajouksia.

Näillä valmiutemme kannalta myönteisillä terveislä haluan kiittää puolustusvoimien uuteraa ja uskollista henkilöstöä kuluneesta vuodesta. Mittava rakennemuutos ei olisi voinut onnistua ilman hyvää yhteishenkeä, eikä aina ilman henkilökohtaisia uhrauksiaan. Kiitän teitä kaikkia sekä myös asevelvollisiamme isänmaan turvallisuuden hyväksi tehdystä tinkimättömästä työstä. Toivotan teille ja läheisillenne onnea ja menestystä vuonna 2008.

*Puolustusvoimain komentaja
Amiraali Juhani Kaskeala*

Puolustusvoimien rakennemuutos pähkinänkuoressa

Puolustusvoimissa 1.1.2008 voimaan astuva rakennemuutos on ollut suurin sitten viime sotien. Sen perustana on Valtioneuvoston turvallisuus- ja puolustuspoliittinen selonteke vuodelta 2004. Tämän rakennemuutoksen näkyvimpänä tuloksena on Maavoimien muodostuminen puolustushaaraksi meri- ja ilmavoimien tapaan.

Uudessa johtamis- ja hallintojärjestelmässä Pääesikunta keskittyy koko puolustusvoimien kehittämiseen sekä strategiseen ja kaikkia puolustushaaroja kos-

kevien yhteisoperaatioiden suunnitteluun ja johtamiseen. Sotilasläänien esikuntien lukumäärä vähenee kahdestatoista seitsemään. Maanpuolustusalueet ja aiemmat sotilasläänit esikuntineen lakkautetaan. Niiden tilalle muodostetaan neljä operatiivista ja kolme alueellista sotilasläänää. Asevelvollisuus- ja reserviläisasioita sekä näihin liittyviä asiakaspalveluita hoitaa 19 sotilasläänien alaisuuteen perustettava aluetoimistoa. Puolustusvoimien Materiaalilaitos siirtyy maavoimien organisaatioon ja muuttuu Maavoimien Mate-

riaalilaitokseksi. Huolto organisoidaan Materiaalilaitoksen alaisiin neljän alueelliseen huoltorykmentin sekä kolmen laitoksen vastuulle.

Uusi Maavoimien Esikunta perustettiin Mikkeliin, Merivoimien Esikunta siirtyi Turkuun, ja Ilmatorjuntakoulu lakkautettiin ja sen toiminnot siirtyivät Ilmasotakouluun 1.1.2008.

*Henrik Gahmberg
tiedottaja*

Pääesikunnan rakenneuudistus päätökseen

Pääesikunnan kokoonpano muuttui vuoden vaihteessa. Pääesikuntaan kuulunut Maa-voimaesikunta lakkautettiin 1.1.2008. Samalla maavoimien johtamisesta vastaava Maavoimien Esikunta aloitti toimintansa. Pääesikunnan toiminta keskittyy koko puolustusvoimia johtaviin tehtäviin sekä toimimaan puolustusvoimain komentajan johto-esikuntana että puolustusministeriön alaisena keskuhallintoviranomaisena.

Muutokset ovat osa vuonna 2004 annetun valtioneuvoston turvallisuus- ja puolustuspoliittisen selonteon toimeenpanoa.

Pääesikunnan organisaatiorakennetta madallettiin jo edellisessä vuoden

Kuva: Puolustusvoimat.

vaihteessa poistamalla alaesikuntajako sekä vähentämällä osastojen lukumäärä noin puoleen aiemmasta. Pääesikunnassa työskentelee noin 400 henkeä.

Rakenneuudistuksen tuloksena Pääesikunnan kyky kaikkia kolmea

puolustushaaraa koskevien yhteisoperaatioiden suunnitteluun, johtamiseen ja toimeenpanoon paranee. Lisäksi uudistukset mahdollistavat henkilöstön, toimitilojen ja määrärahojen aiempaa taroituksenmukaisemman käytön.

Puolustusvoimien Materiaalilaitos muuttuu Maavoimien Materiaalilaitokseksi

Pääesikunnan alainen Puolustusvoimien Materiaalilaitos siirtyy vuoden 2008 alusta maavoimien komentajan alaisuuteen osaksi perustettavia maavoimia. Samalla laitoksen nimi muuttuu Maavoimien Materiaalilaitokseksi.

Maavoimien Materiaalilaitokseen kuuluu kahdeksan hallintoyksikköä: esikunta, neljä huoltorykmenttiä ja kolme laitosta. Varikot liitetään osiksi edellä mainittuja hallintoyksiköitä.

Tampereella toimiva Maavoimien Materiaalilaitoksen Esikunta johtaa maavoimien huollon valtakunnalliset järjestelyt. Se valmistele ja toteuttaa puolustusmateriaalin hankinnat koti-

maasta ja ulkomailta. Esikunta ohjeistaa ja valvoo materiaalin käyttöä, huoltoa, varastointia, kierrätystä ja käytöstä poistamista. Lisäksi se solmii ja ylläpitää erilaisia kumppanuussopimuksia.

Huoltorykmentit vastaavat Maavoimien Materiaalilaitoksen Esikunnan ohjaamina alueellaan toimivien puolustusvoimien ja rajavartiolaitoksen yksiköiden materiaalin kunnossapidosta, varastoinnista ja kierrätyksestä. Ne vastaavat osaltaan myös materiaalin ja palvelujen hankkimisesta puolustusvoimien käyttöön.

Huoltorykmenttien esikunnat sijaitsevat Helsingissä, Kouvolassa, Hämeenlinnassa ja Oulussa.

Riihimäellä ja Juupajoella toimiva Elektroniikkalaitos huoltaa, korjaa ja varastoi puolustusvoimien elektroniikkamateriaalia.

Niinisalossa toimiva Koeampumalaitos vastaa aseiden ja ampumatarvikkeiden koeammunnoista sekä ampumatarvikkeiden olosuhdetestauksesta.

Räjähdelaitos vastaa puolustusvoimien räjähdemateriaalin kunnossapidosta, varastoinnista ja hävittämisestä sekä osaltaan valmistamisesta. Sillä on kiinteät toimipaikat Ähtärissä, Haapajärvellä, Parkanossa ja Keuruulla.

Maavoimien Materiaalilaitoksella on 2 400 työntekijää. Vuosibudjetti on runsaat 600 miljoonaa euroa.

Kuva: Puolustusvoimat.

Puolustusvoimain komentaja Mikkelissä maavoimien perustamisjuhlassa 3. 1. 2008

"Suomen puolustuksessa maavoimilla on aina ollut ja tulee varmasti olemaan aivan keskeinen rooli. Tavallaan siitä todistaa jokapäiväinen kielenkäyttömekin. Useimmissa muissa kielissä sana armeija - armé på svenska, army in English, armija pa-russki - merkitsee nimenomaan maavoimia. Suomessa sitä vastoin yleisnimellä armeija tarkoitetaan usein koko puolustusvoimia, mikä ainakin meriupseerin korvaan saat-

taa hieman särähtää..

Maavoimien hallitsevalla asemalla on Suomessa kuitenkin oikeutuksensa. Maavoimat on aina kantanut päävastuun valtakunnan puoluksesta. Laajan maan puolustaminen vaatii runsaasti maavoimia, varsinkin kun puolustusvoimien päämääränä on ennalta ehkäistä sotilaallisella voimalla uhkaaminen tai voiman käyttö maattamme kohtaan. Suomen uskottava kansallinen puolustuskyky on naapurienkin näkökulmasta lähialuet-

tamme vakauttava tekijä kansainvälisten jännitystilojen aikana.

Suomen oloissa turvallisuusympäristöön nähden uskottava puolustuskyky on luotavissa vain lukumääräisesti vahvojen maavoimien. Meri- ja ilmavoimilla on keskeinen merkitys alueellisen koskemattomuuden turvaamisessa ja maavoimien tukemisessa, mutta koko valtakunnan puolustusta ei voi pienten ja ylläpitokustannuksiltaan kalliiden puolustushaarojen varaan rakentaa.

Ympäristömme on muuttunut!

Puolustusvoimien rakennemuutos koskettaa laajasti nimenomaan maavoimia joukko-osastotasolta aina pääesikuntaan asti. On aiheellista kysyä, miksi olemme kokoamassa maavoimat keskitettyyn johtoon ja luomassa niille kokonaan uuden johtamisrakenteen? Entä minkä vuoksi olemme uusimassa maavoimien logistiikkajärjestelmää?

Puolustusvoimien rakennemuutos on suoraa seurausta suomalaisessa yhteiskunnassa ja turvallisuuspoliittisessa ympäristössä tapahtuneista muutoksista. Ensinnäkin kansantalouden kovat realiteetit ovat pakottaneet valtionhallinnon tarkastelemaan tuottavuuttaan ennen näkemättömän kriittisesti. Puolustushallinnossakin palkattua henkilöstöä on vähennetty viimeisten viiden vuoden aikana noin neljänneksellä. Supistukset ovat vaikuttaneet myös perustettavien joukkojen määrään.

Väki vähenee

Toiseksi, asevelvollisen reservin määrä ja käytettävyys ovat laskeneet radikaalisti, millä on niin ikään ollut suuri vaikutus joukkojen perustamiseen. Yleisestä asevelvollisuudesta huolimatta tänä vuonna reserviin koulutetaan lähes puolet vähemmän asevelvollisia kuin aikoinaan minun ikäluokastani. Tarvitsemme heidät kaikki sodan ajan joukkoihin säilyttääksemme reservin ikärakenteen riittävän nuorena. Sijoitettaviksi kelpaavien eli riittävän koulutuksen saaneiden ja kenttäkelpoisten reserviläisten kokonaismäärä pudonaa joka tapauksessa ensi vuosikymmenellä noin 300 000 sotilaseen.

Puolustusmateriaali kallistuu kiihtyvästi

Kolmanneksi, yleistä hintakehitystä huomattavasti nopeampi puolustusma-

teriaalin kallistuminen rajoittaa ratkaisevasti mahdollisuuksiamme jakaa joukoille ajanmukaista sotavarustusta. Olemme juuri poistamassa inventaarioritamme 1960-luvulta ja osin vieläkin vanhemmalta ajalta periytyntä materiaalia. Pikainen laskutoimitus osoittaa, että viime sodissa vastaavan ikäinen kalusto olisi ollut peräisin jo 1800-luvulta.

Reservin määrä pienenee

Kaikki edellä mainitut tekijät ovat pakottaneet puolustusvoimat tarkastelemaan kriittisesti miesvahvuuttaan. Tänä päivänä joukkojemme määrä ylittää kaikkien Pohjoismaiden sekä Leningradin sotilaspiiriin yhteenlasketut liikekannallepanovahvuudet. Pelkään, että suuri lukumäärä alkaa pikemminkin heikentää kuin vahvistaa puolustuksemme uskottavuutta, kun verrataan meillä ja muualla joukkojen varustamiseen ja ylläpitoon käytettävissä olevia resursseja.

Maavoimienkaan osalta puolustuksen uskottavuus ei saa perustua ainoastaan määrään, sillä puutteellisesti varustetuilla ja koulutetuilla joukoilla ei saavuteta puolustuksen ennaltaehkäisykykyä. Kynnyksen nostamiseen tarvitaan joustavasti ja nopeasti reagoivaa puolustusvalmiutta eli ulospäin niin uskottavaa voi-

man näyttöä, että se pakottaa mahdollisen hyökkääjän arvioimaan voiman käytön tai sillä uhkaamisen kannattamattomaksi. Sen vuoksi on alueellisessa puolustuksessa voitava entistä ennakoivammin määrittää kulloistakin uhkaa vastaava puolustuksen painopiste.

Mikäli Suomi epäonnistuu turvallisuuspolitiikassaan ja voiman näyttönsä uskottavuudessa, se voi joutua asevaikutuksen kohteeksi omalla alueellaan sekä konventionaalisen hyökkäyksen että niin kutsuttujen uusien uhkien torjunnassa. Suomalainen tietoyhteiskunta sieittää huomattavasti heikommin asutuille alueille suunnattua asevaikutusta kuin kehitysmaiden agraariyhteiskunnat nykyisillä kriisialueilla.

Uskon, että puolustuksen ennaltaehkäisykykyä vahvistetaan parhaiten lisäämällä operatiivisten joukkojen liikkuvuutta ja tulivoimaa sekä koko puolustuksemme tilannetietoisuutta ja johtamiskykyä. Kaikissa uhkatilanteissa on lisäksi kyettävä suojaamaan yhteiskunnan toimivuuden kannalta arimmat kohteet. Laajaan sissitoimintaan luottaminen alueellisessa puolustuksessa merkitsee aloitteen luovuttamista vastustajalle sekä laajojen alueiden väestön altistamista sodankäynnin tuhoille.

Kuva: Puolustusvoimat.

Kuva: Puolustusvoimat.

Uusi johtamisrakenne

Joukkojen supistaminen ja modernien johtamisjärjestelmien kehittäminen ovat tarjonneet mahdollisuuden vähentää esikuntien ja johtoportaiden määrää. Kun viisitoista vuotta sitten alueellisten esikuntien määrä puolitettiin kolmestakymmenestä viiteentoista, on tämän vuoden alussa jäljellä enää seitsemän sotilasläänin esikuntaa, ja niistäkin vain neljä on operatiivisten joukkojen johtamiseen tarkoitettuja alueellisia johtoportaita.

Uusi johtamisrakenne varmistaa silti sotilasläänien ja niiden aluetoimistojen yhteydet alueellisiin ja paikallisiin viranomaisiin sekä väestöön. Hyvät yhteydet ja paikallistuntemus luovat perustan joukkojen käytölle koko maan alueella sekä puolustustehtävissä että virka-avun osoittamisessa muille viranomaisille.

Puolustusvoimat saa käyttöönsä kasvavassa määrin yhteisiä suorituskykyjä, joita kehitetään ja käytetään keskitetysti koko valtakunnan alueella, sekä puolustushaarojen omia suorituskykyjä, joita käytetään mahdollisimman suureen yhteisvaikutukseen pyrkien. Pääesikunta vastaa puolustusvoimain komentajan johtoesikuntana puolustushaarojen yh-

teisoperaatioiden suunnittelusta ja johtamisesta. Maavoimien komentaja esikuntineen saa puolestaan kokonaisvastuun puolustushaaransa suorituskyvyn kehittämisestä, toiminnasta sekä operaatioiden johtamisesta puolustusvoimain komentajan antamien tehtävien mukaisesti.

Maavoimilla merkittävä vastuu

Rauhan ajan puolustussuunnittelussa joudutaan jatkuvasti arvioimaan oikeaa tasapainoa toimintamenojen ja materiaalihankintojen välillä. Maavoimilla on suurimpana puolustuskäytönsä käyttäjänä ja reservin kouluttajana huomattava vastuu tämän tasapainon ylläpitämisestä. Maavoimat saa siihen nyt kunnan edellytykset, kun puolustushaaran kaikki toiminnot ja resurssit keskitetään yksiin käsiin.

Vanhassa johtamis- ja hallintojärjestelmässä maanpuolustusalueet suunnittelivat varsin itsenäisesti oman toimintansa ja alueensa puolustuksen. Vuosien mittaan puolustusvoimiin rakentui tavallaan kolmet eri maavoimat omine käytäntöineen, henkilöstöineen ja muine voimavaroinaan. Maavoimien materiaallinen kehittäminen oli lisäksi jaettu pääesikun-

nan ja Puolustusvoimien Materiaalilaitoksen kesken. Joukkojen määrän supistuttua näin laaja resurssien hajauttaminen ei ole missään mielessä perusteltua.

Uusi johtamisjärjestelmä jakaa selkeät vastuut johtamisen eri tasoille ja sallii maavoimien kehittämisen ja johtamisen keskitetysti. Vaikka muutospaine aiheutuikin puhtaasti kansallisista tarpeista, syntyi samalla yhteensopiva johtamisjärjestelmä Euroopan unionin ja Naton esikuntarakenteiden kanssa, mikä on omiaan helpottamaan yhteistyötä sekä kansainvälisten johtoportaiden että eri jäsenvaltioiden esikuntien kanssa.

Esitin jo vuoden 1997 selonteon valmistelussa pääesikunnan Maavoimaesikunnan ja Puolustusvoimien Materiaalilaitoksen esikunnan yhdistämistä maavoimien johtoesikunnaksi sijoituspaikkana Tampere. Päätösvalmiutta ei tuolloin vielä löytynyt. Sitä tyytyväisempi olen nyt kymmenen vuotta myöhemmin kuultuani rakennemuutoksen toimeenpanijoilta, kuinka ilmisiä hyötyjä maavoimien kokonaisvaltaisen kehittämisen ja toiminnan ohjaus ovat jo siirtymävaiheessa tuottaneet. Sitä paitsi saahan Mikkeli nyt lisäkatetta päämajakaupungin statukselle arvokkaiden historiallisten perinteiden jatkuessa Maavoimien Esikunnan perustamisen myötä.

Kumppanuus välttämätöntä

Nykykaikaisen sotavarustuksen elinkaarinen aikainen käyttö ja ylläpito maksavat enemmän kuin sen hankinta. Teknistyvän kaluston huolto ja kunnossapito sekä erilaiset hallinnolliset tukitehtävät vaativat jatkuvasti lisää resursseja. Niitä ei voida irrottaa päätehtävästä eli sodan ajan joukkojen johtamisesta ja kouluttamisesta. Tukitehtäviin on siis haettava kustannustehokkuutta toimintojen keskittämisestä ja kumppanuusratkaisuista.

Tukitoimintoja on jo keskitetty säästöjä saavuttaen ruokahuollossa, lääkintähuollossa ja taloushallinnossa. Nyt puolustusvoimat esittää puolustusministeriölle, että maavoimien materiaalin kunnossapidossa siirryttäisiin ensi vuoden alusta teollisuuden kanssa strategiseen kumppanuuteen. Kyseessä olisi kumppanuussuhde, jossa taataan palveluiden tuottajalle tietty tilauskanta ja ostajalle palvelut myös kriisitilanteissa. Samalla turvataan teollisuuden tieto-taidon pysyminen Suomessa. Strategisessa kumppanuudessa puolustusvoimat huolehtii itse joukkojen välittömästä tuesta teollisuuden vastatesa pitkäkestoisista määräaikaishuolloista sekä vika- ja peruskorjauksista.

Kunnossapidon kustannusten enustetaan nykyvallalla kasvavan vuoteen 2016 mennessä lähes 40 prosenttia. Kustannuspaine on siis merkittävä. Strategisessa kumppanuudessa puolustusvoimien kiinteät henkilöstö- ja kiinteistö-

kustannukset muuttuvat säädeltäviksi kustannuksiksi, jolloin voidaan nykyistä joustavammin reagoida kustannustason muutoksiin.

Pidän kuitenkin strategisen kumppanuuden merkittävimpänä etuna teollisuuden sitouttamista poikkeusolojen tehtäviinsä jo rauhan aikana. Kriisitilanteissa puolustusvoimat tukeutuu joka tapauksessa muun yhteiskunnan logistiisiin voimavaroihin. Puolustusvoimien esityksessä päädyttiin suosittelemaan kumppanuuden rajaamista varikotasoon. Puolustusministeriön päätöstä odotetaan parin kuukauden sisällä.

Rakennemuutos päätöksessään, kehitys jatkuu!

Maavoimien muodostaminen itsenäiseksi puolustushaaraksi tulee parantamaan puolustusvalmiuttamme. Kehitys

ei kuitenkaan pääty tähän. Puolustusvoimien tulee kyetä ketterästi tukemaan myös muita viranomaisia yhteiskunnan elintärkeiden toimintojen turvaamisessa koko valtakunnan alueella. Tässä tehtävässä, kuten kansainvälisessä kriisinhallinnassakin, tarvitaan kaikkien puolustushaarojen panosta ja saumatonta yhteistoimintaa.

Rakennemuutoksen jälkeen puolustusvoimat pystyy entistä tehokkaammin sovittautumaan uusiin tehtäviin. Jääme mielenkiinnolla odottamaan tulevan selonteon poliittisia linjauksia puolustuksen kehittämisestä ja voimavaroista. Meiltä ei takuulla puutu tahtoa toimia poliittisen johdon asettamien tavoitteiden mukaisesti. Olemme ylpeitä isänmaan ja demokratian puolustajia. ■

(Väliotsikot KM)

Suoraan valmistajalta

- Sääsuojat, hallit, teltat, ilmakaaritetlat
- Naamioverkot ja maastouttamisjärjestelmät
- Öljypuomit, säiliöt ja altaat
- Biokaasu, lietalanta ja maataloustuotteet
- Oviverhot, tuuliverhot ja aitaverkot
- Peitteet, kangasvuodot ja eristepeitteet
- Mainoskankaat, banderollit
- Tuuletusletkut, putket, liittimet ja muotokankaat
- Kotelot, suojaussit, laukut ja ompelutuotteet
- Palosuojakankaat, EMC- ja häiriöpäästösuojat
- Suunnittelu ja dokumentointipalvelu

Oy Scantarp Ab PL1766 70421 Kuopio Puhelin (017) 2881188 www.scantarp.fi

Epomare Oy

laiva- ja satamarakennuskomponentteja
laatuvalmistajilta ympäri maailmaa

kysy myös avaimet käteen -toimituksia

Perämiehenkatu 11 P. 02-274 9640
20810 TURKU F. 02-235 1499

www.epomare.fi

PORT OF TURKU
FINLAND

Turun Satama on tärkeä tavara- ja henkilöliikenteen keskus, jossa liikkuvien ihmisten, rahdin sekä ympäristön turvallisuus on osa Sataman laadukasta palvelua.

www.portofturku.fi

OSKE
MERIKLUSTERIOHJELMA

INNOVATION WITH ENERGY
MERINOVA
TECHNOLOGY CENTRE

Länsi-Suomen osaamiskeskus Merinova Oy:n alueellisenä painopistealueena Meriklusteriohjelmassa on suunnitelman mukaisesti meritekniset laitteet ja veneteollisuus.

Oy Merinova Ab
Technology Center
www.merinova.fi

Seppo Murto
Kehitysjohtaja
Länsi-Suomen osaamiskeskus
Meriklusteriohjelman
Phone + 358 (06) 2828 252
Mobile + 358 (0)40 7295 195

Fax + 358 (0)6 2828 299
Yrittäjänkatu 17, 65380 VAASA
P.O.Box 810
FIN-65101 VAASA

Merivoimien Esikunta viihtyy Turun Heikkilässä

Kuvat: Puolustusvoimat.

Merivoimien Esikunta sijaitsee nyt Heikkilän historiallisella kasarmialueella Turussa.

Loppuvuotta tahdittanut muuttorumba on pyörähdetty päätösaskeliin Merivoimien Esikunnassa: viimeistenkin Lauttasaaresta lähteneiden pakkauslaatikoiden sisältö on purettu ja kotiutettu paikoilleen uusiin työtiloihin Turun Heikkilässä.

Esikunta ennätti työskennellä Helsingin Lauttasaaresta yli 20 vuotta. Henkilöstöllä oli aikaa tuumata Turkuun siirtymistä pitkään, mutta aivan helposti ei siirto toki sujunut.

– Ei tämä kivuton prosessi ole ollut. Moni olisi halunnut jatkaa töitä esikunnassa, muttei ymmärrettävästi voinut muuttaa Helsingistä Turkuun asti, toteaa esikuntapäällikkö, lippueamiraali Veli-Jukka Pennala.

Muutto lisäsi esikuntalaisten henkilöstövaihtuvuutta melkoisesti, mutta toisaalta taas myös uusien henkilöiden rekrytointi on onnistunut.

– Menetimme kokemusta, mutta saimme tilalle innokkuutta. Rekry-

toinnissa ei ole ollut ongelmia, sillä Merivoimien Esikunta on haluttu työpaikka, miettii Pennala.

Esikunnan paikkakunnan vaihdosta päätettiin valtioneuvoston turvallisuus- ja puolustuselonteossa jo vuonna 2004.

Ennen ja nyt käsi kädessä

Turun Heikkilän kasarmialueen pääraekennus huokuu pitkää historiaa. Venäläisten rakennuttama linnamainen talo torneineen valmistui vuonna 1917, mut-

Heikkilän kasarmien päärakennus saneerattiin perusteellisesti. Noin vuoden kestänyt peruskorjaus valmistui vuoden 2007 lopulla.

ta ei ehtinyt venäläisten käyttöön ollenkaan. Suomen itsenäistyttyä kasarmien ensimmäinen käyttäjä oli Helsingin Jalkaväkirykmentti ja joukoista muodostettiin itsenäisen Suomen puolustusvoimien Itämeren Jalkaväkirykmentti nro 1.

Vuosikymmenten aikana kasarmilla on ollut useita käyttäjiä, pitkäaikaisimpina muun muassa Turun Ilmatorjuntapatteristo ja Turun Rannikkotykkis-työrykmentin Esikunta. Ennen Merivoi-

mien Esikuntaa tiloissa työskenteli Varsinais-Suomen Ilmatorjuntarykmentti, ja rakennus oli ennen remonttia jo tyhjilläänkin muutaman vuoden.

Heikkilän tilat omistaa Senaattikiinteistöt, joka vuokraa talon edelleen merivoimille. Päärakennuksen mittava remontointi aloitettiin viime vuoden alussa; perusteellisen saneerauksen jälkeen upea historiallinen julkisivu kätkee sisälleen modernit, valoisat ja tilavat työ-

tilat. Vaikka noin kuuden tuhannen neliön tilojen remontin aikataulu oli tiukka, saatiin saneeraus ajoissa valmiiksi. Budjetissakin pysyttiin, eli remonttiin käytettiin noin yhdeksän miljoonaa.

Merivoimien Esikunnan noin 180 henkilön lisäksi Heikkilässä työskentelevät myös muun muassa puolustushallinnon rakennuslaitoksen Turun aluetoimisto sekä Länsi-Suomen sotilasläännin Varsinais-Suomen aluetoimisto. Kaikkiaan työntekijöitä on Heikkilän kasarmialueella noin 300.

Muutto onnistui

Merivoimien Esikunnan arkistosihtööri Riitta Auvisen mielestä esikunnan Turkuun muutto on ollut kaiken kaikkiaan onnistunut.

PYSY PINNALLA!

Meriturvan yksiköt tarjoavat korkeatasoista turvallisuuskoulutusta ainutlaatuisissa puitteissa ammattitaitoisten kouluttajien johdolla.

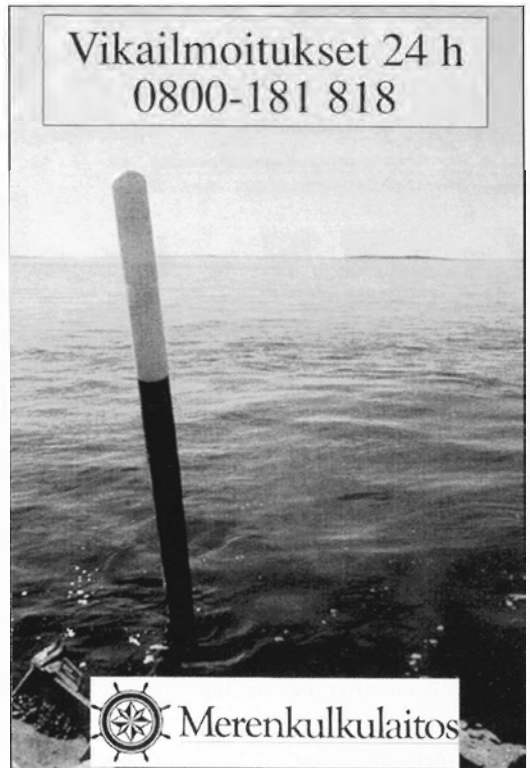
Lisätietoja Meriturvan tarjonnasta löydät kotisivuiltamme osoitteesta www.meriturva.fi.

E-mail: info@meriturva.fi Puh. 019-2876 600

MERITURVA
Merenkulun turvallisuuskoulutuskeskus

Vikailmoitukset 24 h
0800-181 818

Merenkululaitos

Turun Heikkilän kasarmien tulojuhlaa vietettiin 19.12.2007.

– Rakennuksen kunnostustyön keskenäisyys muuttovaiheessa saattoi hiveneräisyys aiheuttaa epävarmuuden tunnetta aluksi, mutta nyt tilanne näyttää jo paremmalta. Turkuun asettuminen on sujunut hyvin, ja ainakaan vielä ei ole tullut kaipausta Helsinkiin, kertoo Auvinen, joka muutti Turkuun miehensä Riston kanssa. Myös Risto Auvinen työskentelee Merivoimien Esikunnassa osastoiesupseerina.

Esikunnan sosiaalipäällikkö Liisa Eränen yllättyi siitä, että aikataulu piti muuton osalta hyvin.

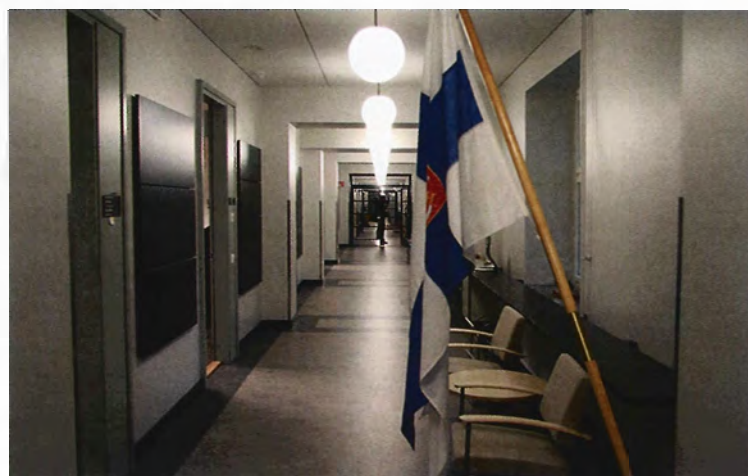
– Muutto oli hyvin järjestetty sekä työpaikan että kotimuutonkin osalta

Eränen muutti perheineen Turkuun jo viime elokuussa lapsen koulun takia. Suurimmat haasteet muuttoon liittyen löytyvätkin kotoa. Teini-ikäisen lapsen uuteen kouluun totuttelu ja uusien kave-

reiden löytäminen vie oman aikansa.

Eräsen mielestä muutto on voinut olla esikunnan siviilityöntekijöille hiveneräisempi kokemus, sillä sotilashenkilöt ovat varmasti enemmän tottuneita

paikanvaihdoksiin. Helsingistä Eränen ikävöi sukulaisiaan ja ystäviään, mutta onneksi matka heidän luokseen ei ole kuitenkaan kohtuuttoman pitkä. ■

Heikkilän kasarmien historiallinen päärakennus on saneerattu moderniksi työtilaksi.

Heikkilästä rintamalle

– On täällä kyllä kaikki ihan muuttunutta, tuumailee porilainen Vieno Virtanen silmäillessään Heikkilän kasarmin päärakennuksen leveitä käytäviä ja moderneja työhuoneita.

– Tässä meillä silloin oli iso tupa, rautasängyt näin ja kaapit tuossa, malilaile Virtanen kakkoskerroksessa tiedotuksen tiloissa. Aseita säilytettiin telineissään rivissä ikkunoiden alla käytävällä, missä nyt on esillä merivoimien alusten pienoismalleja vitriineissään.

Tänä vuonna 90 vuotta täyttävä Virtanen tuli Porista Turun Heikkilään

alokkaaksi vuoden 1939 tammikuussa. Porin rykmentin konekiväärikomppaniassa aloitti tuolloin 62 alokasta.

– Kasarmin edessä urheilukentällä meillä oli sulkeiset, ja ampumassa kävimme Ispoisten ampumaradalla ja Kärämäessä konekivääriradalla. Kasarmin pihalla olevaa suurta kallonlohkareta sanottiin Santsikiveksi, kun sen ympäri piti aina ruuan päälle juosta.

Heikkilän kasarmin alimmassa kerroksessa toimi tuolloin sotien alla esikunta ja viestikomppania. Myös putkatilat olivat alakerrassa; Virtanen hymyi-

lee, että sinne mentiin joskus yöunille, kun oma tupa tuntui ahtaalta. Kolmannessa kerroksessa käytiin ruokailemassa ja sotilaskodissa ja lisäksi aliupseerikoulun tilat sijaitsivat siellä. Vintillä eli neloskerroksessa oli upseerikerho.

Syyskuun lopulla konekiväärikomppanian pojat muuttivat muutamaksi viikoksi Turun keskustaan koululle, kun kasarmirakennus tarvittiin sotaan valmistautuville reservistä kutsutuille.

Koululta varusmiehet lähtivät 6. lokakuuta 1939 junaan, joka kyyditsi pojat rintamalle.

Java™ on Sun Microsystems Inc:n rekisteröimä tavaramerkki.

Saumatonta yhteistoimintaa

Uusi EADS TMR880i-ajoneuvoradio ja THR880i-käsiradio välittävät viestisi luotettavasti vaativissakin tilanteissa. Radioiden yhtenevät ominaisuudet ja ylivoimainen helppokäyttöisyys varmistavat vaivattoman käytön ja saumattoman yhteistoiminnan. Reittipisteopastin, Java™-sovelluslusta ja monipuolinen muokattavuus tuovat viestintääsi uusia ulottuvuuksia, jotka kantavat pitkälle tulevaisuuteen.

huoltokeskus@erillisverkot.fi

www.eads.com/pmr

– Kahdeksan miestä palasi ehjänä kotiin, muistelee Virtanen hiljaa. Oma urakka ei päättynyt tähän, vaan puolitoina vuotta jatkunut varusmiesaika jatkui linnoitustöissä. Siviiliin Virtanen pääsi heinäkuussa 1940, mutta jatkosota vei taas rintamalle.

Virtasen perintö kasarmilla jatkuu: Heikkilässä työskentelee nyt Virtasen lapsenlapsi, sotilaslakimies Antti Lehmusjärvi, jonka vieraana Virtanen pääsi nyt aikamatkalle liki 70 vuoden taakse. ■

Vieno Virtanen astui armeijan harmaisiin Turun Heikkilän kasarmille vuonna 1939 ja jatkoi sieltä suoraan rintamalle. Nyt Heikkilässä työskentelee Virtasen lapsenlapsi, sotilaslakimies Antti Lehmusjärvi.

Valtuutettu jälleenmyyjä

ERILLIS VERKOT

EADS
DEFENCE
& SECURITY

Turun rannikkopataljoona

– rakennemuutoksessa jalostettu

Muutoksen tuulet Turun alueella

VNS04:n mukaisessa puolustusvoimien rakennemuutoksessa Turun alueen merkitys merivoimien näkökulmasta kasvoi merivoimien toimintojen painoutuessa Turun varuskuntaan. Selonteon mukaisesti varusmieskoulutus Utön, Öron ja Gyltön linnakkeilla lopetettiin vuoden 2006 loppuun mennessä, ja samalla puolustusvoimien henkilöstö poistui Utön ja Öron linnakkeilta. Turun Rannikko-

patteristo ja Saaristomeren Meripataljoona itsenäisinä joukkoyksikköinä lakkautettiin ja niiden varusmieskoulutus keskitettiin Turkuun perustettavaan uuteen joukkoyksikköön, Turun Rannikkopataljoonaan. Merivoimien Esikunta muutti Turkuun joulukuussa 2007. Jo sitä ennen Turun varuskunnalliset toiminnot oli keskitetty Saaristomeren Meripuolustusalueen johtoon.

Uuden pataljoonan alkutaival

1.1.2007 perustetun Turun Rannikkopataljoonan ensimmäinen toimintavuosi oli vaiherikas.

Rakennemuutoksessa Turun Rannikkopatteriston ja Saaristomeren Meripataljoonan rungoille perustettuun joukkoyksikköön liitettiin Ohjuspatterii 6. Ohjuslaivueesta ja vartio-osat MERIVMATL:n Kemiön Varikko-osastosta. Lopputuloksena muodostui toi-

Ohjuspatteri on TURRP:n tulivoimaisin yksikkö.

Komentaja Pasi Rantakari on Turun Rannikkopataljoonan komentaja

minnoiltaan monipuolinen ja palkatun henkilöstön osalta yksi Suomen suurimmista joukkoyksiköistä, jonka työpisteet ovat myös laajalla alueella - Turussa, Gyltössä, Skinnarvikissa ja Reilassa. Turun Rannikkopataljoonan päätehtävät ovat merivalvonta, Turun varuskunnan vartiointi, virka-apu-, öljyntorjunta- ja muun toimintavalmiuden ylläpitäminen, varusmieskoulutus sekä merikujetukset. Päätehtäviensä ohella rannikkopataljoona valvoo Utön, Örön, Gyltön ja Reilan harjoitusalueiden käyttöä.

Toimintavuoden 2007 keskeisin päämäärä oli uuden joukkoyksikkömme toimintamallien luominen ja vakiinnuttaminen. Tähän liittyen rannikkopataljoonalle mm. laadittiin uusi työjärjestys, ja vuoden aikana on tarkistettu lukuisia tehtävänkuvauksia. Totuttautuminen uuteen organisaatioon ja sen päätehtävien mukaiseen toimintaan sujui pienestä alun tahmeudesta huolimatta melko kivuttomasti ja loppuvuotta kohden asiat etenivät jo paljon sujuvammin.

Merkittävä voimainponnistus vuonna 2007 oli myös osallistuminen operatiiviseen suunnittelukierrokseen, jossa rannikkopataljoonan osuus joukkoyksikkötasalla tehtävistä suunnitelmista oli huomattava. Uusittuja suunnitelmia päästiin testaamaan marraskuussa 2007 toimeenpannussa JANETTE-harjoituksessa. Se-

Gyltö.

kä operatiivisista suunnitelmista että harjoituksesta saatu palaute osoitti, että rannikkopataljoona oli tehnyt hyvää työtä.

Perusyksiköt tehokkaina

Gyltön linnake on toimintavuoden 2007 aikana keskittynyt päätehtävänsä merivalvonnan ohella uusien operatiivisten suunnitelmien mukaisiin materiaaliin siirtoihin. Vuoden kuluessa linnakkeelle on palkattu uusia tilannevalvoja ja vartiomiehiä, joiden kouluttaminen erikoisosaajiksi on lähtenyt hyvin käyntiin. Päätehtävän suoritusastoa on siten voitu nostaa. Hyvin käynnistynyt henkilöstön rekrytointi jatkuu edelleen, ja kauneena toimintavuonna merivalvonnan tavoitetasoa päästään nostamaan viimevuotisesta. Varusmieskoulutuksen lakkauttamisesta huolimatta saarella on

riittänyt vilskettä, omien ja ulkopuolisten joukko-osastojen harjoitusjoukkojen tukeutuessa säännöllisesti Gyltön tarjomiin erinomaisiin koulutusolosuhteisiin. Merkittävin näistä harjoituksista oli syksyn 2007 JANETTE-harjoitus, jonka valmisteluissa ja toimeenpanossa Gyltön linnakkeella oli keskeinen rooli. Vuoden 2008 toiminnan suunnittelu on osoittanut, että niin merivoimien joukko-osastot kuin MPK:n kurssit tukeutuvat jatkossakin laajalla rintamalla Gyltön harjoitusalueisiin ja tiloihin keskelä kauneinta Saaristomerta.

Varusmieskoulutuksen keskittämisen johdosta uudistunut **Merikomppania** toimeenpanee Saaristomeren Meripuolustusalueen aliupseerikurssin ja meripioneerikurssin sekä kouluttaa merivoimien kansainväliseen joukkopooliin

TURRP:n yksiköistä rannikkopataljoonan esikunta, Merikompania ja Sotilaspoliisikompania sijaitsevat Pansion Merikasarmissa.

kuuluvan alustarkastusosaston. Varusmieskoulutus onkin yksikön päätehtävä. Yksikön laadukkaalla pioneerikoulutuksella on jo pitkät perinteet, ja alipseerikoulun osaamisen siirtäminen Gyltöstä Pansioon on ensimmäisen toimintavuoden kokemusten valossa toteutunut hyvin. Ensimmäisen alustarkastusosastoon sijoitettavan saapumiserän koulutustulokset olivat korkeatasoisia. Sen saivat todistaa myös merivoimien ja puolustusvoimien ylin johto viime vuoden tarkastuskäyntiensä yhteydessä.

Sotilaspoliisikompania aloitti vuoden alussa uutena perusyksikkönä ottaen vastuulleen Turun varuskunnan kohteiden suojaamisen. Tehtävää toteuttamaan perustettiin Turun varuskunnan vartiosto, johon kuuluvat Pansion, Gyltön ja Skinnarvikin vartiot. Sotilaspoliisikompanian vartioresursseihin kuuluvat myös varusmiesotilaspoliisit, joiden miehistökurssin kompania toimeenpanee kaksi kertaa vuodessa. Kurssien toimeenpanoon on liittynyt runsas harjoitustoiminta. Omien kohteiden lisäksi kompania on osallistunut laivastovierailujen ja ilmavoimien yksiköiden suojaamiseen sekä tukenut lukuisten varuskunnallisten tapahtumien järjestämistä. Pataljoonan yksiköistä Sotilaspoliisikompania on kantanut päävastuun Merivoimien

TURRP kouluttaa alustarkastusosastoja.

Esikunnan muuton valmisteluissa ja tukemisessa tehostetulla vartioinnilla Heikkilän kasarmialueella.

Ohjuspatterin ja 6. Ohjuslavueen ”kesähäissä” alkanut 8 ½ vuoden liitto siirtyi historiaan vuoden 2007 alussa yksikön siirtyessä osaksi Turun Rannikkopataljoonaa. Kuluneena vuonna patteri on ylläpitänyt kalustonsa toiminta- ja valmiuden, kehittänyt materiaalista valmiuttaan uuden sodan ajan kokoonpanon mukaiseksi sekä osallistunut tulenkäytön valmiutta ylläpitäviin harjoituksiin. Keskeistä on ollut myös uuden henkilöstön kouluttaminen modernisoidulle MTO85m-järjestelmälle.

Kuljetusviirikö selvisi rannikkopataljoonan perusyksiköistä vähimmillä muutoksilla rakennemuutoksen pyörteisä. Toimintavuoden aikana se on uutena tehtävänä vastannut kalustollaan koko meripuolustusalueen merikuljetusten koordinoinnista ja toteutuksesta. Tämän ohella viirikö on ylläpitänyt öljyntorjunta- ja merisulutusvalmiutta, toteuttanut väylätöitä Saaristomeren ja Suomenlahden alueella sekä toimeenpannut veneenkuljettaja- ja laivakokkikursit. Valmiutta ovat kehittäneet viirikön

toimeenpanemat yksikköharjoitukset ja osallistuminen kansainvälisiin meripelastus- ja öljyntorjuntaharjoituksiin. Vuoden aikana viirikön asiantuntijointa on käytetty myös öljyntorjunta-alushankkeessa ja Kultaranta VII:n seurajan rakennusvalvonnassa. YAG Hallin ja viirikön Jurmo-kaluston panos JANETTE-harjoituksessa oli merkittävä.

Perinteet velvoittavat

Turun Rannikkopataljoona vaalii Turun Rannikkopatteriston ja sitä edeltäneiden sotien jälkeisten Turun rannikkotykistöjoukko-osastojen perinteitä sekä Meripataljoonan perinteitä. Joukkoyksikön lippuna onkin vanha Turun Rannikkotykistörykmentin aikainen lippu

TURRP:N Kuljetusviirikön YAG Halli ylläpitää öljyntorjuntavalmiutta 26 viikkoa vuodessa.

Miinalaiva Valus miinanlaskuharjoituksessa.

ja joukkoyksikkötunnukseksi periytyi Saaristomeren Meripataljoonan kilpi. Turun Rannikkopataljoonan perinnepäivää - 10. syyskuuta - vietettiin ensimmäistä kertaa 14.9.2007 Pansiossa ja päätavoitteena oli uuden joukkoyksikön yhteishengen kohottaminen. Ohjelmassa oli juhlallinen lipunnosto ja paraatikatselemus, katsaus pataljoonan perinnejoukko-osastojen ja -yksiköiden historiaan, yksiköiden välinen urheilukilpailu sekä juhlahoukutus. Onnistunut päivä huipentui palkatulle henkilöstölle ja heidän perheilleen suunnattuun grillijuhlaan Meriupseerikerholla.

Rannikkopataljoonan yhteistyö Turun Rannikkotyöstökistökilän ja Turun Rannikkorykmentin perinneyhdistyksen kanssa käynnistyi mutkattomasti. Molempien yhdistysten edustajat osal-

listuivatkin ensimmäisen toimintavuoden merkittävimpiin juhlatilaisuuksiin.

Henkilöstö vaihtuu – toiminta jatkuu!

Viime toimintavuoden aikana Turun Rannikkopataljoonan henkilöstön vaihtuvuus oli suuri. Eläkkeelle jäämiset ja uuden henkilöstön tulo pataljoonaan ovat kuitenkin osa normaalia kiertokulkua. Sen sijaan harvemmin päällikkö- ja komentajatasolla vaihtuvuus on yhtä suurta kuin oli pataljoonassamme. Sotilaspoliisikomppanian päällikkö aloitti tehtävässään vuoden 2007 alussa. Kuljetusviirikön ja Ohjuspatterin päälliköt vaihtuivat lokakuun ja Merikomppanian päällikkö marraskuun 2007 alussa. Pataljoonan komentaja ja pataljoonapäällikkö vaihtuivat vuodenvaihteessa 2007-2008. Kun tähän lisätään, että

Kala 4 ylläpitää tukeutumispaiikat.

Gyltön linnakkeen päällikkö vaihtuu toukokuussa 2008, voidaan puhua todellisesti muutoksen pyörteestä. Muutoksessakin toiminnan jatkuvuuden takaa tärkein voimavaramme – yksiköiden ammattitaitoinen henkilöstö – ja sen pysyvyys.

Rannikkopataljoona – merivoimat pienoiskoossa

Pataljoonan tulevaisuus näyttää valoisalta. Sillä on jo rauhan aikana selkeät tehtävät, joiden toteuttaminen jatkuu valmiutta kohotettaessa. Toimintavuosi 2008 mahdollistaa pataljoonan toiminnan kehittämisen varsinkin, kun harjoitustoiminnan resurssit on lisätty. Kertausharjoitusten menestykselliseen toteutukseen onkin vuoden 2008 toiminnan painopiste. Niihin valmistautuminen alkoi jo osana onnistunutta toimintavuotta 2007. Rannikkopataljoonan monipuolinen kokoonpano mahdollistaa yksiköiden yhteisen harjoitustoiminnan merivoimien ydintoimintojen viitekehityksessä. Pataljoonaharjoituskonseptia kokeillaan ensimmäistä kertaa vuonna 2008 toimeenpantavissa rannikkotaisteluharjoituksissa.

Turun Rannikkopataljoona onkin toimintoiltaan kuin merivoimat pienoiskoossa. Se on kehittyvä ammattiosasto, korkeassa valmiudessa jo rauhan aikana, viranomaisyhteistyökykyinen ja valmiina kansainvälisiin tehtäviin.

Komentaja Juha Pallaspuuro toimii Kotkan Rannikkopataljoonan komentajana

Rakennemuutoksen loppuun vienti Itäisellä Suomenlahdella

Kotkan Rannikkoalueelta supistettavien toimintojen lakkauttaminen tai siirtäminen muualle merivoimiin on saatettu loppuun. Joukkoyksikön kokoonpanon ja toiminnan supistukset meripuolustuksessa Itäisellä Suomenlahdella toteutettiin pääosin jo vuosien 2005 - 2006 aikana. Muutoksista on julkaistu yksityiskohtainen artikkeli Rannikon Puolustaja-lehdessä numero 1/2007.

Kotkan Rannikkopataljoonan yksi keskeinen tehtävä ensimmäisenä toimintavuotena 2007 oli vakiinnuttaa toiminta osaksi Suomenlahden Meripuolustusalueita. Tehtävä toteutettiin hyvin - ydintoiminnasta ei tingitty, ja asetetut tavoite- tasot saavutettiin käytössä olevilla resursseilla. Asioiden sujuva eteneminen kertoi siitä, että muutos oli huolella valmisteltu. Vuoteen 2007 keskittyi useita toiminnallisia muutoksia, jotka toimeenpantiin Kotkan Rannikkopataljoonassa meripuolustusalueen komentajan sekä esikunnan hyvällä tuella.

Kotkan Rannikkopataljoonalla on itsenäiset tehtävät joukkoyksikkönä Itäisellä Suomenlahdella, vaikka se on osa Suomenlahden Meripuolustusalueita.

Yllä Miikka Lankila, rouva Tiija Arhosola-Häkämies ja puolustusministeri Jyri Häkämies. Puolustusministeri tutustui Haapasaaren merivalvonta-asemaan kesäkuussa 2007.

Valajoukon ohimarssi 24.8.2007.

ta. Rannikkopataljoonan henkilöstöllä on osaamista sekä halua tehtävien itsenäiseksi hoitamiseksi. Keskeisen perustan pataljoonan itsenäiselle toiminnalle antaa sen rauhan ja sodan ajan tehtävät. Oman lisänsä tuo myös maantieteellinen sijainti. Onhan joukkoyksikkö kaukana muusta joukosta, joka on sijoittunut pääosin Helsingin länsipuolelle Upinniemen tukikohtaan, noin 200 kilometrin etäisyydelle rannikkopataljoonan esikunnasta.

Tässä artikkelissa tarkastellaan rakennemuutoksen loppuun vientiä pataljoonan tehtävien, koulutus- ja valmiustehtävien sekä niiden edellyttämän toiminnan kannalta.

Meritiedustelukoulutus

Merivoimien suomenkielisten varusmiesten koulutus on pääosin keskitetty Merivoimien Koulutuskeskukseen Upinniemeen. Rakennemuutoksessa Kotkan Rannikkopataljoonalle annettiin tehtäväksi meritiedustelukomppanioiden koulutus. Tehtävä soveltuu hyvin joukkoyksikölle, jonka tehtävissä painottuvat viiveettömän tilannekuvan muodostaminen alueeltaan. Kotkan Rannikkopataljoonan eri työyksiköt ja koko henkilöstö ovat yhdessä osallistuneet meritiedustelukomppanian koulutuksen suunnitteluun ja sen toimeenpanoon sekä kehittämiseen. Merivoimien esikuntapäällikkö, lippueamiraali Veli-Jukka Pennala tarkasti meritiedustelijoiden koulutuksen syyskuussa 2007. Tarkastuskertomuksessa Kot-

kan Rannikkopataljoona sai tunnustusta, mutta myös ohjeita meritiedustelukomppanian koulutuksen järjestämiseksi. Meritiedustelukoulutusta on kehitetty omaehtoisesti ja aktiivisesti. Olemassa olevaa ohjeistusta soveltaen on laadittu ja kehitetty koulutukseen liittyviä yleisjärjestelyjä, perustaistelumenetelmiä ja koulutusohjeita sekä laadittu Meritiedustelukomppaniaopas.

Koulutus on keskitetty Kirkonmaan linnakkeelle, jossa koulutusta annetaan miehistö- ja aliupseerikursseilla. Linnake tarjoaa erinomaisen ympäristön meritiedustelijoiden koulutukselle. Astuttaessa ulos kasarmin ovesta ollaan jo lähiharjoitusalueella. Kotkan ja Haminan edustan saaristo sekä meriväylät antavat erittäin hyvät mahdollisuu-

det harjoitella joukkueiden ja ryhmien toimintaa saaristo-olosuhteissa. Meritiedustelijat saavat koulutuksen todellisessa toimintaympäristössä, pääsevät havainnoimaan oikeita maaleja ja saavat osaltaan koulutusta henkilöstöltä, joka työskentelee tiedustelu- ja valvonta-alan tehtävissä. Lisäksi Kotkan ja Haminan edustan saarilla on asianmukaiset mahdollisuudet järjestää erilaisia taisteluharjoituksia ja -ammuntoja oikeassa toimintaympäristössä.

Perus- ja erikoiskoulutuksen jälkeen joukkokoulutuskaudella harjoituksesta muodostetaan vähintään kuuden viikon yhtäjaksoinen harjoituskokonaisuus, jossa meritiedustelukomppania elää tilanteen mukaisesti myös harjoitusviikkojen väliin jäävien koulutusviikkojen aikana. Meritiedustelukomppanioiden koulutusta ja harjoituksia suunnataan alueille, joille niiden sodan ajan ensimmäiset tehtävät on suunniteltu. Edellä kuvatulla tavalla joukkokoulutuskauden harjoitukset saadaan kiinnostaviksi ja koulutettavat sitoutettua harjoitusten tavoitteisiin.

Asema muuttui, valmiustehtävät säilyivät

Muutoksesta huolimatta Kotkan Rannikkopataljoonan valmiustehtävät säilyivät lähes sellaisenaan, johtuen pataljoonan maantieteellisestä sijainnista. Kotkan

Rannikkopataljoonan perustehtävinä ovat meritilannekuvan muodostaminen ja välittäminen, jatkuva valmius alueellisen koskemattomuuden turvaamiseen sekä merellisten uhkien torjunta. Tehtävät edellyttävät korkeaa operatiivista valmiutta sekä joukkojen kouluttamista niiden toimeenpanemiseksi.

Kotkan Rannikkopataljoonan komentaja vastaa Suomenlahden Meripuolustusalueen komentajalle joukkoyksikönsä suorituskyvystä ja sen kehittämisestä. Suorituskyvyn eri osatekijöiden kautta on hyvä tarkastella niitä muutoksia, jotka vaikuttavat rannikkopataljoonan toimintaan. Joukkoyksikön ja sodan ajan yhtymän suorituskyvyn rakentaminen ja ylläpito jakaantuu henkilöstöön, materiaaliin sekä käyttö- ja toimintaperiaatteisiin.

Henkilöstön suorituskyky koostuu osaamisesta ja taistelutahdosta, joihin vaikuttavat lisäksi myös ikärakenne ja kenttäkelpoisuus. Sodan ajan tehtäviinsä henkilöstö harjaantuu toimiessaan omassa tehtävässään mm. rannikkotaiteluharjoituksissa ja meripuolustusharjoituksissa, mutta myös kouluttaessaan meritiedustelukomppanioita.

Rannikkopataljoonan henkilöstökokoonpanoksi on vahvistunut 96 tehtävää ja se moninkertaistuu valmiutta kohottaessa, kun pataljoonan henkilöstö täydentyy sodan ajan joukkojen reserviläisillä. Tästä vuodesta alkaen meillä on myös resursseja ja mahdollisuus harjaannuttaa reserviläisiä kertausharjoituksissa, joissa ylläpidetään reserviläisten taitoja, mutta myös hyödynnetään heidän siviiliosaamistaan.

Kotkan Rannikkopataljoonan henkilöstöä Vierumäen Urheiluopistolla kesäkuussa 2007. Vuonna 2007 suoritettiin rannikkopataljoonassa työilmapiirikysely, jossa merkillepantavaa oli lähes koko henkilöstön sitoutuminen joukkoyksikölle annettuihin tehtäviin. Vuosi 2007 käynnistyi työntäyteisenä ja henkilöstö ei jäänyt murehtimaan menneitä, vaan sitoutui ja keskittyi pataljoonalle annettujen tehtävien toimeenpanoon.

**POHJOLAN
VOIMA**

ASEIDEN HUOLLOT
AMPUMARATALAITTEET

ORICOPA OY
Orivesi

www.oricopa.fi

Meripuolustusalueen henkilöstöosasto valmistee pääosin rannikkopataljoonan henkilöstöhallintoon kuuluvat asiat mm tehtäviin määräykset, henkilöstön siirrot, virkasopimusasiat, palkkauksen, henkilöstön ja varusmiesten oikeuden hoitoon liittyvän ohjauksen jne. Rannikkopataljoona toimeenpanee käytännön henkilöstöasiat, joiden hallinnon ja oikeellisuuden valmistee meripuolustusalueen esikunta. Rannikkopataljoonassa laaditaan vuosittain oma henkilöstösuunnitelma, joka yhdistetään osaksi meripuolustusalueen suunnitelmaa. Luonnollista on, että Kotkan Rannikkopataljoonan henkilöstölle on muodostunut ja muodostune urapolkuja vaativampiin tehtäviin meripuolustusalueen esikuntaan tai muihin joukkoyksiköihin. Vastaavasti meripuolustusalueen esikunta tukee pataljoonan toimintaa löytääkseen sinne riittävästi osaavaa henkilöstöä.

Kotkan Rannikkopataljoona varustetaan suorituskykyvaatimustensa mukaisella materiaalilla. Sotavarustus otetaan käyttöön perustamisesta alkaen erillisellä perustamissuunnitelmalla. Kotkan Rannikkopataljoonasta muodostuvan sodan ajan yhtymän varustaminen

perustuu Itä-Suomen Sotilasläänin (ISSL) järjestelyihin ja sen alueella toimivan Itä-Suomen Huoltorykmentin (ISHR) järjestelyihin puolustusvoimien yhteisen materiaalin osalta. Muut meripuolustusalueen joukot tukeutuvat vastaavasti Etelä-Suomen sotilasläänin ja Etelä-Suomen huoltorykmentin järjestelyihin.

Maavoimien uusi organisaatio on astunut voimaan tämän vuoden alusta ja siksi toimintatapamallit ovat vasta muodostumassa. Perusjärjestely on se, että Suomenlahden Meripuolustusalueen Esikunta sopii operatiiviset asiat ISSLE:n kanssa, jonka perusteella materiaalin ja huollon järjestelyt huoltorykmentin esikunnan kanssa. Kotkan Rannikkopataljoonassa tulee siten olla osaamista laatia operatiivisen käyttäjän vaatimukset mm. joukkoyksikön tarvitsemasta huollosta ennakoidusti. Uudessa huollon järjestelyssä tuottaja kykenee toimittamaan halutun materiaalin ja palvelut, mikäli tilaaja osaa kertoa mitä se haluaa!

Käyttö- ja toimintaperiaatteisiin kuuluvat mm operatiivinen suunnitelma ja valmiussuunnitelma sekä niiden sisältämät suorituskykyvaatimukset, rannikkoujoukkojen taistelua ja kalustoa käsitte-

SLMEPA:n komentaja kommodori Timo Junttila, vierailun isäntä IMPA:n komentaja prikaatikenraali Antti Lankinen ja Leningradin sotilaspiirin komentajan sijainen, kenraaliluutnantti Nikolai Dymov Haminassa. Kommodori Junttila perehdytti kenraaliluutnantti Dymovin merivoimien toimintaan ja hänelle esiteltiin KOTRP:n suorituskykyä Haminan varuskunnassa sekä merellä Kotkan edustalla marraskuussa 2007.

vät ohjesäännöt ja oppaat. Rannikkopataljoonan toimintaa ohjaavat myös käytössä olevat toimivaltuudet ja säädökset. Erityisesti rauhan aikana alueellisen koskemattomuuden valvonnan ja turvaamisen tilanteissa Meripuolustusalueen komentaja tulee olla tavoittavissa, mikä asettaa tiukat vaatimukset johtamisjärjestelmälle. Meripuolustusalueen komentajalla täytyy olla sama tilannekuva käytettävissään Upin niemessä, kuin mikä on muodostettu rannikkopataljoonan vastuualueelta.

Kotkan Rannikkopataljoonan toiminnassa tarvitaan sen luonteesta ja toiminnan vaiheesta riippuen erilaista **infrastruktuuria**. Tällaisia ovat meidän käytössä olevat rakennukset ja suojatilat, vastuualueemme meri ja saaristo sekä rakenteet, ml. sähkö- ja viestiverkot, tiestö, meriväylät ja satamat.

Tukeudumme jo rauhan aikana moniin yhteiskunnan ja elinkeinoelämän rakenteisiin Kotkan ja Haminan alueella ostamalla ja vuokraamalla erilaisia palveluita. Tukeutuminen korostuu sodan ajan yhtymän perustamisen yhteydessä ja toiminnan jatkuessa valtuudet mahdollistavat ottaa käyttöön materiaalia ja tiloja, jotka ovat välttämättömiä käsitetyntävän edellyttämän suorituskyvyn luomisessa ja ylläpidossa.

Maanpuolustustahto on suorituskyvyn kivijalka ja se ilmenee parhaiten pataljoonan henkilöstön motivaatiossa tehdä työtä. Pataljoonan tehtävät koe-

MILCON

- Sotilaselektronikan alihankintapalvelut
- Military-liittimet
- Pro Beam Jr. -valokuitutuotteet
- Valmiit valokaapelit ja kelat
- Liitintyökälyt
- Antennit/virtalähteet/varaosat
- Koulutuspalvelut

Milcon Oy
Tykkitie 1
36240 Kangasala
<http://www.milcon.fi>

puh. (03) 364 2810
gsm 050 505 3670
faksi (03) 364 2812
info@milcon.fi

**MUSEIFARTYGET
POMMERN**
Öppet maj-september

Ålands
**Sjöfarts
MUSEUM**
Hela året

Entré 5 eur Barn 3 eur
Kombibiljett 8 eur Kombibiljett 5 eur

MILITARIAKIRJAT ALFAMERILTÄ

SUOMEN ILMAVOIMAT
1942
Finnish Air Force

**SUNKEN SHIPS
World War II**
US Navy's Commanders, Including Submarine
Losses of the United States, England,
Germany, Japan, Italy

Karl E. Heden

THE WORLD'S GREATEST GUN BOOK
Gun Digest
2008
62nd
Edition

Edited by
Ken Ramage

• Feature Reports
• New Products Reports
• Updated Firearms Catalog

The Gun Digest Book of
**Modern
GUN VALUES**
14th
Edition
Pricing For Firearms from
1900 to Present

• 500 Guns Made
• 1000 Photos
• Includes Commentaries

Edited by
Dan Shideeler

OTTOAUTOT
TALVI- JA JATKOSODASSA
Sivulijunneveejen palkko otte
rintamakuvityönsä

Jukka
Vesiläinen

THE ILLUSTRATED ENCYCLOPEDIA OF
**RIFLES
and MACHINE GUNS**
A PHOTOGRAPHIC GUIDE TO 500 FIREARMS

• An authoritative source of guide
to the world of military fire arms
and antique firearms

• Includes a fascinating
history of rifle, carbine,
and machine gun
development and
evolution, complete
illustrations of weapons
with all technical
specifications and more
than 500 photographs

WILL FOWLER AND PATRICK SHERKEY

**ALFA
MER**
30 vuotta

**Nettimaksuna
tai luottokortilla
maksettaessa ei
lähetyksukuja!**

**Erikoiskirjakauppa
Alfamer Oy**
Hämeentie 68, 00550 Helsinki, puh. (09) 774 2810
www.alfamer.fi

Perinnepäivä Kirkonmaan linnakkeella heinäkuussa 2007. Kotkan Rannikkopataljoonan paikallisilla yhteistoimintaosapuolilla ja tukijoilla on suuri merkitys maanpuolustustahdon luomisessa. Kutsuvieraiden osallistuminen pataljoonan juhlatilaisuuksiin tukee henkilökuntaa ja varusmiehiä mitä parhaimmalla tavalla, pataljoonan toimintaan uskotaan ja sitä arvostetaan.

taan yhteiseksi asiaksi ja välitön palaute tulee asevelvollisilta sekä alueen yhteistoimintaosapuolilta ja tukijoilta.

Muutoksen keskeiset vaikutukset

Vuoden 2007 aikana loppuunviedyllä rakennemuutoksella toteutettiin valtioneuvoston selonteon tavoite yhdistää merivoimien joukko-osastojen hallintoa ja organisaatioita. Samalla tarkastettiin merivoimien joukkotuotantoa kokonaisuutena, ja koulutuksen ylikapasiteettia poistettiin osaltaan myös Kotkan Rannikkopataljoonassa. Operatiivisten tehtävien vuoksi supistukset meripuolustuksessa itäisellä Suomenlahdella eivät

olleet merkittäviä, mutta ovat osaltaan muuttaneet rannikkojoukkojen koulutuksen järjestelyitä, tiedustelun ja merivalvonnan järjestelyitä ja erityisesti hallinnollisia järjestelyitä, sekä mahdollistaneet henkilöstön kohdentamista merivoimien kehittämistehtäviin.

Hallinnon ja toimintojen yhdistämisellä osa Kotkan Rannikkoalueen tehtävistä siirrettiin Suomenlahden Meripuolustusalueen tehtäviksi. Pitkät etä-

työt johtoesikuntaan ovat tuoneet omat haasteensa, mutta ne on ratkaistu selkeyttämällä vastuuta sekä osiltaan teknisillä ratkaisuilla. Kaikista asioista ei tarvitse mennä neuvottelemaan Upinniemeen, vaan apuna käytetään videoneuvotteluyhteyttä. Rannikkopataljoonan johto pitää viikoittain tilannekatsaukset esikunnan ja muiden joukkoyksiköiden kanssa videoneuvotteluna, jota hyödynnetään myös harjoitus- ja toimialapalaverissa. Viikoittaisen videoneuvottelun lisäksi rannikkopataljoonan komentaja tapaa meripuolustusalueen komentajan johtoryhmän kokouksissa.

Itäisen Suomenlahden meripuolustuksen valmius ei ole laskenut itsenäisen joukko-osaston lakkauttamisen myötä. Alueellisen koskemattomuuden valvonta ja turvaaminen, operatiivisen valmiuden ylläpito ja meritiedustelukoulutus luovat vankan perustan, jonka ympärille koko Kotkan Rannikkopataljoonan toiminta keskittyy. Kotkan Rannikkopataljoonassa vastataan edelleen itäisen Suomenlahden meripuolustuksesta ja kehitetään erityisesti alueen tiedustelu- ja valvontasekä johtamisjärjestelmiä. ■

Kotkan Rannikkopataljoonan tammikuun 2008 saapumiserän varusmiehiä varustettavana Reserviupseerikoulun keskusvarastolla Haminassa. Varustaminen sujui ongelmitta ja pian varustamisen jälkeen alokkaat siirrettiin koulutukseen Kirkonmaan linnakkeelle.

Rakennemuutos päätöksessään.....

MPK:sta julkisoikeudellinen yhdistys

Laki vapaaehtoisesta maanpuolustuksesta astui voimaan vuoden alussa. MPK – Maanpuolustuskoulutusyhdistys – on nyt julkisoikeudellinen yhdistys, joka toimii valtakunnallisena vapaaehtoisen maanpuo-

lustuskoulutuksen yhteistyöjärjestönä.

Lain mukaan MPK:n tarkoituksena on maanpuolustuksen edistäminen koulutuksen, tiedotuksen ja valistuksen keinoin. MPK:n toiminnanjohtaja Pekka Majurin mukaan uusi asema vahvistaa

MPK:n roolia puolustusvoimien reservin kouluttajana.

Koulutus tukee merkittäväällä tavalla puolustusvoimien sodan ajan joukkojen kouluttamista ja suorituskyvyn ylläpitoa. Lisäksi uusi laki antaa osaville reserviläisille mahdollisuuden hakeutua, kouluttautua ja sitoutua entistä vaativampiin kouluttaja- ja johtajatehtäviin, Majuri kertoo.

Sotilaallisten tehtävien lisäksi MPK jatkaa kaikille avointa siviilikoulutusta. Se perustuu laajaan verkottumiseen yhteiskunnan muuhun koulutusjärjestelmään sekä aikaisempaa selkeämmin yhteistyökumppaneiden kanssa tehtäviin kumppanuussopimuksiin, joissa määritellään eri toimijoiden roolit, vastuut ja erikoisosaaminen.

MPK ja puolustusvoimat tulevat tekemään kumppanuussopimuksen vuoden 2008 alkupuolella. Sopimuksen tarkoituksena on luoda mahdollisimman hyvä perusta koulutuksen suunnitteluun ja toteuttamiseen.

MPK:n hallitus 2008

Kainulainen Harri Puheenjohtaja
Niemi Matti Varapuheenjohtaja, Reserviläisliitto ry

Jäsenet:

Hakulinen Esko,
Suomen Rauhanturvaajaliitto ry

Hannula Mika,
Suomen Reserviupseeriliitto ry

Jylhä-Pyykönen Annu,
Opetusministeriö

Kajander Erkko,
Maanpuolustuskiltojen liitto ry

Pesola Helena,
Naisten Valmiusliitto ry

Räty Arto,
Puolustusministeriö

Uitti Erkki,
Sisäasiainministeriö

Henkilökohtaiset varajäsenet:

Arno Hakkarainen,
Sininen Reservi ry

Mäkipelto Ensio,
Kadettikunta ry

Pulkinen Eero,
Opetusministeriö

Mustalahti Satu,
Sotilaskotiliitto ry

Dromberg Kaarina,
Maanpuolustusnaisten Liitto ry

Tervonen Petteri,
Puolustusministeriö

Huuskonen Vesa,
Sisäasiainministeriö

Julkishallinnon pelisäännöt toiminnan suunnitteluun

Parlamentaarinen valvonta, toiminnan ohjaus ja merkittävä osa rahoituksesta tulevat suoraan puolustusministeriöltä. MPK:n budjetti vuonna 2008 on noin 3 miljoonaa euroa. Tästä noin 1,7 miljoonaa euroa on valtion avustusta.

Majuri kertoo, että MPK:n toiminnan ja talouden suunnittelu toteutetaan vuoden 2008 alusta lukien julkisen hallinnon pelisääntöjen mukaisesti. Yhdistyksen tulee toiminnassaan noudattaa noin 25 sellaista lakia, joita sen rekisteröitynä yhdistyksenä ei ole tarvinnut soveltaa toimintaansa.

Koulutuksen ja muiden palvelujen

laadun ja sisällön tulee tinkimättä vastata niin puolustusvoimien, muiden viranomaisten, yhteisöjen kuin kansalaistenkin niille asettamia vaatimuksia.

MPK:lla on tällä hetkellä runsaat 40 työntekijää. Heistä 7 työskentelee yhdis-

tyksen keskustoimistossa Helsingissä, loput piiritoimistoissa eri puolilla Suomea. Piirin toimintaa johtaa piiripäällikkö. Koulutuksen käytännön järjestelyistä piireissä vastaavat noin 2000 vapaaehtoista kouluttajaa eri puolilla Suomea.

MPK:n jäsenjärjestöt vuonna 2008

Kadettikunta ry
Maanpuolustuskiltojen liitto ry
Maanpuolustusnaisten Liitto ry
Naisten Valmiusliitto ry
Reserviläisliitto ry
Reserviläisurheiluliitto ry

Sininen Reservi ry
Sotilaskotiliitto ry
Suomen Metsästäjäliitto ry
Suomen Rauhanturvaajaliitto ry
Suomen Reserviupseeriliitto ry

MPK:n toiminta jatkuu myös poikkeusoloissa

Lain mukaan MPK jatkaa toimintaansa myös poikkeusoloissa. Majuri pitää tätä suurena haasteena sekä organisaation, resurssien että toiminnan kehittämiseksi. Tärkeä osa tätä kehitystä ovat kaikkiin piireihin muodostettavat koulutus- ja tukiyksiköt (KOTU). Yksiköt muodostavat vapaaehtoisille uuden merkittävän kanavan ja mahdollisuuden sitoutua sekä normaali- että poikkeusolojen tehtäviin.

KOTU-yksiköiden toiminta käynnistyi vuodenvaihteessa. Yksikön tehtävänä on toteuttaa piirin toimintasuunnitelman mukaiset koulutus- ja tukitehtävät. Lisäksi yksikkö osallistuu koulutuksen kehittämiseen piiripäällikön ohjeiden mukaisesti.

Yksikön kokoonpanoon kuuluvat päällikkö, varapäällikkö ja toimisto sekä yksi tai useampi koulutusosasto ja tukiosasto. Piiripäällikkö muodostaa oman piirinsä osastot ja ryhmät alueittain tai toimialoittain. Yksikön päälliköksi sijoitetaan MPK:n työntekijä, evp-sotilas tai kokenut reserviläinen.

Yksiköt jatkavat toimintaansa myös poikkeusoloissa. Majuri kertoo, että niille tehdään valmiussuunnitelmat heti kun viranomaiset määritte-

levät MPK:n tehtävät häiriötilanteissa ja poikkeusoloissa. Samassa yhteydessä määritellään myös MPK:n henkilökunnan ja KOTU-yksikköön sitoutuneiden vapaaehtoisten tehtävät.

Uuden organisaation avulla pyrimme tehostamaan ja yhdenmukaistamaan koulutusta sekä helpottamaan uusien koulutusohjelmien ja tyypikkurssien käyttöön-ottoa. Piiripäällikkö ja piiritoimisto voivat uuden organisaation myötä keskittyä nykyistä paremmin koulutuksen kokonaisuunnitteluun, johtamiseen, seurantaan ja kehittämiseen sekä yhä laajenevaan kumpuunustoimintaan, Majuri toteaa.

Reserviläisille kohdennettu koulutus kasvaa

Koulutuspäällikkö Antti Nieminen kertoo, että MPK:n vuoden 2008 toimintasuunnitelmassa on lähes 1400 koulutus-tapahtumaa. Reserviläisille kohdennettun koulutuksen osuus on siitä noin kaksi kolmasosaa.

Reserviläisille kohdennetusta koulutuksesta noin kolmannes on puolustusvoimien tilaamaa, pääosin maakuntajoukoille kohdennettua koulutusta. Loput on tarkoitettu muille reserviläisille.

Nieminen on mielissään myös siviilikoulutuksen jättevoitymisestä.

Koulutus palvelee entistä paremmin sisäisen turvallisuuden ohjelman tavoitteita. Koulutus lähtee entistä selkeämmin yhteiskunnan tarpeista ja ottaa samalla huomioon kansalaisten tarpeet saada tietoa ja koulutusta arkiturvallisuudesta.

Aselajien koulutusohjelmat käynnistyvät

MPK:n koulustarjonnassa on tällä hetkellä varsin vähän aselajikoulutusta. Viime vuosina tarjolla on ollut vuosittain muutamia kymmeniä aselajikursse-

Mikä on Koulutus- ja tukiyksikkö (KOTU)?

- Jokaiseen maanpuolustuspiiriin perustettiin koulutus- ja tukiyksikkö vuoden 2008 alussa
- Puolustushaarapiireihin perustettiin vastaavat yksiköt
- Yksikön päällikönä toimii MPK:n työntekijä, evp-sotilas tai kokenut reserviläinen
- Yksikkö on muodostettu vapaaehtoisista
- Koulutusosasto suunnittelee, valmistelee ja toteuttaa piirin koulutuksen
- Tukiosasto tukee koulutuksen ja muun toiminnan käytännön järjestelyjä
- Yksikkö jatkaa toimintaansa myös häiriötilanteissa ja poikkeusoloissa

ja. Niemisen mukaan aselajikoulutuksen kehittämiseksi on nyt selkeä tarve.

Nieminen kertoo, että aselajien

Kuva: Jyri Nikkola.

perustason kurssit jakautuvat jatkossa kahteen eri tyyppiin.

Ensimmäinen kurssityyppi on reserviläisen aselajitaidot -tyyppistä koulutusta. Eli niitä asioita, mitä jokaisen reserviläisen tulee osata eri aselajien toiminnasta. Toinen on kyseisen aselajin reserviläisille tarkoitettua koulutusta.

Jatkossa osa MPK:n piireistä tulee erikoistumaan tietyn aselajin koulutukseen. Perustason aselajikoulutusta tullaan tulevaisuudessa järjestämään kaikissa piireissä. Jatko- ja erikoistason koulutus keskitetään niihin piireihin, joiden alueella aselajien osaamiskeskukset sijaitsevat. ■

MPK:n yhteystiedot muuttuivat

MPK:n yhteystiedot muuttuivat 1.1.2008 alkaen. Uusi verkkosivujen osoite on www.mpky.fi. Sähköpostiosoitteet muuttuvat muotoon etunimi.sukunimi@mpky.fi.

Meripuolustuspiirin yhteystiedot:

meripuolustuspiiri@mpky.fi
matti.makinen@mpky.fi
matti.ketola@mpky.fi
www.mpky.fi/meripuolustus

Uusi vuosi, uudet tuulet

Meripuolustuspiiri päätti vuoden 2007 mukavissa merkeissä. Vuoden saldoksi todettiin 130 kurssia 1700 kurssilaiselle. Kiitos toimijoille ja kurssilaisille aktiivisuudesta.

Maanpuolustuskoulutus ry:n nimi muuttui vuoden vaihteessa muotoon Maanpuolustuskoulutusyhdistys, lyhennettynä MPK. Nettiosoitteiden jälkiosa mpkry muuttui muotoon mpky. Vanhat nettiosoitteet toimivat vielä jonkin aikaa rinnalla.

Meripuolustuspiirin nimi säilyi ennallaan, lyhenne Meripp vahvistettiin.

Piiritoimisto on selvinnyt muutosta hyvin ja aloittanut toimintansa Turussa Heikkilän kasarmilla. Suomenlahden Meripuolustusosaston uudet toimitilat Upinniemen Harjukylässä on kalustettu ja vihitty käyttöön helmikuussa Johto 2008-harjoituksessa.

Hangan meriosaston uutena päällikkönä on aloittanut vuoden alusta Hannu Kekkonen.

Tervetuloa kiltaveneet!

Kuluvan vuoden kurssisuunnitelma noudattelee lukumääräisesti edellisvuoden tasoa.

Merenkulkukoulutusta pyritään aktivoimaan: Tampereella ja Vaasassa järjestetään Sotilasveneenkuljettajakurssi ja muullakin järjestetään ajoharjoittelua. Sininen Reservi ry:n jäsenjärjestöjen veneitä kutsutaan osallistumaan käytännön harjoituksiin. Merivoimien vuosipäiville Turkuun järjestetään koulutusregatta. Naisille on kohdennettu neljä kurssia, jotka käsittelevät turvallista liikkumista saaristossa ja venemiestön perustaitoja.

Gyltön suurharjoitukset MINNA ja MERVJ järjestetään toukokuussa ja syyskuussa Gyltössä ja Meripuolustuksen pe-

Kiltavene Norppa ja ms Pirkanmaa ovat Meripuolustuspiirin vakiintuneita tukijoita.
Kuva: Atte Lonkari

ruskurssi ja jatkokurssi samoina kuu-
kausina Suomenlahdella. Meri-Karjalan
Mustamaa harjoitus ja Perämeren meri-
valvontaharjoitus pidetään elokuussa.

Suuri osa kursseista on jo näkyvissä
nettisivuillamme ja lisää tippuu. Ei muu-
ta kuin kalenterit esille ja ilmoittautu-
maan kursseille.

Huomatkaa myös kurssilistalla ole-
vat kouluttajapankit. Niihin voivat il-
moittautua ne toimijat, jotka ovat val-
miita tekemään sitoumuksen kouluttaja-
tehtäviin. Tarkempia tietoja ilmoittautu-
neille sähköpostilla.

Vitaaleja toimijoita

Itsenäisyyspäivänä ylennettiin Saaristo-
meren meripuolustusosaston monivuoti-
nen päällikkö Tapio Hirvonen korkeaan
majurin sotilasarvoon.

MPK:n vuosipäivänä palkittiin
MPK:n hopeisella ansiomitalilla Jouko
Mäki Saaristomerens Meripuolustusosas-
tosta ja Kristiina Slotte Suomenlahden
Meripuolustusosastosta.

Maanpuolustusmitali kultaisella
soljella myönnettiin Janne Kylliäiselle
Hangon Meriosastosta.

Uudenvuoden aattona syntyi Suo-
menlahden Meripuolustusosaston pääl-
likön Sakari Saikun perheeseen esikois-
poika. Nuorta hidalgoa muistettiin me-

Hopealta hohtelevat Jouko Mäki ja Kristiina
Slotte 14.12. MPK:n vuosipäivän pääjuhlassa.
Kuva: Asta Ruuskanen

rellisellä kurssiasulla ja Ruotuväki-leh-
den alokasliitteellä.

Onnittelut kaikille!
Tavataan kursseilla!

www.lielahdenapteekki.fi
Possijärvenkatu 2 • 33400 TAMPERE • puh. (03) 347 3800

Lielahden apteekki – Kaikki mitä apteekista tarvitset

- Avarat tilat Rientolan talossa.
- Voit keskustella lääkkeistäsi muiden kuulematta.
- Leikkipaikka lapsille.
- Reseptintoihmistaminen nopeasti ja turvallisesti.
- Kerromme heti, jos lääkkeesi voidaan vaihtaa edullisempaan tuotteeseen.
- Maksuton pysäköinti aivan apteekin edessä.
- Monipuolinen itsehoitolääkkeiden valikoima.

arkisin 9-19 lauantaisin 9-15

**Lielahden
APTEEKKI**

CATERPILLAR. Voit keskittyä olennaiseen.

Moottorimme toimivat luotettavasti kaikissa olosuhteissa. Caterpillar ACERT®-teknologia takaa moottorisi huippusuorituskyvyn samalla pitäen huolta luonnosta.

Turvaamme moottorisi toiminnan, liikutpa missä tahansa.
www.witraktor.fi

Wihuri Oy Witraktor
Power Systems
Kiitoradantie 4, 01530 Vantaa
P. 020 510 10, faksi 020 510 2582

WITRAKTOR

Upinniemen Harjukylästä tilat vapaaehtoiselle meripuolustukselle

Hyvä joukko Suomenlahden Meripuolustusosaston ja Sini-
nen Reservi ry:n keskeisiä toi-
mijoita oli lauantaina 09.02. todistamas-
sa terävän työkalun välähdystä: Suomen-
lahden Meripuolustusalueen komentaja,
kommodori Timo Junttila katkaisi sini-
valkoisen nauhan ja luovutti kaksi Harju-
kylän koulutuskeskuksen rakennusta va-
paaehtoisen meripuolustuksen käyttöön.

Ykkösrakennukseen on sisustettu
kaksi toimistohuonetta, joista toinen
on Meripuolustuspiirin ja toinen Sini-

nen Reservi ry:n käytössä. Yhteisinä ti-
loina ovat pentteri sekä kokous- ja majoit-
tustilat 12 hengelle. Luokkarakennuk-
sessa on luentotilaa 30 hengelle ja läm-
mintä varastotilaa viestikalustolle ja
muulle koulutusmateriaalille.

Kommodori Junttila toivoi raken-
nuksille aktiivista ja monipuolista käyt-
töä. Piiripäällikkö Matti Mäkinen lupa-
sikin sitä ja luovutti rakennuksen hal-
linnan Suomenlahden Meripuolustus-
osaston päällikölle Sakari Saikulle. Ei-
kä turhaan luovuttanutkaan: tämä käyn-

nisti välittömästi Johto 2008-harjoituk-
sen, jossa kuluvan vuoden Suomenlah-
den kurssit käytiin suurenuslasin kans-
sa läpi ja kurssinjohtajille annettiin oi-
keus käynnistää ne MPK:n tietojärjestel-
mässä. Kommodori Junttila kertoi Me-
ripuolustusalueensa tehtävistä kokonais-
maanpuolustuksen osana sekä Meripuo-
lustuspiirin suunnittelusta osallistumi-
sesta maakuntajoukkojen koulutukseen.
Antti Castren opetti uuden karttakoor-
dinaatiston käytön.

Sinen Reservi ry:n puheenjohtaja

ja katkaahan se... Kommodori Junttila saa työkalun Sakari Saikulta.
Kuva: Arno Hakkarainen

piiripäällikkö
meripuolustuspiiri/mpky.fi
gsm 040 592 6173

Arno Hakkarainen vakuutteli, että poraspuu ei heidänkään puoleltaan pääse sammaloitumaan: esim seuraava hallituksen kokous sekä vuosikokous pidetään Harjukylässä. Jäsenyhdistysten alukset miehistöineen tulevat osallistumaan Meripuolustuspiirin koulutukseen. Ohjelmassa on mm yhteinen koulutuspurjehdus Turkuun merivoimien vuosipäivän 09.07. katselmukseen.

Kommodori Timo Junttilalle ja hänen alaisilleen, erityisesti alueupseeri Olli Hartikaiselle ja yliluutnantti Juha-Pekka Kärkiselle lämmin kiitos esimerkillisen myönteisestä suhtautumisesta vapaaehtoisen meripuolustuksen tilaym tarpeisiin. Kovia oletten poikia!

Joukkoputoaminen jäihin

Meripuolustuspiirin turvaa jäällä-kurssi saatiin kuin saatiinkin läpiviedyksi 10.02. Otaniemessä, josta kurssinjohtaja Marcus Nybergh oli löytänyt jäisen poukaman.

Suomenlahden Meripuolustusalueen ja Sininen Reservi ry:n pelastuspuvut pääsivät oikeuksiinsa kun 16 kurssilaista

Suomenlahden vapaaehtoistoimijat jännittävät Harjukylän nauhaa... Kuva: Kristiina Slotte

vuorollaan molskahti naskaleineen, jopa suksineen harjoittelemaan aamuluennolla opittua mielenmalttia ja ylöstulotekniikkaa. Kurssityyppi jää myönteisen palautteen perusteella ohjemaan ja sitä voidaan järjestää myös tilauksesta.

Kurssitarjonta 2008 internetissä

Meripuolustuspiirin vuoden 2008 kurssit ovat näkyvissä osoitteessa www.mpky.fi/ meripuolustuspiiri. Kevätkauden

ohjelmasta huomattakoon mm yhteisharjoitus MINNA 23-25.05 Gyltössä. ja Meripuolustuksen peruskurssi 06-08.06. Santahaminassa.

Tervetuloa käymään sivuilla ja ilmoittautumaan kursseille. Kaislikossa tavataan!

Maanpuolustuskoulutus

Meripuolustuspiiri

Western Shipyard Oy LTD

Telakkatie 67
25570 TEIJO
puh. 02 736 6050
fax 02 736 6077

VOIMALAITE SERVICE

Varavoimalaitokset 1...2000 kVA

- Hankekohtainen valmistus, maakäytöt, merikäytöt.
- Rakenne ympäristöolosuhteiden mukaan esim. +40 C...-40 C
- EMC, EMP - testatut mallit, sirpalesuojaus jne.

SUUNNITTELU - VALMISTUS - ASENNUS - HUOLTO

VOIMALAITE SERVICE OY
Osoite Nuutisarankatu 10
33900 TAMPERE

Tel. 03-265 5000
Fax 03-265 5005
vi@voimalaiteservice.com
www.voimalaiteservice.com

Rannikkojääkärit ottivat Gyltön sataman haltuunsa.

Talviolosuhteet haastoivat Merivoimien harjoituksen marraskuussa

Marraskuu tarjosi hyytävän haasteen heti Merivoimien Meripuolustusharjoitus 2:n sovelletun vaiheen alkajaisiksi 12.11.2007. Utön edustalla tuuli puhalsi hetkittäin yli 20 metriä sekunnissa ja lunta pieksi rajusti ulkosaaristossa kulkenutta miinalaiva Hämeenmaata päin. Lumimyrskyssä kallistelevan laivan henkilöstö sai tuta talviset taisteluolosuhteet kalseimmillaan. Uudet evävakaimet vähentävät miinalaivan keinumista jopa kolmasosaan entisestä, mutta sekään ei

tässä myräkässä riittänyt torjumaan pahoinvointia kaikkien kohdalta.

Saaristomeren Meripuolustusalueen (SMMEPA) toimeenpanema Meripuolustusharjoitus II, ”Janette 07”, oli miinalaiva Hämeenmaan ensimmäinen sotaharjoitus laivan perusteellisen modernisoinnin jälkeen. Alus selvisi ankarista koettelemuksista kunnialla ja osoitti kuntoisuutensa harjoituksen taisteluosaston johtoluksena. Toiminta johtoluksena on yksi miinalaivan uusista, modernisointiprosessin myötä mahdol-

listuneista tehtävistä, ja laivan käytön kehittäminen tässä roolissa oli yksi ”Janette 07” -harjoituksen tavoitteista. Johtoalustehtävästä saatiinkin viikon mittaan runsaasti kokemuksia.

Puolustushaarat ja viranomaiset yhteistyössä

Kokonaisuudessaan ”Janette 07” toimeenpantiin 5. - 16.11.2007 Saaristomeren, Suomenlahden ja Pohjois-Itämeren alueella. Merivoimien komentajan johtamaan harjoitukseen osallistui joukkoja

kaikista merivoimien joukko-osastoista sekä muista puolustushaaroista. Lisäksi mukana oli reserviläisiä sekä yhteistoimintaosastoja, joita edustivat muun muassa Länsi-Suomen Merivartiosto, Merenkulkulaitos, Turun satama sekä Turun Kihlakunnan poliisilaitos. Lentotoiminnasta huolehtivat Satakunnan Lennosto, Ilmasotakoulu, Lentosotakoulu sekä Utin Jääkäriyrykmentti.

Toimeenpanevan joukko-osaston komentaja, kommodori Kari Takanan korosti harjoituksen aikana yhteistoimintaosastojen osallistumisen suurta merkitystä. Meriyhteyksien turvaamisessa, merivoimien päätehtävissä, viranomaisten yhteistyö takaa parhaimman lopputuloksen. Harjoituksessa yhteistyö keskittyi merenkäytön hallinnan lisäksi tilannekuvan muodostamiseen ja sen jakamiseen.

Kaikkiaan harjoitukseen osallistui lähes 1800 henkilöä, joista noin tuhat oli varusmiehiä. Reserviläisiä ”Janette 07”-ssä oli mukana vain nelisenkymmentä. Alkavana vuonna toteutettavissa harjoituksissa reserviläisten määrä palaa jälleen normaalille tasolle ja muun muas-

Meriyhteyksien turvaaminen on merivoimien päätehtäviä.

Sotilaspoliisit pidättivät epäilyttävän henkilön harjoituksessa.

sa SMMEPA tulee kouluttamaan eri harjoituksissa lähes 700 reserviläistä.

Aluksia harjoitukseen osallistui reilut kolmekymmentä, ajoneuvoja lähes sata sekä runsaasti Ilmavoimien kalustoa.

Tilannepelistä sovellettuun vaiheeseen

Harjoituksen ensimmäinen viikko piti sisällään Merivoimien Esikunnan suunnitteleman tilannepelivaiheen, joka toteutettiin eri joukko-osastoissa. Tilannepelivaiheen pohjalta käynnistettiin toisella viikolla sovellettu vaihe, joka alkoi joukkojen perustamisella ja siirtymisellä. Merivoimien omista joukoista kaukaisimpina osallistujina saapuivat Kotkan Rannikkopataljoonaan kuuluvat meritiedustelijajoukot.

Merivoimien komentaja alisti suurimman osa joukoista sovelletun vaiheen aikana Saaristomerelle, jossa joukot reagoivat keltaisen peliorganisaation pelamiin tilanteisiin. Tilanteet olivat osittain simuloituja ja osittain käytettiin oikeita maalialuksia sekä erikoisjoukko-

ja, jotka toimivat esimerkiksi rannikkojoukkoja vastaan.

Alkutilanteena sovelletussa vaiheessa oli kaupppoliittinen, merikultetuksiin liittyvä kiristynyt tilanne, joka uhkasi kehittyä sotilaalliseksi voimankäytöksi. Sovelletun vaiheen puolivälissä testattiin meriliikenteen suojauskykyä peliorganisaation simuloiman alueloukkauksen jälkeen. Meriliikenteen suojauksessa tiedonvaihdon merkitys korostui entisestään, sillä joukkoja toimi niin maalla kuin merellä ja lisäksi mukana oli eri viranomaisia. Taistelutilan hallinta näin monitahoisessa toimintaympäristössä on tehtävän onnistumisen kannalta elintärkeää.

Harjoituksen aikana käytössä olivat myös muusta käytöstä jo pääosin hiljentyneet linnakesaaret. Esimerkiksi Utössä harjoiteltiin tyhjiällä olleen linnakkeen ylösajoa noin sadan miehen voimin.

Merivoimien alukset liikkuvat merellä harjoituksen aikana myös normaaliolosuhteissa kuten alueellisen koskemattomuuden turvaamistoiminnassa.

Ohjusvene Rauman mukana sateiselle merelle lähti joukko reserviläisiä kertausharjoituksessa.

Meriyhteyksien turvaamisen harjoitussarja

”Janette 07” -harjoitus kuului jo viidettä vuotta jatkuneeseen meripuolustusharjoitusten sarjaan, jonka harjoitusten pääteemana on meriyhteyksien turvaaminen. Suomen ulkomaankaupasta noin 85 prosenttia kulkee meriteitse, mikä antaa aiheita näiden yhteiskunnan toimintojen kannalta elintärkeiden yhteyksien turvaamisen jatkuvalle kehittämiselle ja harjoittelulle.

”Janette 07”-ssä toisena pääteemana oli lisäksi merivoimien toimintavalmiuden kohottaminen. Harjoituksen johtoportaiden tavoitteena oli reaaliaikaisen tilannekuvan muodostaminen sekä keskinäinen yhteisoperointi osana meriyhteyksien turvaamista.

Merivoimien komentaja, vara-amiraali Hans Holmström tarkasti harjoit-

tuksen toisen viikon puolivälissä. Hän oli näkemäänsä tyytyväinen ja piti harjoitusta monipuolisine tehtävineen hyvin suunniteltuna. Vaativissa myöhäissyksyn

olosuhteissa palvelusturvallisuuteen on kiinnitettävä erityistä huomiota, ja tästä joukkojen johtajat pitivät vara-amiraalin mukaan kiitettävästi huolta. ■

Merivoimien komentaja, vara-amiraali Hans Holmström (vas.) tarkasti harjoituksen seurassaan mm. kommodori Kari Takanen.

Henkilöstömuutoksia

1.1.2008

Kommodori Heikki Mahlamäki
Merivoimien Materiaalilaitoksen johtajaksi

Kommodori Veijo Taipalus
Maanpuolustuskorkeakoululle jatko-
tutkinto-osaston johtajaksi

Kommodori Dan Wilen
merivoimien henkilöstöpäälliköksi

1.3.2008

Komentaja Lauri Helaniemi
Uudenmaan Prikaatin
esikuntapäälliköksi.

Komentaja Pentti Niskanen
Saaristomeren Meripuolustusalueen
esikuntapäälliköksi.

Komentaja Juha Vauhkonen
Operatiivisen osaston päälliköksi
Merivoimien Esikunnassa

1.7.2008

Kommodori Kari Takanen
valmiuspäälliköksi Pääesikunnassa

Rannikon Puolustaja onnittelee sekä ylennysten, että uusien tehtävien johdosta!

Parhaita ratkaisuja

Pöyry on globaali energia-, metsäteollisuus- sekä infrastruktuuri & ympäristöaloihin keskittynyt konsultointi- ja suunnitteluyritys.

Pöyry Engineering Oy on osa Pöyry-konsernia. Palvelemme metsä- ja kemianteollisuutta niin kotimaassa kuin kansainvälisesti.

Tarjoamme tietointensiivisiä palveluja ja ratkaisuja tuotantolaitoksen elinkaaren kaikissa vaiheissa.

Pöyry Engineering Oy
PL 16, Jaakonkatu 2, 01621 VANTAA

 PÖYRY

Comptence. Service. Solutions.

Suomenlahden Meripuolustusa ampui kunnialaukauksen itsenäi- 90-vuotiaalle Suomelle 5.12.2007

Suomenlahden Meripuolustus-
alueen komentaja kommodo-
ri Timo Junttila ja Suomenlin-
nan Rannikkorykmentin komentaja Ju-
hani Karjomaa pitivät yhdessä itsenäi-

syyspäivän vastaanoton Kuivasaaren
linnakeella 5.12.2007.

Tunnelmallinen tilaisuus aloitettiin
lähes satavuotisessa ruokalarakennuk-
sessa, jossa viihdytti espoolainen Mer-

ryladies-lauluryhmä.

Illan kohokohtana ammuttiin Kui-
vasaaren tykkivanhuksella, eli 12 tuu-
maisella Obuhov-tykillä, kunnialauka-
us Itsenäiselle Suomelle. ■

12-tuumaisen Obuhovin
kunnialaukaus kuului kauas
pääkaupunkiseudulle.

12"tykin tykkiryhmä koostuu Suomenlinnan
Rannikkotykkiköiden reserviläisistä.

Merryladies lauluryhmä viihdytti vieraita
Kuivasaarella.

Komentajat, komentaja Juhani Karjomaa ja
kommodori Timo Junttila ottivat vieraat vastaan
leveästi hymyillen.

Suomenlinnan Rannikkorykmentti täyttää 90-vuotta 12.5.2008

Toukokuun 6. päivänä 1918 perustetun joukko-osaston, Suomenlinnan Linnoitustykkiköiden, ensimmäinen palvelustehtävä oli kunnialaukausten ampuminen Suomen leijonaliipulle, kun se nostettiin ensimmäistä kertaa Viaporin lippusalkoon Kustaanmiekan patterinmäellä sunnuntaina 12.5.1918 klo 13.00 senaatin läsnä ollessa.

Tuosta ajasta tulee kuluneeksi 90-vuotta ensi toukokuussa. Edelleen-

kin vuosittain Suomenlinnan Rannikkorykmentti nostaa tuon ”perinnelippunsa” Suomenlinnan Patterinmäellä ja kevään ensimmäisen noston jälkeen lippu liehuu salossa päivittäin aina syyskuuhun asti.

90-vuotisjuhlallisuuksista voit lukea lisää Rannikon Puolustajan nettisivuilta kevään aikana.

e
elle
07

Alokkaan ensimmäiset tunnit

Hyytävän kylmän, lumisateen siivittämän sään vallitessa saapuivat Suomenlahden Meripuolustusalueen Isosaaren linnakkeelle uudet alokkaat. Kaupunkiliikenne oli sekaisin mutta siitä huolimatta alkoi ensimmäisiä alokkaita saapua heti aamu kymmenen jälkeen. Isosaaren linnak-

keelle odotettiin saapuvan reilu sata alokasta. Santahaminan portilta alokkaat jatkoivat Pasi panssariajoneuvolla kohti elokuvasalia, jossa joukot jaettiin palvelukseenastumismääräyksien mukaisesti joko Isosaaren tai Kaartin Jääkärirykmentin alokkaisiin.

Pienen odottelun jälkeen joukot siir-

tyivät poliisin huumekoiran nuuhkaisuksi. Kaikki Isosaareen suuntaavat alokkaat läpäisivät testin ilman ”merkkamisia”.

Marssi RT-hallille, jossa jokaista alokasta haastateltiin henkilökohtaisesti. Tarkoituksena oli selvittää onko palvelukseen astuvalla alokkaalla joitain sellaisia henkilökohtaisia asioita, jotka mahdollisesti vaikuttaisivat varusmiespalvelukseen.

Jälleen oli edessä pieni odottelemisen ja kun haastateltujen ryhmä oli kasvanut tarpeeksi suureksi, siirryttiin Etelä-Suomen Huoltorykmentin varusvarastolle. Varusvarastolla kaikki toimikin kikkatomalla ammattitaidolla. Huomasi, että kyseinen henkilökunta oli varustanut ennenkin suuria joukkoja. Mies sai kärryn eteensä, jossa roikkui tyhjä ”pyykkisäkki”. Pujottelemalla säilytyshäkkien välis-

tä säkki pikkuhiljaa täyttyi ja ulos tullessa olikin jo tekemisen paikka, että täyden säkin sai siirrettyä kuorma-auton lavalle.

Marssi kohti rantaa alkoi ja rantaan saavuttua joukko siirtyi suoraan Vänö-aluksen kyytiin. Reilun puolen tunnin matka kohti Isosaarta alkoi. Etelätuulen puhaltaessa melko voimakkaasti sai aallockko laivan keinahtelemaan ja joillakin

alokkailta se sai pieniä hikihelmiä nousemaan tukanrajaan. Onneksi keinunta ei kuitenkaan kestänyt niin kauan, että olisi syntynyt ikäviä yllätyksiä.

Isosaaren laiturilla sai sitten moni nuori tuta merituulen purevuuden. Kosteaa merituuli tunkeutui luihin ja ytimiin saakka ja varmasti monet paljaspäiset alokkaat muistelivat kaiholla

kohti unohuneita päähineitä.

Marssi kasarmille, nimenhuuto ja siirtyminen muonituskeskukseen ruokailemaan. Ruokailun jälkeen tarkastettiin, että jokaisella on tarvittavat varusteet ja kun lukumäärät täsmäsivät, niin siirryttiin tutustumaan tulevaan tupaan ja tupakavereihin. Varsinainen varusmiesaika saattoi alkaa. ■

TAMMISAAREN KAUPUNKI

EKENÄS STAD
puh./tel. 020 775 2200
www.ekenas.fi
www.tammisaari.fi

PORIN SATAMA -PORT OF PORI

Merisatamantie 13, 28880 PORI
Puh. (02) 621 2600, Fax (02) 621 2630
www.pori.fi/port/

Merisotakoulun ru-kurssi 152 23.1.2008

Ru-kurssi 152 sai todistuksen-
sa juhllisessa päättäjäis-
laisuudessa, koulun remontin-
johtuen, Suomenlinnan Upseeriker-
hon juhlasalissa. Sain ilon olla yhdes-
sä kurssitoverini ja ystäväni Nyyrikki
Kurkivuoren kanssa kummikurssin 52
edustajina tuomassa tervehdystä kurssil-
le, jonka tapasimme ensimmäistä kertaa.
Todennäköisesti myös viimeistä. Hetki
oli kuitenkin herkkä. Ainakin meille!

Nyyrikki edusti kaaderiupseeri- ja
hienon siviiliuran kulkenutta meriupseeri-
ä, allekirjoittanut pitkän reserviläisuran
taivalta. Siinä me seisomme, kaksi
vanhaa neuvosta, mannekiineina siitä, mi-
ten hyvät eväät rakas yhteinen koulumme
on meillekin antanut. Kuten Kurkivuori
puheessaan totesi, olimme alokkaina, ali-
upseerioppilaina ja upseerioppilaina sa-
massa tuvassa. Sitten Nyyrikistä tu-
li jopa potilaani. Muutenkin tiemme ovat
risteäneet ja ystävytemme säilynyt. Life
long, kuten Nato-koodilla voisi sanoa.

Upseerikokelaat Jussi Vähä-Vahe
(Rannikkojoukkolinja) ja Tuomo Hei-
nonen (Laivastolinja) saivat vastaanot-
taa virallista Suomen-Pojista Suomen
laivaston palveluksesta kertovan kirjan
ja oppilaskunnan puheenjohtaja, upseeri-
kokeilas Eero Kärki kurssin 52 kurs-
simatrikkelin.

Kummin sanomaa (KM)

”Kummien tehtävänä on suomalaisen perinteen mukaan huolehtia omalta osaltaan kummilasten kasvatuksesta. Käytännössä se useimmiten jää

suorittamatta ja kummit esiintyvät vain lasten juhlapäivinä. Olemme siis hyvin moderneja kummeja ja Merisotakoulukin on elänyt ajassa. Niinpä tähän kasvatustehtävään en aio nyt ryhtyä. On siihen vähän myöhäinen hetki.

Samalla, kun haluan onnitella teitä, hyvät kokelaat, tuon kuitenkin tuu-

Kuvat: Puolustusvoimat. Antti Rantanen.

lahduksen sadan kurssin takaa. Sain itse olla kurssini päätöstilaisuudessa ottamassa vastaan kunniamiekkää. Siitä ei ole sataa vuotta. Se tuntuu eiliseltä. Silloinen kurssijuhlan daamini on nykyinen vaimoni, ja ensimmäisestä avioliitosta.

Mikä on sitten sanomani. Merivoimat ja tämä koulu on antanut loistavat eväät sekä siviiliuralle, että uralle reservin upseerina. Jälkimmäisen osalta se on antanut myös hyviä ja kunniallisia syitä olla riittävästi poissa kotoa, minkä on väitetty auttavan avioliiton kestoa. Voin siittäkin siis kiittää merivoimia. Ottakaa tämä opiksenne! Muita kummin neuvoja en ryhdy tässä jakamaan.

Kurssitoverini Nyyrikki Kurkivuori

ri on siviilissä lähetystöneuvos, itse olen lääkintöneuvos. Kurssitoverimme Matti Honkala, toinen kokoonkutsuja, vuorineuvos. Ja kurssilta löytyy myös hallitusneuvos. Joten neuvoissakin toki lisääkin löytyisi. Mutta, kuten sanottu, ehkä edellä oli jo tärkein.

Kummikurssin ns. virallisena ko-

koonkutsujana haluan luovuttaa kurssimme matrikelin tämän kurssin oppilaskunnan puheenjohtajalle. Tuokoon se tuulahduksen sieltä yli neljäkymmenen vuoden takaa, kurssilta 52, vuodelta 1965, jolloin talvisodan päättymisestä oli vasta 25 vuotta ja toisen maailmansodan rauhasta vasta 20 vuotta. Ja me poikaset kaksikymppisiä!”

Kurssin priimuksena palkittiin upseerikokeilas Lassi Luomala, tuleva lääketieteen kollega. Hänen puheensa oli erinomainen kertoessaan elämän hienosta jaksosta, merivoimien ru-kurssista, sen annista ja tunnoista. Pyysin sen julkaittavaksi. Sen tämä puhe ansaitsee! ■

Priimuksen puhe, Suomenlinnan upseerikerho 23.1.2008

Herra amiraali, hyvät naiset ja herrat!

Tunnen samaan aikaan suurta ylpeyttä, mielihyvää ja kaihoa katsellessani tätä valiojoukkoa, teitä rakkaat sotilastoverini, yhdessä koolla. Aika hurautti ja nyt pitäisi olla valmista. Eikö voitaisi vielä järjestää esimerkiksi kahden viikon ajan oppitunteja siitä, miten RUK 152 hoiti aikanaan homman ja miten RUK 152 aikoo kokoontua useammin kuin aiemmat kurssit? Olen keskustellut aiempien kurssilaisten kanssa, jotka ovat kaikki sanoneet, että rukurssi on palveluksen hienointa aikaa. Itse en epäile hetkeäkään väitteen todenperäisyyttä. Ennen kuin johtajakausi alkaa, saamme vielä hetken olla yhdessä kurssina koolla ja muistella kaikkea, mikä lopulta johti tähän hienoon päivään.

Kaikki varmasti lapsen uteliaisuudella silloin 15 viikkoa sitten odotimme millaista merisotakoulussa tulisi olemaan kuultuamme ilouutisen RUK-valinnoista. Olimme kaikki saaneet hyvin erilaisen kuvan armeijaelämästä ja kokemuksemme esimerkiksi varusmiesjohtajista saattoivat vaihdella hyvinkin paljon. Ei ole millään lailla selviö, että niin erilaisista taustoista, komppanioista ja ryhmistä tänne saavuttuamme kykenimme luomaan tällaisen kiinteääkin kiinteämmän, vedenpitävän ja ehdottoman positiivisen joukon, joka varmasti näkyy ja kuuluu, missä tahansa se sitten liikkuukin pois lukien tietysti NYRKIN kaltaiset huippuunsa viritetyt ja äärimmäisen salaiset sotilasoperaatiot.

Alun hämmennyksen hieman laantunutta muistan miten hienolta tuntui,

Kuvat: Puolustusvoimat, Antti Runtanen.

kun tajusin, että täällä sitä tullaan viettämään paljon aikaa perinteikkäässä Suomenlinnan sotilaskoulutuslaitoksessa, aivan keskustan vieressä, siviileiden keskellä ja ennen kaikkea luxushyteissä. Viimeistään tukialus Prisman juhlaa lauantaina tiesin olevani juuri siellä, missä sillä hetkellä pitääkin. Kerkesin jo hetken ajatella, että ollaanko sitä enää armeijassa ollenkaan, mutta tähän kysymykseen tuli sitten hyvinkin vahva vastaus jo heti ensimmäisillä viikoilla. Tähän herrasmieskouluun pääsy oli kovien ponnistelujen takana, mutta se vilpiton arvostus ja kunnia, joka huokui koulutajakokelaista meitä kohtaan antoi ymmärtää, että reserviupseerikurssi on eh-

dottomasti käymisen arvoinen. Samanlainen tunne välittyi veteraaneista ja muista ihmisistä suorittaessamme kurssin alussa varainkeruuta Helsingin keskustassa. Ymmärrys tuoreita upseeripilaita kohtaan ja oma kurssiylypeys oli säilynyt vielä kymmenien vuosien takaa vanhempien miesten kehuskellessa sitä omaa kurssiaan vuodelta 63. Luonnollisesti kunniakas laivaston lomapuku sai myös arvoisensa kunnian osakseen.

Tieto siitä, että kurssilla saataisiin puolustusvoimien parasta koulutusta sytytti myös mielenkiintoni tulevia asioita kohtaan, ja pienen positiivisen jännityksen ja kihelmöinnin saattelemana koh-tasimmekin ensimmäiset harjoitukset ja

oppitunnit. Uuden informaation määrä vaikutti tiukan aikataulun takia välillä suurehkolta, mutta meitä onneksi lohdutti kokelaiden ja kouluttajien tieto siitä, että käytännössä ne asiat vasta kunnolla sisäistetään.

Ei mennyt aikaakaan, kun opiskelut asiat sovellettiin käytäntöön ja tulenkäytön simulaattori muuttui oikeaksi tulenjohtotorniksi ja harjoitustykit olivatkin yhtäkkiä aitoja ja miehekkäitä 130mm tornikanuunoita. Viikot kuuluivat, ja vuorossa laivastolla oli väyläajojakso, ja rannikkojoukot vastaavasti suuntasivat yhdeksitoista päiväksi saaristoon rannikkotaisteluharjoitukseen. Rannikon haastavat olosuhteet tulivat selväksi varmasti niin meille tulenjohtajille, jotka majoituimme Morgonlandetin luotomaisella saarella ystäväniämme vain tuhannet sopulit, kuin myös laivastolinjan upseerioppilaille, jotka samaan aikaan uhmasivat 4 metrin aallokkoa ajaessaan harjoitusaluksella Morgonlandetin edustalla. Sillä kuuluisalla yhteishengellä koettelemuksista kuitenkin selvitettiin, ja muiden opintosuuntien jälleennäkemisen riemu oli niin suuri, että rannikkotaisteluharjoituksen viimeisenä päivänä räätiväsyneet rannikkojou-

kot tanssivat yhdessä entisen kasarmin kellarikerroksessa merivalvontaryhmän iv-vastaanottimen tahdissa. Olo oli kuin olisi palannut kotiin.

Laivastojoukot olivat kuitenkin tähän asti olleet hieman erillään, niin majoitusjärjestelyjen kuin myös leirien ja harjoitusten takia. Tuo silta Prismalla ja saunarakennuksen välillä tuntui vielä jollain tavalla puuttuvan. Erikoiskoulutuskausi kuitenkin lopulta päättyi ja yhteiskoulutuskausi uusine päämäärineen alkoi. Nyt pakka sekoitettiin kunnolla ja kaikista linjoista tehtiin kaksi jalkaväkijoukkuetta.

Ampumaleiri oli hienoa koko kurssin yhteistä aikaa, jossa uudet pakkiporukat saivat syntynsä ja entistä levottomampi huumori sai kukoistaa. Pitkästä aikaa saimme kaikki myös kosketuspintaa erilaisiin suora-ammunta-aseisiin, joita oli pitkän e-kauden aikana kerinnyt ainakin allekirjoittaneella tulla jo ikävä.

Pelonsekaisin tuntein lähdimme kuitenkin odottamaan seuraavaa harjoitusrumbaa, joka pitäisi sisällään infernaalisen Rysäkarin marssin, ilman unta suorittettavan tukikohtaharjoituksen ja todellisen itsetutkiskeluharjoituksen, joka tunnetaan nimellä johtamisharjoitus.

Joululoma meni muonavarastoja täydentäessä, eikä aikaakaan, kun hyppäsimme jo linja-autosta Sipoon seudulle. Tuo täyspakkauksessa kuljettu 50 kilometriä oli enemmän kuin pelkkä marssi - siellä kaikki opimme tajuamaan paremmin jalkojemme sielunelämän, maaseutumatkailun hienouden ja ennen kaikkea matkaseuran tärkeyden. Uskallan arvioida, että marssiminen olisi tuntunut vähintäänkin puolet raskaammalta ilman teitä mahtavia motivaattoreita, jotka huumorin keinoin piditte ryhmän kasassa ja ajatukset muualla kuin rakoissa. Jälkeenpäin ajatellen marssi on ollut yksi hienoimmista kokemuksista armeijaurallani; se tunteiden purkaus, joka kaikkia maalissa koh-tasi, oli uskomaton hetki. Oma ryhmäni on kerinnyt jo eräällä yövapaalla ensimmäiset muistelot pitää ja ehdotan myös teille muille, että menette koko ryhmänä kokemaan uudelleen tuon yhteenkuuluvuuden tunteen.

Tukikohtaharjoitus ja johtamisharjoitus opetti meille paljon. Ensimmäistä kertaa saatoimme kokea todellisen taistelun hengen, kun taistelukunto usean vuorokauden yhtäjaksoisen valvomisen jälkeen oli varmasti ainakin ulkopuolisten tarkkailijoiden mielestä laskenut – itse-hän emme sitä myöntäneet. Maaliosaston yrittäessä tehdä hyökkäyksiä ja tiedusteluja sulutteidemme ja puolustusjärjestely-jemme läpi, saatoimme kokea todellisen taistelutahdon tärkeyden, kun vielä viimeisinäkin päivinä pystyimme kerta toisensa jälkeen lyömään murskavoitoin vihollisen erikoisjoukot. Taisteluiden johdossa sai erinomaisen opetuksen todellisesta käytännön taistelusta ja olisi ollut mielestäni hienoa, jos jokainen olisi pääs-syt joukkueen johtajan paikalle hetkeksi. Yksikään oppitunti ei voi kertoa meille kaikkea siitä mitä pääsimme kokemaan Miessaareissa. Hyviin tuloksiin ei kuiten-

kaan oltaisi päästy ilman jokaisen yksittäisen taistelijan panosta; oiset hyytävät vartiovuorot, pitkät asemataistelut, tuhansien hiekkasäkkien täyttö ja nopeat ilmasuojaruokailut eivät menneet hukkaan. Tässä nouseekin esiin se peräänkuulutettu motivaatio, jota tulevalta reservin upseerilta vaaditaan. Hyvät sotilastoverit - teillä kaikilla on se motivaatio. Muistakaa pitää siitä kiinni!

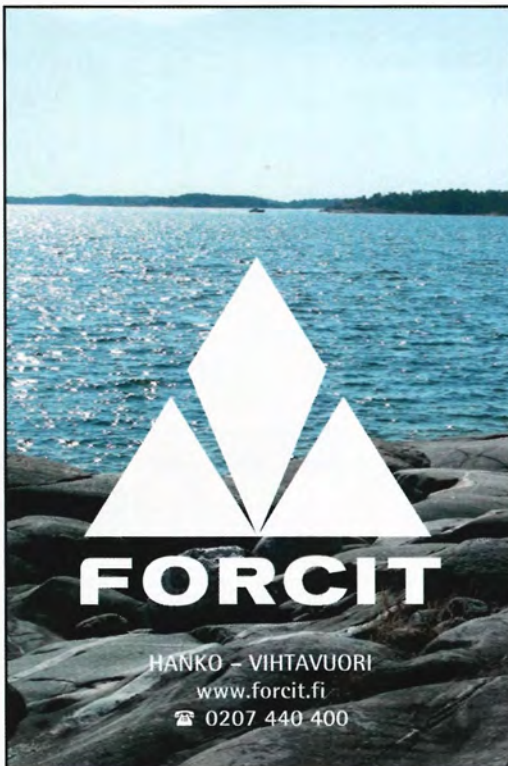
Nyt kurssimme on saatu päätökseen ja on aika siirtyä johtamisopeista todelliseen johtamiseen. Kiitos siitä kuuluu myös teille kouluttajat, jotka olette tehneet pitkäjänteistä työtä, jotta olisimme voineet saada hyvät puitteet kasvaa johtajina. Teidän asenteenne on koko kurssin ajan vaikuttanut oppilaiden moraalisiin. Luottamalla meihin ja antamalla vastuuta olette saaneet nähdä kuinka olemme motivoituneina hoitaneet asiat aina viimeisen päälle hyvin - vaikka jos-

kus satunnaisesti onkin taistelustressin siivittämänä punkka jäänyt sieltä täältä hieman puolitiehen.

Upseerikokelaat, te olette suuren kiitoksen ansainneet. Olette mahtavia ja mielenkiintoisia ihmisiä. Pitäkää tuo sama pilke silmäkulmissanne älkääkää ruvetko muuttamaan liikaa itseänne – juuri tuollaisena olette sitä mitä varuskunnat kaipaavatkin. Kuten valassa lupasitte: Olkaa oikeudenmukaisia, pitäkää huolta alaisistanne ja olkaa heille hyviä esimerkkejä. Älkää varsinkaan unohtako tuota positiivista elämänsäntettä ja mahtavaa huumoria, mikä teillä kaikilla on ja mikä koko kurssia on kantanut eteenpäin. Teissä on miehet aineista tekemään päätöksiä - olkaa siis yhtä ennakkoluulottomia kuin tähänkin asti ja tulette varmasti saavuttamaan tuloksia alaisissanne.

RUK-henki löytyy varmasti joka kurssilta, mutta ilman sen suurem-

paa vertailukohtaa voin melkeinpä väittää, että omalla kurssillamme 152 päästiin vielä jopa piirun verran pidemmälle. Yksikään, painotan ei yksikään taistelija jäänyt kurssillamme huomiotta tai yksin ja se jos mikä on mielestäni jo juhlimisen arvoinen asia. Hyvät upseerikokelaat, olemme saavuttaneet jotakin ikuista tällä kurssillamme – jotakin joka ei koskaan pyyhkiydy mielestämme, muistoitamme eikä luonnollisestikaan puheistamme. Se, että olemme saaneet laajan johtajakoulutuksen ei ole ollut minulle tärkein asia kurssilla 152. Tärkeintä mitä olen saanut, olette te rakkaat ystävät ja ne yhteiset hetket joita olemme saaneet viettää. Toivon, että kurssimme historia ei pääty tähän vaan meidät tullaan edelleen näkemään ja kuulemaan! ■

FORCIT
HANKO - VIHTAVUORI
www.forcit.fi
☎ 0207 440 400

Meiltä
kaikki
veneilyyn!

Petäjäksen Telakka
Kompintie 7, 26100 Rauma p. 02 - 824 1041
www.petajaksentelakka.fi hannu@petajas.fi

Almqvistin tykki

152 mm:n raskas venäläinen kanuuna vuodelta 1904, putkipaino 200 puutaa (152 K 04 -200 p)

Näitä Obuhovin tehtaan valmistamia tykkejä vallattiin Pohjanlahden asemapatteista neljä kappaletta kansalaissodassa. Kahdella tykillä varustettiin I Suomalainen Raskastykistöpatteri, joka sodan ilkeen Suomenlinnaan siirrettynä keitettiin osaksi rannikotykistöä. Talissodassa tykkejä käytettiin Laatokan annikkopuolustuksessa. Jatkosodassa

tykit olivat Linnoituspatteristo I:ssa ja myöhemmin III/RTR 13:lla. Toinen jaos jäi Tuuloksen maihinnousun jalkoihin vuonna 1944. Kahdesta jäljellä olevasta tykistä toinen oli pitkään Rannikotykistömuseon edessä Suomenlinnassa ja toinen on Tykistömuseossa. ■

Eversti. Isästäni ja isälleni

Rikama, Juha

Books on Demand GmbH, 2007, 158 sivua, ei valokuvia.

Eversti Johan Lambert Rikaman poika Juha Rikama julkaisi vuodenvaihteessa 2007-2008 kirjan ”Eversti. Isästäni ja isälleni”. Kyseessä ei ole elämäkerta, vaan elämäkertaessee rannikkotykistöme merkittävästä kehittäjästä eversti Rikamasta, mutta samalla Juha Rikamasta itsestään eli kaksoismuotokuva. Se on dialogi pojan ja isän sekä heidän kahden erilaisen maailmansa välillä. Teos avaa elämäkertajallisuuteen uuden näkökulman ja kasvaa puheenvuoroksi ajankohtaisesta aiheesta, dokumentin ja fiktion suhteesta.

Eversti Rikaman itsensä kirjoittama kuvaus rannikkotykistön kehittämisestä julkaistiin Rannikkotykistön vuosikirjassa vuonna 1964, tosin kovasti lyhennettynä. Lisäksi rannikkotykistön tekninen kehitystyö ja eversti Rikaman osuus siitä on perusteellisesti esitetty Merivoimien Tutkimuslaitoksen syksyllä 2007 julkaisemassa mainiossa teoksessa ”Tyrskyjä, terästä, tekniikkaa”. Juha Rikama ei sen takia ole lähtenyt toistamaan näitä asioita. Hän tuo sen sijaan esille isänsä elämän vähemmän tunnettuja, osittain vaiettuja ja kipeitäkin puolia.

Everstilutnantti Rikama oli uransa huipulla 1930-luvun puolivälissä Mäki-luodon 12-tuumaisen tykkitornin vihkiäisten jälkeen juuri 40 vuotta täytettyään. Tämän jälkeen alkoi hänen alamäensä, ensin häpeän ja myöhemmin kärsimysten tie. Sotaylioikeus rankaisi häntä vuonna 1937 juopuneena esiintymisestä työaikana ja virkavelvollisuuksien laiminlyönnistä. Lisäksi Rikaman virka-asema alennettiin

ja hänet siirrettiin merivoimien esikunnan toimistopäällikön everstilutnantin virasta kentälle majurin alempaan palkkaluokkaan, Laatokalla toimivan Rannikkotykistörykmentti 3:n I patteriston komentajaksi.

Jatkosodassa Rikaman haavoittui vaikeasti Pitkärannan ilmopommituksessa kesäkuussa 1942 ja joutui noin vuodeksi sotilassairaalaan. Haavoittumisen yhteydessä hänet ylennettiin everstiksi. Rikaman palattua sodasta vuonna 1944 hän oli monella tavalla murtunut mies. Hän kärsi edelleen ruumiillisia tuskia ja tuli vähitellen morfiinista riippuvaiseksi, niin kuin niin monet vaikeasti haavoittuneet. Sodan jälkeen Rikama sai eron vakinaisesta palveluksesta 4.12.1944 ja majurin eläkkeen. Useista esityksistä huolimatta hänelle ei suositettu myöntämään sotilasarvoa vastaavaa eläkettä, mikä lisäsi Rikaman katkeruutta siitä, ettei hänen elämäntyötä isänmaan hyväksi arvostettu.

Lyhyen välivaiheen jälkeen Rikama muutti perheineen Kaunissaareen, josta vaimo sai opettajan paikan vuonna 1946. Kaunissaareissa Rikaman oli sopeuduttava uuteen elämäntilanteeseen. Hän oli nyt pysyvästi eläkeläinen, invalidi, virkaheitto upseeri ja koulun vihitori. Kauas taakse olivat jääneet vallan, voiman ja kunnian päivät. Rikaman katkeruuden syvyyttä kuvaa hänen muistelmiensa käsikirjoituksen marginaaleihin lisäämänsä tekstit: ”Jos tahdot joutua vaikeuksiin, tee jotakin hyödyllistä maasi puolesta! Mitä paremmin suoritat

Juha Rikama

EVERSTI

*Isästäni
ja
isälleni*

työsi, sitä huonommin sinua kohdellaan. (Kenneth Roberts)”.

Kaunissaareissa Rikama oli aktiivinen lukija ja radion kuuntelija. Yhä pidempien hoitojaksojen lomassa hän myös harrasti kirjoittamista ja pienimuotoisia keksintöjä. Lisäksi Kaunissaaren eversti oli saarelaisten ylpeyden aihe ja jonkinlainen oma ikoni. Rikama toimi kalastajien hyväksi kaikessa missä voi, ja hänen avullaan saarelaiset saivat puolustusvoimilta erilaista apua. Rikama kuoli 24.7.1954 vieroituskuurin aikana vain 58-vuotiaana.

Teoksen voi hankkia ainakin internetin kautta. Hinta vaihtelee hieman paikasta toiseen. Tammikuussa 2008 hinta tuntui olevan noin 19-20 €, tarjouksessa noin 17 euroa. Kirjoittajan puhelinnumero on 09 892188.

Ove Enqvist

Yksi aikakausi merivoimissa

– *Helsinki-luokka poistui käytöstä*

Helsinki luovutuskoeajolla.

Esipuhe

Helsinki-luokan ohjusveneiden aktiivipalvelus merivoimissa on päättynyt. Alusluokka on palvellut lähes 30-vuotta, joista alkuvuodet kuluivat ohjusvene Helsingin koeajoissa ja sarjaveneet Turku ja Oulu luovutettiin merivoimille 1985 ja Kotka vuotta myöhemmin. Nyt kun alusluokka poiste-

taan käytöstä, sen kunto on kahden viikoksi käytössä olleen aluksen osalta edelleen hyvä. Ikä painaa kyllä putkistojen osalta ja varaosien osalta saatavuus on alkanut vaikeutua. Tätä kirjoitettaessa alusten lopullinen kohtalo on vielä avoinna.

Kokonaisuutena alusluokka on pärjännyt hyvin Itämeren ja saariston kovis-

sa olosuhteissa. Sen kanssa ei ole tarvinnut pelätä koviakaan kelejä. Rakenteena alusluokka on ollut onnistunut.

Tässä kirjoituksessa luodataan muistikuvia alusluokalta kolmelta vuosikymmeneltä kolmen päällikön näkökulmasta.

Komentaja Raimo Pyysalo

6.Ohjuslaivueen komentaja

Helsinki-luokan ohjusvene

Kommodori evp Matti Villanen

Aluksen päällikkö 1983-1984

Toinen parlamentaarinen puolustuskomitea suositteli vuonna 1976 merivoimien kehittämistä mukaisesti poistumisvaiheessa olevien pienten moottoritykkiveneiden ja suurten saattajien väliin sijoittuvan iskukykyisen taisteluveneen prototyypin rakentamista. Rakentaminen käynnistettiin 17.10.1978 tilaamalla Wärtsilän Helsingin telakalta Vartiovene 80, kuten prototyypialuksen työnimi silloin kuului. Tilausta oli edeltänyt taistelualushankkeelle tyypillinen useiden vuosien mittainen valmistautumisvaihe, jossa asetettujen suorituskykyvaatimusten perusteella kehitettiin Suomen olosuhteisiin täysin uuden tyypin alusratkaisu.

Telakkateollisuuden huono tilanne 1970-luvun lopulla edesauttoi ja aikaisti hankintaa noin vuodella alkuperäisestä suunnitelmasta, ja merivoimat saivat luvan käynnistää rakentamisen ”telakkateollisuuden työllistämistä helpottavana hankkeena”. Käytännössä tämä tarkoitti erittäin haasteellista pikataivalta sekä merivoimille että telakalle ja sen alihankkijoille. Vaikka telakalla oli vuonna 1979 toimitetun miinalaiva Pohjanmaan myötä saatua osaamista taistelualuksen rakentamisesta, oli se nyt erittäin suuren haasteen edessä. Aikaistetusta aikataulusta johtuen perussuunnittelu toteutettiin poikkeuksellisesti yhteistyössä merivoimien ja telakan välillä, sekä itse rakentaminen työllisyshankinnoissa edellytetyn tiukan

kustannuseurantajärjestelmän mukaisesti. Muun muassa telakan yrittäjävoitto oli hankintasopimuksella rajoitettu, ja merivoimien teknillisillä ja kaupallisilla projektinhoitajilla oli täysi oikeus suunnittelu- ja työtuntienkirjanpidon sekä materiaaliostojen valvontaan.

Suunnittelu- ja rakentamisvaihe

Vartiovene 80:lle määritettiin kolme eri aseistusvaihtoehtoa (meritorjuntaohjukset, torpedot tai miinat) ja nopeustavoitteeksi asetettiin 32 solmua kaikissa Itämeren olosuhteissa. Suunnitteluvaiheessa aluksen päämitoiksi määräytyivät 45 m pituus, 9 m leveys ja noin 280 tonnin uppouma. Nopeustavoitteeseen päästiin kolmen dieselmoottorin antamalla yhteensä 9000 kw teholla ja säätösiipipotkureilla sekä tavanomaista teräsalusta kevyemmällä runkorakenteella. Näin päädyttiinkin merikäytössä tuolloin vielä poikke-

uksellisen suureen alumiinirakenteeseen. Tämän takia jouduttiin normaalin alussuunnittelun lisäksi suuntaamaan mittava määrä suunnittelutunteja ja tekemään useita erillisiä tutkimuksia runkorakenteen kehittämiseksi ja varsinkin sen korrosio-ominaisuuksien selvittämiseksi.

Merivoimien ja telakan välillä käynnistettiin jo hankkeen alussa aivo-riihi-tyyppiset suunnittelutilaisuudet. Ne mahdollistivat prototyypikehittämisen, jossa voitiin toteuttaa useita sekä laivateknisiä että taistelualustoimintoihin liittyviä modernia tekniikkaa ja uusia materiaaleja hyväksikäyttäviä ratkaisuja. Suorituskykyvaatimusten perusteella jouduttiin kiinnittämään myös paljon huomiota suojautumiseen ydinbiologisen ja kemiallisen sodankäynnin uhkaa vastaan sekä erilaisten aluksen aiheuttamien herätteidensä ja häiveiden pienentämiseen. Ensimmäistä kertaa otet-

Helsinki ensimmäisen kerran kotisatamassa

tiin myös tavoitteeksi tutkapinta-alan pienentäminen. Valittu dieselmoottorityyppi oli merivoimille uusi kuten myös lepuutettavissa olevat säättösiipipotkurit, jotka prototyypialukseen rakennettiin Suomessa lisenssillä.

Vartiovene 80:n köli laskettiin 25.9.1980 ja vesillelasku tapahtui 5.11.1980.

Prototyypin koeajot

Ensimmäiselle koeajolle lähdettiin 14.1.1980 ”Taisteluvene 80:llä”, joten ensimmäinen tyyppinimi ”Vartiovene 80” jäi varsin lyhytikäiseksi. Alus hinattiin aamuhämärissä jäiden läpi vapaaseen veteen Helsingin edustalle ja 11-tuntisen koeajon jälkeen annettiin lehdistötiedote, jossa kuvattiin tapahtumaa seuraavasti: ”Wärtsilän Helsingin telakalla rakenteilla oleva Taisteluvene 80 suoritti ensimmäisen merikoeajonsa keskiviikkona Helsingin edustalla. Alkaneen jäätalven tuottamista hankaluuksista huolimatta koeajo onnistui hyvin. Alustavat kokeet osoittivat, että poikkeuksellisen vaativan, useita erikoisratkaisuja sisältävän aluksen rakentaminen edistyy suunnitelman mukaisesti.”

Taisteluvene 80 oli ensimmäisellä koeajollaan vasta runkovalmis ja täysin sisustamaton. Asejärjestelmän eri laitteiden tilalla oli niiden painoa vastaavat teräs- tai betonipainot ja jäissäajan ajan sähköntuotanto hoidettiin peräkannelle kiinnitetyllä pyörillä olevalla aggregaatilla. Eväänä oli Dipolin pitopalvelun tarjoamaa kahvia ja voileipiä, joita syötiin messeissä timpureiden rakentamien tilapäisten pöytien ääressä ja istuimina olivat oranssiset muovituolit.

Koeajoja tehtiin yhteensä 10, ja taisteluvene oli niissä kulussa yhteensä 137 tuntia. Mukana olleille ajanjakso oli mieleenpainuva. Siihen sisältyi lukuisia mää-

Rouva Riitta Klenberg kastaa Taisteluvene 80:n 1.9.1981, alus saa nimen ”Helsinki”.

rä teknisiä ongelmia ja niiden ratkaisuja, erilaisia kommelluksia, kansallista ja kansainvälistä yhteistyötä ja mukavaa yhdessäoloakin. Jokaisella aluksella ovat myös omat tapansa, jotka vaativat opettelua. Esimerkiksi pääkoneiden kaukosäätöjen parhaita asetuksia haettiin varsin pitkään. Avovesiajan ensimmäiset lähdöt Hietalahdesta olivat sekä savuisia että paukkuvia ja rannalla istuskelevat punanenäiset merenkulun veteraanitkin huutelivat ohjeita koeajohenkilöstölle.

Koeajojaksoon sisältyi myös mittava kokonaisuus sotilallisia aluskokeita. Alukselle tehtiin herätemittaukset, sähkömagneettisten häiriöiden mittaukset, tutkapinta-alan mittaukset, tukeutumiskokeet, tykkien koeammunnat, ylipaineistuskokeet, suojasuihkukokeet, jäissäkulkukokeet sekä vedenalaisten räjähdysten keston kokeet (shokkikokeet). Näiden yhteydessä kehitettiin uusia koemenetelmiä niin, että esimerkiksi shokkikokeiden muutamat räjähdykset tapahtuivat suunniteltuakin lähempänä. Niistä selvittiin lähinnä säikähdyksellä, ja nähtiinhan insinöörikommodori Auvo Vappulankin kerran keskeyttävän piipunpolttonsa.

Luovutus ja käyttöönotto

Taisteluvene 80 kastettiin ja luovutettiin merivoimille 1.9.1981. Aluksen kastoi rouva Riitta Klenberg, ja se sai nimen Helsinki. Nimi vääntyi nopeasti ”Käpyläksi”, koska aluksen kylkinumero oli 60 ja postinumero Helsinki 60 on kaupunginosana Käpylä. Alus liitettiin perusyksikkönä Rannikkolaivastoon ja se toimi hallinnollisesti esikuntapäällikön, komentaja Seppo Reinivuon alaisena viirikönä. Helsingin ensimmäisenä päällikkönä toimi kapteeniluutnantti Panu Siivonen ja konepäällikkönä ylipursimies Lauri Niemi.

Aluksen luovutuksen jälkeen käynnistettiin noin kolme kuukautta kestäneet merikelpoisuuskokeet, joiden tarkoituksena oli testata taisteluveneen rungon lujuus ja liikehtimisominaisuudet kaikissa Itämeren olosuhteissa. Myrskyjä oli lähes jatkuvasti ja esimerkiksi marraskuussa kolme päivää jatkuksen tuuleen ollessa edelleen 27 – 28 m/s sekä merkitsevän aallonkorkeuden yli 6 metriä, vain Helsinki lähti ulos Raumalta, kauppa-alusten jäädessä odottelemaan sään paranemista.

Merikelpoisuuskokeita varten Helsinki varustettiin 60:llä venymäliuskalla,

paine- ja kiihtyvyyssanturilla sekä nauhoitusjärjestelmällä. Normaali koepäivä käynnistettiin nauhoittamalla aina ensin aallokkotiedot aallonmittauspoijusta, joka sijaitsi Rauman – Uudenkaupungin edustalla 10 mpk Sandbäckin majakasta pohjoiseen. Poijun radiolähetin oli varsin heikko ja valitettavasti juuri kovan merenkäynnin vallitessa oli ajettava aivan poijun viereen. Tämä tarkoitti Raumalta lähettäessä kahden tunnin rytkytystä ennen kuin ensimmäistäkin testiä oli tehty.

Varsinaiset testiajot käynnistyivät aallokkotietojen nauhoittamisen jälkeen. Samanlaisissa olosuhteissa pyrittiin kohtaamaan 50 – 60 aaltoa eri kohtauskulmilla suoraan kohtitulevasta aallosta 45 asteen välein porrastettuna eli kahdeksalla eri kohtauskulmalla. Välillä tarkistettiin aallokkotiedot mittauspoijusta. Kaikki testiajot nauhoitettiin 10 kanavaisella instrumenttinauhurilla, joka tarkoitti sitä, että venymäliuskosten ja antureiden kytkentää muutettiin, kun kaikki mittaukset kyseisellä ajonopeudella kaikilla kohtaamiskulmilla oli tehty. Lisäksi aluksen henkilökunta luki samanaikaisesti nauhureille aluksen käyttäytymistietoja ja taustamusiikkina kuunneltiin koko laivassa ”neiti aikaa”. Näin saatiin tallennettua täsmällinen tapahtumatieto. Minkäänlainen muistiin kirjoittaminen ei niissä olosuhteissa olisi tullut kysymykseen.

Merikelpoisuuskokeet olivat sekä aluksen omalle että Merivoimien Esikunnan ja Puolustusvoimien Tutkimuslaitoksen kokeisiin osallistuneelle henkilökunnalle varsin raskaat. Työpäivät olivat pitkiä ja ensimmäinen lämmin ateria kyettiin valmistamaan yleensä vasta illalla satamassa. Päivällä juotiin kahvia ja syötiin voileipiä. Kaikille eivät maistuneet nekään. Eräänä koepäivänä leipienkin voitelu keskeytyi, kun keittiön hella irto-

si, ja kokki joutuu pakenemaan keittiössä päälle hyökkäävää hellaa. Jonkin ajan kulltua rysähti vielä kovemmin. Koko ohjaamossa oleva henkilöstö oli vasemmassa nurkassa karttapöydän vieressä pinossa, ja päällimmäiseksi lensi vielä puolillaan oleva kahvikannu. Ainostaan ohjaailija pysyi tuolillaan, koska hän sai riittävän tuen jaloilleen ikkunanpuiteista. Samassa yhteydessä kaikki paineanturit näyttivät nollaa eli 280 tonnia oli hetken ilmassa ennen romahtamistaan 7 – 8 m syvään aallonpohjaan.

Vaikka päivittäiset testit olivat todella raskaita, niin illat oli usein pakko käyttää vaurioiden kartoittamiseen ja korjaamiseen. Varusmiehettäkin eivät mitenkään hätkähtäneet, kun he saivat tehtäväkseen siivota lähes tuhoutuneen keulapiikin. Varastohyllyt olivat osittain romahtaneet, maalipurkit auenneet tai haljenneet, vauriontorjuntabetonisäkit hajonneet ja letkut, tukeutumismateriaali ja varaköydet sotkeentuneet erivärisiin maaleihin ja kuivabetoniin. Kaikki ymmärsivät, että uuden aluksen testaaminen oli todella tärkeää ja asiat hoidettiin ”Helsingin hengessä”.

Vaikeimmissa paikoissa auttoi parhaiten huumori. Eräs tällainen esimerkki oli merivoimien komentokieleen tehty lisäys ”valmiina rykäisemään – rykäise”. Komento liittyi jätevesitankkiin, joka aivan mitoituksensakin mukaisesti täytyi kolmen merelläolopäivän jälkeen. Tankissa oli tyhjennys vain loka-autoa varten, mutta säädösten mukaan sen sai tyhjentää myös aluevesien ulkopuolelle. Tyhjennysputken suu on lähes pystyasennossa ja jätökset lensivät siitä noin 4 – 5 m korkealle kuin geysiiristä. Kovalla tuulella tyhjentäminen oli vaikeaa, koska joko tuuli painoi ”liemet” peräkannelle tai tuulen alapuolelle syntynyt pyörre levitti ne pitkin kansiraken-

teita. Rykäisyn jälkeisestä spoolauksesta huolimatta köysissä ja kumiveneessä oli ihan oma arominsa. Osittainen rykäisy onnistuttiin tekemään myös kaksi kertaa Pansion tykkilaiturillekin. Toisella kertaa oli sotasatamassa juuri kuulutettu ”viisi minuuttia lipunnostoon”.

Merikelpoisuuskokeiden onnistuneella läpiviennillä oli erittäin suuri merkitys jatko suunnittelun kannalta. Käytännössä koetulokset johtivat aluksen lujuuksuunnittelun tarkistamiseen ja keulan sekä pääkannen lujuuksuunnittelun uusimiseen. Samalla kokeet antoivat aluksen henkilökunnalle sellaisen ”merijalan”, etteivät aivan pienet tuulet enää jatkossa hätkädyttäneet.

Ammunnanhallintajärjestelmän vastaanotto

9 LV 225 Mk II –ammunnanhallintajärjestelmän asennus käynnistettiin Wärtsilän Helsingin telakalla joulukuussa 1982. Samaa perhettä oleva järjestelmä oli aikaisemmin asennettu miinalaiva Pohjanmaalle. Nyt kyettiin hyödyntämään Pohjanmaan asennuksista saadut kokemukset ja muun muassa epoksisalut tehtiin niin, että laitteet voitiin irrottaa nopeasti huoltoja varten. Telakan osuus oli nyt huomattavasti Pohjanmaata suurempi ja laitevalmistaja tuli mukaan vasta kaapelointien valmistuttua.

Ammunnanhallintajärjestelmän vastaanottokokeet järjestettiin alkuksella 1982. Testit saatiin hyvien säiden takia tehtyä aikataulussa. Kaikissa kokeissa saavutettiin myös ennakolta määritetyt suoritusarvot.

Koetoiminnan jatkaminen vuosina 1982 – 1984

Helsinki nimettiin taisteluveneestä ohjusveneeksi keväällä 1982. Vasta pari vuotta myöhemmin se sai peräkannel-

leen ensimmäiset ohjukset. Nekin olivat vain koetoimintaa varten teetetty Veljekset Suomisen konepajalla.

Merikelpoisuuskokeiden jälkeen painopiste oli taktisissa ja toiminnallisissa kokeissa, jotka sisälsivät erillisiä kokeita ja testejä maastouttamisesta tutkaheijastuspinta-alan mittaamiseen. Muun muassa tukeutumisaikkakokeiluissa koettiin monta mieleenpainuvaa hetkeä, kun suojapaikciksi oli valittu Tuima- ja Nuoli-luokan paikkoja.

Koetoimintaa johti ansiokkaasti komentaja Pekka Laakso. Kaiken testaamisen päämääränä oli tuottaa asetetut suorituskykyvaatimukset täyttävä ohjusvene. Komentaja Laakson johdolla kehitettiin aluksen operatiivista toimintakykyä ja sen todentamiseen sopivia mittaus- ja testausmenetelmiä. Hyvä esimerkkinä tästä oli ilmatorjunta-analyysi. Ilmassa oli yhtä aikaa 8 Hawk-harjoitushävittäjää, jotka simuloivat 16 koneen operaatiota ja alukselta pyrittiin torjumaan lähes samanaikaisia rynnäköitä kolmelta eri suunnalta.

Aluksen oma henkilökunta käytti erittäin paljon aikaa muun muassa ohjaamon ergonomian suunnitteluun. Alkuun sisäohjaamokin mukavine ohjailijan istuimeen oli outoa ja ihmeellistä henkilökunnalle, joka oli tottunut aiemmissa tehtävissään avokomentosiltaan. Niin sanotut ”Repolan KaMeWat” aiheuttivat myös paljon työtä. Säädot eivät pysyneet kohdallaan, ylikuormavalot vilkkuivat, hienosäätöjä eli ratteja käännettiin ja konepäällikkö kävi ”kehussa”. Välillä jopa merenkulun turvallisuus vaarantui, kun sekä vahtipäällikkö että ohjailija olivat kahvoja asetelemassa, eikä kumpikaan suorittanut tarpeellista tähyystä.

Myös taistelunjohtamisen ja taistelukeskuksen suunnittelua tehtiin päivit-

täin. Taistelukeskuksen ongelmana ohjaamoon verrattuna oli se, ettei kaikkia uusia, muun muassa ohjusjärjestelmään liittyviä laitteita ollut vielä käytettävissä. Kuvien perusteella tehtiin pahvimalleja, ja käyttötäpakini jouduttiin osin arvaamaan. Helsingillä olevista laitteista kaikki eivät myöskään täyttäneet vaatimuksia, ja niiden vaihtaminen toisiin tyyppeihin vaikeutti suunnittelua.

Näin laajaa koetoimintaa ei ole tehty millekään merivoimien alukselle ja jälkeenpäin voidaan todeta, että Helsingin rakentamisen aikaistuminen vuodelta antoi riittävästi aikaa koetoiminnalle. Valitettavasti kaikkia esitettyjä kehittämisajatuksia ei kyetty käytettävissä olevalla rahoituksella toteuttamaan. Oleellisimmaksi puutteeksi jäi ilmatorjuntakyky aluksen peräsuuntaan.

Muutostyöt talvella 1983

Vuosien 1981 ja 1982 kokeiden perusteella Helsinkiin tehtiin joitakin välttämättömäksi katsottuja muutostöitä, jotta aluksen valmius muun muassa tuleviin ohjusasennuksiin olisi parempi. Aluksen peräsimiä siirrettiin ohjailuominaisuusien parantamiseksi ja potkureista peräsimille aiheutuneen kavitaatioerosion poistamiseksi. Huomattavin muutos tehtiin Helsingin keulaan, jota muotoiltiin uudestaan kapeammaksi vesi-iskuita aiheutuneiden slamming- ja värähtelykuormitusten pienentämiseksi. Tämä muutos tehtiin myös siksi, että uudesta runkomuodosta saataisiin kokemuksia ennen sarja-alusten keulamuodon lopullista suunnittelua.

Telakoinnin yhteydessä muutettiin aluksen aseistusta. Keskilaivaan lisättiin toinen 23 mm tykki ja samalla uusittiin ammusten varastointijärjestelyjä. Lisäksi Helsingille asennettiin Simrad –kaikumittain.

Muutostöiden valmistuttua ohjusvene Helsinki liitettiin Ohjusvenelaivueeseen ja se toimi jatkossa laivueen 3. Viirikönä. Tuima-luokan miehet katesivat Helsinkiä alkuun nenänvarttaan pitkin ja totesivat, että ”Helsingin herroilla on herrojen vehkeet”. Tällä tarkoitettiin lähinnä Helsingin hyviä majoitusolosuhteita, saniteettitiloja, keittiötä ja sisäohjaamoa. Yhteistoiminta viiriköiden välillä sujui kuitenkin hyvin.

Sarjan rakentaminen

Vuosina 1980 – 1982 Helsingin rakentamisesta, koeajoista ja käytöstä saatujen kokemusten perusteella oltiin joulukuussa 1982 valmiit käynnistämään kolmen aluksen jatkosarjan rakentaminen. Neljän aluksen muodostaman Helsinki-luokan tuli olla ensimmäinen Kolmannen parlamentaarisen puolustuskomitean kevättalvella 1981 suosittamasta kolmesta meritorjuntaohjuksin aseistetusta ohjusvenelaivueesta. Tehdyn hankintasopimuksen mukaisesti aluksista kahden tuli valmistua vuonna 1985 ja viimeisen vuonna 1986.

Sarja-aluksiin tehtiin prototyyppi Helsingistä saatujen kokemusten perusteella suuri määrä muutoksia. Näkyvimpiä olivat keulan geometrian edelleen kehittäminen aaltoiskujen pienentämiseksi, sekä taistelukeskuksen siirtäminen kansirakenteesta aluksen runkoon mahdollisimman lähelle painopistettä. Ohjaamon ikkunat kallistettiin ulospäin heijastuksista aiheutuviin haittojen poistamiseksi, kansirakennuksen peräseinään lisättiin uloskäynti kansimiehistön turvallisuuden lisäämiseksi ja koko kansirakennusta madallettiin maalipinta-alan pienentämiseksi. Myös koneistossa tehtiin lukuisia muutoksia. Merkittävin oli potkurijärjestelmän vaihtaminen ruotsalaiseen KaMeWa –järjestelmään, johon sisältyi aikai-

sempää joustavampi ja luotettavampi koneiston kuormansäätö.

Myös alusten asejärjestelmiä kehitettiin siksi, että vasta vuoden 1983 alussa tehtiin lopullinen päätös meritorjuntaohjusjärjestelmästä, joksi valittiin ruotsalainen RBS15. Alkuperäisen neljän ohjuksen määrä kyettiin kaksinkertaistamaan prototyypin alumiinirakenevalinnan myötä saavutetun kokonaispainon pienenemisen ansiosta. Myös 23 mm tykkejä suuntaimeen asennettiin sarja-aluksiin kaksi kappaletta, kun niitä Helsingillä oli alun perin vain yhdet.

Helsinkiäkin muutettiin

Sarja-alusten hankinnassa noudatettu tiukka varojenkäyttö mahdollisti myös prototyypialuksen muuttamisen oleellisimmilta osiltaan sarja-alusten kaltaiseksi. Helsingin ohjaamon ikkunat kalistettiin ulospäin, kansirakennuksen kulut järjestettiin uudelleen ja perälai-

van kansirakenne laajennettiin.

Viimeinen muutos tehtiin 1990 luvun alussa, kun Helsingin konevalvontajärjestelmä muutettiin samanlaiseksi kuin sarja-aluksissa.

Elinjakson päättyminen

Minulla oli tilaisuus osallistua Helsinki-luokan päälliköiden risteilylle ohjusvene Oululla 10.7.2007. Lukemattomat asiat ja yksityiskohdat tulivat mieleen aluksen eri tiloissa kierrellessä ja muiden päälliköiden sekä henkilökunnan kanssa keskustellessa. Toiminen projektissa eri tehtävissä yli viiden vuoden ajan oli jättänyt myös ”kovalevyllä” kaikenlaisia kokemuksia ja tietoja. Aluksella kaikki toimi ja henkilöstö osasi tehtävänsä. Oulu oli kuitenkin viimeisiä päiviä liikenteessä ja poistumassa sarjan viimeisenä palveluskäytöstä. En voi mitenkään välttyä näkemykseltä, että Helsinki-luokka olisi ansainnut normaaliin taistelualuksen

elinjaksoon kuuluvan peruskorjauksen ja vielä 10 – 15 vuotta elinikää lisää.

Kun ulkomailla arvioidaan Suomen laivaston suorituskykyä, mukana laskennassa ovat vain ohjusveneet ja miina-alkukset. Johtoportaita ja laitoksia tarvitaan, mutta ei niillä yksinään voi taistella. Taisteluun tarvitaan suorituskykyisiä ja toimintavarmoja alusyksiköitä. Toivottavasti nyt ei ole säästetty väärässä paikassa. Vastaavan uuden suorituskyvyn luominen kestää vuosikausia kuten tästäkin kirjoituksesta käy ilmi. Helsinki-luokan rakentamista ja modernin meritorjuntaohjuksen käyttöönottoa voidaan pitää merivoimien merkittävimpänä hankkeena sotien jälkeen. Merivoimat siirtyivät silloin kerralla nykyaikaan. Tällä perustella ainakin yksi Helsinki-luokan alus ansaitsisi paikan merimuseossa.

Merivoimien suunnitteluosaston
päällikkö, ohjv Helsingin
tykistöupseeriksi 1.9.1986.
Aluksen päällikkö 1990-1993.

Helsinki-luokka 80-luvulta 90-luvulle, ohjusperinteen manttelinperijänä

Helsinki-luokan ”jatkosarja” Turku, Oulu ja Kotka vastaanotettiin lopullisesti 1986, jolloin Ohjv Kotka luovutettiin merivoimille. Alusluokka oli teknisesti valmis ja aloitettiin järjestelmien vastaanottokokeet sekä operatiivisen valmiuden rakentaminen. Operatiivinen valmius oli saavutettu 90-luvulle tultessa, jolloin 1993 ammuttiin ensimmäinen MTO-85 ohjus Suomen rannikolla ohjv Oululta.

Henkilöstö-suunnittelusta

Lähtökohtana oli, että kaikki neljä utta alusta miehitetään ja rakennetaan operatiivisesti valmiiksi. Seurasin henkilöstötilanteen kehittymistä luutnantin – kapteeniluutnantin näkökulmasta. Laivueen komentajat Pekka Laakso (1985-1987), Esko Illi (1987-1989), Juhani Kaskeala (1989-1991) ja Ari Utula (1991-1994), jokainen vuorollaan huolehti siitä, että henkilöstön määrä ja laatu oli riittävä. Raskainta oli varmasti alkuvaihe, jolloin päteväksi tunnettua henkilöstöä poimittiin kaikkialta merivoimissa. Suomenlahdelta siirrettiin mm 11 upseeria Turkuun uusiin tehtäviin. Tämä aiheutti tietysti myös närää muissa laivueissa. Saimme nopeasti lempinimen ”Star Boys”, mikä tarkoitti, että vain harvat ja valitut pääsevät näille uusille 2. sukupolven järjes-

telmäluksille. Kahvipöytäkeskustelujen argumentointi uusista aluksista oli voimakasta. ”Yleisen mielipiteen” mukaan alukset olivat liian teknisiä ja siten epävarmoja. Lisäpuutteina mainittiin säsäohjaamo, josta oli mahdotonta hallita ja johtaa ilmatorjuntaa ja mikä pöyristyttävintä ne olivat kokonaan rakennettuja alumiinista, joka sulaa tulipalossa. ”Star boys” oli alun perin pilkkanimi, mutta omaksuimme sen nopeasti eräänlaiseksi laatumittariksi. Aloimme itsekin olla ylpeitä nimityksestä. Laivueen johtoaluksen, tyv Karjalan henkilöstö kului yhtäläillä ”Star Boys”-jengiin.

Alusten ensimmäiset päälliköt ja I-upseerit olivat pääosin Nuoli- ja R-luokalla palvelleita kapteeniluutnantteja, joitain tuli myös tykkiveneiltä. Ehkä kriteerinä oli mm. hyvä tuntuma nopeaan ajoon, jonka nämä päälliköt kaikki hyvin hallitsivatkin.

Nykyiset pv:n muotitermit, osamisen hallinnan kehittäminen ja pitkäjänteinen henkilöstösuunnittelu, olivat jo tuolloin normaalia rutiinia. Uudet upseerit ja muukin tekninen henkilöstö koulutettiin talvella parin kuukauden mittaisella tyyppikurssilla. Ensimmäiset kurssit veti järjestelmien ruotsalainen toimittaja. Henkilöstösuunnittelu tehtiin ruutupaperilla. Esko Illin ollessa laivueen komentajana alkoi mm. Rauma-luokan rakentaminen. Es-

ko Illi piirsi jokaiselle luutnantille jaanan ruutupaperille ja kävi keskustelut asianomaisten kanssa. Tiesimme muutaman vuoden tarkkuudella, mitä meille oli suunniteltu, kuka jatkaisi Helsinki-luokalla päälliköksi, kuka siirtyisi Rauma-luokalle tai tykkiveneelle. Asia on jäänyt mieleen ehkä juuri siksi, että tuota suunnitelmaa kunnioitettiin ja se toteutui. Helsinki-luokan perimästä rakennettiin myös Rauma-luokan osaamisen perusta ilman, että Helsinki-luokan valmiudessa tapahtui sen kummallisempia notkahduksia.

Vastaanotto- ja koetoiminnasta

Laskin vuonna 1989, että olimme olleet valmiudessa – tuolloin purjehduksessa 214 vuorokautta ja näistä 154 poissa kotisatamasta. Normaalin harjoitustoiminnan lisäksi olimme tasaisin välein viikon kerrallaan MEPAL-aluksia, 30-minuutin lähtövalmiudessa ja osallistuimme runsaasti koetoimintaan. Skinnarvikin MSL-rata, Isokarin ampuma-alue ja tietty Airiston 10 mpk:n ”suora” tulivat kovasti tutuiksi. Alkuvaiheessa lähes puolet valmiusvuorokausista vietimme Isokarin suunnalla. Luutnantin näkökulmasta piti osata ajaa alus tiettyyn pisteeseen, pyörittää sitä 360 astetta suuntaan jos toiseen ja ilmoitella lukemia radioon. Aluksen kaikki mahdolliset herätteet mitattiin ja mallinnettiin tarkasti. Järjestelmien speksit,

tarkkuudet, seurannat, huojunnat, lasten taudit jne testattiin moneen kertaan. Uusia ohjelmistoversioita vastaanotettiin viikoittain. Hilpeyttä herättivät pääosin ulkomaiset insinöörit ja muu tekninen henkilöstö, joita oli aluksella mukana lähes joka reissulla. Helsinki-luokka oli rakennettu kestäämään kaikki Itämeren olosuhteet. Ja me uskoimme sen. Siten nopeus- tai kelirajoituksia ei ollut ja alus on – oli tunnetusti ylivakaa. Keinahti helposti, keinahti yhtä nopeasti takaisin, jyski ja hyppi aallokossa ja – kesti rasituksia. Tyypillisesti ulkopuolinen koetoimintahenkilöstö tuli nopeasti pahoinvoivaksi ja parhaimmillaan nämä suorittivat mittauksia sitkeästi muovipussit valmiiksi korvissa.

Operatiivinen- ja harjoitustoiminta

Rinnan koetoiminnan kanssa laadittiin alusluokalle nopeasti taisteluohjeet, joiden mukaisia tehtäviä harjoiteltiin jatkuvasti. Erittäin paljon huomiota kiinnitettiin johtamisyhteyksiin ja tilannekuvan ylläpitoon. Helsinki-luokan 9LV225 Mk II ja tykkiveneiden 9CI311

järjestelmä olivat merivoimissa ensimmäisiä, joilla kyettiin ylläpitämään yhteistä, reaaliaikaista tilannekuvaa koko taisteluosastossa. Nykyään tätä kutsutaan kaiketi verkostoperusteiseksi puolustukseksi ja -sodankäynniksi. Liikesodankäynnin näkökulmaa edusti taas se, että kaikki yksiköt olivat liikkeellä jatkuvasti ja yhteydet kyettiin tarvittaessa ylläpitämään satojen kilometrien etäisyyksiltä. 90-luvun alussa Rt-linnakkeet, torjuntakeskukset ja Raval-asetat tulivat mukaan sanomalaiteverkkoon, jolloin koko rannikkopuolustus saatiin samaan verkkoon, yhteisen tilannekuvan ääreen. Siis kohta 20-vuotta sitten.

Toinen uusi piirre oli alusluokan monikäyttöisyys. Oli rakennettu vartiovenetaisteluvene-ohjusvene, jonka päätehtävä oli pintatorjunta, mutta se oli varustettu monipuolisella ilma- pinta ja elektronisen puolustuksen ja valvonnan järjestelmillä, tehokkaalla IT-järjestelmällä sekä sutojärjestelmällä. Tietenkin alus pystyi laskemaan myös taktisia miinoitteita. Kaikkea tehtäviä harjoiteltiin sekä aluskohtaisesti että osastokokoonpanoissa. Ammuntoja oli useita vuodessa. Taktisia harjoi-

tuksia TH:ta eri teemalla oli parhaimmillaan kahdeksan vuodessa. SUTO:a ja aluskohtaisia harjoituksia tehtiin paljon MEPAL-vuoroissa. Johtoalus Karjalan johdossa liikkui tyypillisesti aina 2-3 Hki-luokkaa. Silloisessa TEVA- (tehostetun valmiuden) vaiheessa olimme ulkona AKT-tehtävässä. Tilanteen kiristytessä siirryimme saaristoon tukeutumaan Tuima-luokan tavoin. H-hetkellä irrotimme verkkojen alta parhaimmillaan 11 minuuttia hälytyksessä ja ammuimme ohjuksia joko suoraan paikaltamme tai nopean tuliasemiin / kantamaan siirtymisen jälkeen. ELTI:llä ja ilmatorjunnalla suojasimme itseämme, toisiamme ja tarvittaessa tukikohtia. Ilmapuolustuksessa oli tosin tiukka linjaus että se oli tarkoitettu ensisijaisesti omasuojaksi, mutta oppiriitoja asiasta käytiin runsaasti. Falklandin sodan kokemukset olivat hyvin tiedossa. Omasuojan kehittämiseksi harjoiteltiin ELTI:n, harhamaalien ja aktiivisen torjunnan yhdistelmiä. ”Saaristotaistelun” vastapainona toteutimme osastokoonpanossa valvonta-ajaja koko Itämerellä. Näistä valvonta-ajaja jäi raskaimmat – ja jälkeempäin - parhaimmat reissut hyvin

mieleen. Kolme vuorokautta kovassa merenkäynnissä Itämerellä hitsasi henkilöstön lopullisesti yhteen.

Jälkeenpäin mielenkiintoista oli se, että varsinaista meriliikenteen suojaamista ei 80-luvun lopulla ja 90-luvun alussa harjoitettu. Päätehtävä oli selkeästi painopisteytetty HYTO:oon, hyökäyksen torjuntaan, joka piti osata ja se myös osattiin. Meriliikenteen suojaamistehtävä alkoi painottua enemmän 90-luvun loppupuolella. Osasy tehtävien painottumisen muuttumiseen oli kansainvälisten tehtävien ”avautuminen” 90-luvun puolivälistä alkaen. Veli-Jukka Pennala vei ohjuslaivueen ensimmäisenä USNavy:n johtamaan BALTOPS-harjoitukseen v 1996 ja samoihin aikoihin aloitettiin ruotsalaisten kanssa LOVIISA-harjoitukset, joita toteutettiin lähes kymmenen vuoden ajan aina vuoteen 2005 saakka

Lopuksi

Monille meistä ”Helsinki-luokan veteraaneista” edellä kuvattu, raskaskin aika on jäänyt mieleen uran parhaimpana ajanjaksona. Olen usein miettinyt miksi ja miten sellaisen kokemuksen voisi tarta jota myös uusille upseerisukupolville.

Muutamia syitä olen kyennyt hahmottamaan. Ensinnäkin henkilöstörakenteemme oli aika homogeeninen. Olimme suhteellisen nuoria ja mikä tärkeintä, suurin piirtein saman ikäisiä. Elämänvaihe, harrastukset ja intressit olivat samanlaisia. Yhteisiin tapahtumiin, saunailtoihin tms. osallistuttiin mielellään. Kehittämiskeskustelut käytiin ja työilmapiirit mitattiin yhteisissä illanvietoissa kootusti.

Toiseksi olimme ylpeitä uusista, nopeista ja tehokkaista aluksistamme ja riittävien merimailien jälkeen kertyi myös osaamista. Meille pilkkanimek-

si annettu ”Star Boys” kääntyi itseään vastaan. Pyrimme olemaan vaatimattomia, mutta tunsimme – syystä tai syyttä – olevamme hieman parempia kuin muut. Pelkkä tunne riitti. Halusimme yrittää parhaamme ja vihasimme syvästi jokaista epäonnistumista, joita toki sattui, karkeitakin, mutta niistä opittiin.

Kolmanneksi olimme aina ensimmäisenä merellä ja tulimme sieltä viimeisenä pois. Lähes tulkoon kelissä kuin kelissä (no, ehkä kerran Örön eteläpuolella n 10 metrin aallot olivat liikaa...).

Ehkä tärkeimpänä oli selkeä tehtävämme silloisen Neuvostoliiton aikaan. Oman alueen koskemattomuuden 24/7 valvonta ja tarvittaessa hyökkäyksen torjunta. Koimme että meihin luotettiin ja halusimme pyrkiä olemaan luotamuksen arvoisia.

 International.

Laiva- ja korroosionestomaalit

Oy International Paint Ab

Malmarintie 20, 01300 VANTAA

Puh. 0207 501 501

Fax. 0207 501 507

www.international-marine.com

Huolto**VARMUUS**keskus

varmuuden vuoksi...

Pohjoinen Makasiinikatu 7 A

00130 Helsinki

Puh. 010 60 510 00

Helsinki-luokka uudella vuosituhannella

Valitsin kadettina vuonna 1997 tulevaksi palveluspaikakseni, omalla vuorollani, Helsinki-luokan ohjusveneeseen. Päätös oli helppo. Asejärjestelmäkursseilla ja laivuejaksoilla huomasin, että henkilöstö on motivoitunutta, ammattitaitoista ja mikä tärkeintä, yhteishenki on todella hyvä. Kymmenen vuoden jälkeenkin tekisin valintani samoin perustein. Hyvä henki on tärkein tavoiteltava asia aluksella. Kun yhteishenki on kohdallaan, kaikki tavoitteet ovat saavutettavissa. Jos henki on huono, tuntuvat pienetkin asiat uskottoman vaikeilta. Perusteet olivat ja ovat edelleen kunnossa.

Edelleen 90-luvun lopulla kiivas harjoitustoiminta täytti valmiuskaudet, merellä oltiin paljon. Ympäri vuoden jatkuva AKT-vuorottelu talvesta riippuen aiheutti sen, että ”rauhallisia talvikuukausia” ei juuri ollut. Vanhemmat päälliköt varmasti ”hymähtävät” mutta noin 120 vuorokautta meripalvelusta oli sopiva määrä kullekin valmiuskaudelle. Tehot saatiin irti, niin laivasta kuin miehistäkin, komentaja Kimmo Kotilaisen toimiessa silloin laivueen komentajana (1997-2000). Helsinki-luokka oli nuorelle upseerille muutenkin erinomainen palveluspaikka. Monipuolinen asejärjestelmä ja ennen kaikkea laaja tehtäväkenttä tarjosivat haasta-

van ympäristön. Voidaan sanoa, että ei ollut sellaista tehtävää merivoimissa mihin ei Helsinki-luokkaa voitu käskää.

Alusluokan ehdotonta kulta-aikaa oli varmasti edellämainittu 90-luku. Vuosituhannen vaihdekaan ei sinällään vaikuttanut alusten toimintaan. Helsinki-luokka vastasi 2000-luvun haasteisiin samalla mitalla kuin aina ennenkin - täysillä.

Tilanteet muuttuvat

2000-luvun vaihteen jälkeen tehtiin päätös, että Helsinki-luokkaa ei peruskorjatta lainkaan. Tämä kirveli aikalailla ”Hesarimiesten” mieliä ja samalla yritettiin

Oulun viimeiset ammunnat heinäkuussa 2007.

ymmärtää se, että varat kohdennetaan uusiin alusluokkiin. Komentaja Dan Wilénin (2000-2002) ja komentaja Jarmo Pennalan (2002-2005) toimiessa laivueen komentajina alettiin laivueen runkoa muodostaa Rauma-luokan ympärille, tykkiveneen ja Helsinki-luokan sijaan.

Vuonna 2002 tapahtuikin paljon. Helsinki ja Turku ajoivat viimeiset ajonsa ja vuonna 2003 aluksia alettiin vähitellen riisua. Oulu ja Kotka jatkoivat operatiivisina ohjusveneinä kuten ennenkin. Turulta ja Helsingiltä saatiin tarvittaessa varaosia. Laivueessa valmistauduttiin Rauma-luokan vastaanottoon kouluttamalla henkilöstöä Helsinki-luokalta Rauma-luokalle. Rauma-luokan ohjusveneistä ensimmäinen, Rauma, siirtyi Saaristomerelle 6. Ohjuslaivueeseen vuonna 2002 ja viimeisenä Porvoo 2006.

Helsinki-luokan viimeiset vuodet

2000-luvun vaihteessa toiminnassa alkoi näkyä muutoksia. Aikaisemmin harjoitukset päättyivät pääsääntöisesti keskitettyyn ohjustulenkäyttöön. Laajamittaisen hyökkäyksen torjunnasta siirryttiin kriisiin ennaltaehkäisyyn. Viime vuodet myös Helsinki-luokalla keskityttiin suo-

jaus- ja saattotehtäviin. Merikuljetuksen suojaustehtävissä Helsinki- ja Rauma-luokka täydensivät hyvin toisiaan. Kansainvälinen toiminta oli edelleen tärkeä osa vuotuista harjoitustoimintaa. Alusten nimien yhteydessä otettiin myös kotimaassa käyttöön lyhenne FAC (Fast Attack Craft) suomalaisen vastineen sijaan.

Täysipainoinen toiminta ohjusveneenä jatkui aina vuoteen 2005 saakka. FAC Kotka osallistui viimeisen kerran kesällä 2005 Baltops-harjoitukseen eteläisellä Itämerellä. Vuosina 2006-2007 Helsinki-luokan tehtävät painottuivat AKT/AKV-toimintaan, meripäiviä ei kertynyt enää entiseen malliin. Näin Rauma-luokan alukset pystyivät keskittymään te-

hokkaammin päätehtävän harjoitteluun.

Vaikka aluksen asejärjestelmien suorituskyky, erityisesti ilmavalvontakyvyn osalta, oli heikompi kuin uudemmissa ohjusveneillä, täytti Helsinki-luokka loppuun asti paikkansa osana meripuolustusta. Vedenalaisen valvonnan ja EL-TI-kyvyn osalta voidaan puhua myös suorituskyvyn laskusta, kun Helsinki-luokka poistuu käytöstä. Helsinki-luokka on jättänyt perintönsä jälkipolville, ammattitaito ja osaaminen ovat siirtyneet toisille alusluokille.

Oulu ja Kotka odottavat lopullista päätöstä kohtalostaan Pansion Tykkilaiturissa. Helsinki ja Turku ovat täysin riittäviä. Henkilöstö siirtyi loppuvuoden aikana pääosin Hämeenmaa- ja Rauma-luokalle uusiin tehtäviin. Oulu ja Kotka ovat silti hyvässä kunnossa, osin paremmassa kunnossa kuin kymmenen vuotta nuorempi Rauma-luokka. Helsinki-luokan paikkaa ei ole helppo täyttää. Muistan komentaja Jarmo Pennalan tokaiseen ollessaan 6. Ohjuslaivueen komentaja: *"Hesaria parempaa ei olekaan"*

Viimeinen viikko

Oulu osallistui viimeistä kertaa Merivoimien vuosipäivän juhlallisuuksiin 9.7.2007 Tammisaaressa. Tästä alkoi aluksen viimeinen purjehdusviikko. Työn sijasta keskityimme edustamiseen

Tilastotietoa

Alus	kuljettu matka / mpk	kuljettu aika / tuntia
Helsinki 1981-2002	127 807	9592
Turku 1985-2002	106 424	7935
Oulu 1985-2007	126 974	10624
Kotka 1986-2005	121 676	10131

Lähde: Laivapäiväkirjat 1981-1997/sota-arkisto (huom vuosien 1992 ja 1995 tiedot puuttuvat kaikkien alusten osalta). Laivapäiväkirjat 1998-2006/Saaristomeren Meripuolustusalueen päätearkisto.

ja juhlimme yhden aikakauden päätöstä merivoimissa, alusluokan arvolle sopivalla tavalla.

Toisena päivänä Oululle oli kutsuttu alusluokalla palvelleet päälliköt. Päällikkö-risteily suuntautui Tammissaaresta Upinniemen kautta Helsinkiin. Päivän aikana kolmestakymmenestä päälliköstä kahdeksantoista oli mukana risteilyllä. Muisteltavaa riitti ja tavallaan yksi ympyrä sulkeutui, päälliköiden kohdatessa toisensa Oululla.

Viikon aikana Oulu vieraili viimeistä kertaa Helsinki-luokan kummikaupungeista Helsingissä ja Kotkassa. Kautunkien edustajat ottivat aluksen ja sen henkilöstön vastaan todella vieraanvaraisesti, niin kuin aina ennenkin. Viikko oli ikimuistoinen ja onnistunut. Ylpeänä mutta hieman haikein mielin Oulu kiinnitti viimeisen merimatkinsa päätteeksi Pansioon 14.7.2007, täysin palvelleena. Laivapäiväkirjoihin on kertynyt noin 130 000 meripeininkulmaa. Se on kuusi kertaa maapallon ympäri!

Palvelusaika Helsinki-luokalla on ja tulee varmasti olemaan sotilasurani parasta aikaa. Olen muiden päälliköiden tavoin erittäin ylpeä saadessani palvella Helsinki-luokalla. Kiitos kaikille alusluokalla palvelleille, yhteistyökumppaneille, kummikaupungeille ja erityisen kiitos Oulun henkilöstölle - Jatketaan samaan, Helsinki-luokan malliin! ■

Helsinki-luokan päälliköitä viimeisellä risteilyllä.

Lupa luottaa

Insta DefSec Oy on erikoistunut puolustus- ja turvallisuusteknologian ratkaisujen kehittämiseen ja ylläpitoon. Asiakkaitamme ovat mm. puolustusvoimat, valtionhallinto, kriisinhallintaorganisaatiot, kansainväliset ja turvallisuusorientoituneet yritykset ja organisaatiot.

www.insta.fi

Liittojen yhdistyminen

– uhka vai mahdollisuus

Reserviläisliiton viimekeväinen vuosikokous toi esille useita puheenvuoroja maanpuolustusjärjestöjen yhdistymisestä, niin puolesta kuin vastaanakin. Maanpuolustuskiltojen liitto on valmis keskustelemaan aiheesta syvällisemmin.

– Mielestäni me voimme istua yhteisen pöydän ääreen selvittämään mahdollisen yhdistymisen mukanaan tuomat hyödyt ja haitat ja jatkaa syvällisempää keskustelua niiden pohjalta, MPKL:n puheenjohtaja **Erkko Kajander** toteaa.

– RES:n, RUL:n ja MPKL:n yhdistymisestä käytiin vilkasta keskustelua jo 90-luvun alkupuolella, Kajander muistelee. Keskusteluissa päästiin hyvinkin pitkälle, mutta asia raukesi kokonaan. Tänä keväänä keskustelu liittojen yhdistymisestä sai uudelleen potkua. – Olisiko taustalla jotakin sen suuntaista, että jotkut tahot kokevat liittojen erillään olosta tietynlaista toiminnan tehottomuutta ja uskovat yhdistymisen lisäävän tehoa ja yhteistoimintaa, Kajander miettii.

Plussilla ja miinuksilla selkeyttä keskusteluun

Kajander tuo esille, että Maanpuolustuskiltojen liitto on valmis keskustelemaan liittojen yhdistymisestä hyvässä ja positiivisessa hengessä, ja hänen mielestään asiasta kannattaakin keskustella. – Kun saamme ynnättyä yhdistymisen plussat ja miinukset kunkin liiton kannalta, meillä on jo aivan erilaiset asetelmat jatkaa pohdintoja, hän sanoo.

Mitkä Kajander sitten itse näkee mahdollisen yhdistymisen haittoina ja etuina?

Kaikilla kolmella liitolla on omat tärkeät tehtävänsä ja painopisteensä työssä vapaaehtoisen maanpuolustuksen yh-

väksi. RUL keskittyy mm. reserviupseerien asioiden hoitamiseen ja heidän kouluttamiseensa, RES:n toiminta painottuu mm. reservin aliupseerin koulutukseen ja heidän asioidensa hoitamiseen, MPKL:lla taas on omat tehtävänsä kiltatyön tukijana, joukko-osastojen, aselaji- ja perinnekiltojen edunvalvojana. – Ulkopuolisen katsojan, potentiaalisen jäsenemme, on ehkä joskus vaikea hahmottaa kolmen liiton toimintaa. Mutta mikäli kattojärjestelmä luodaan, minkään liiton omat tehtävät eivät häviä mihinkään, jokaisen liiton intressit pitää joka tapauksessa hoitaa entiseen malliin, Kajander pohtii. – Yhdistymisen puolesta puhuu toki se, että yhdistämällä liitot mittakaavamme muuttuisi aivan toiseksi. Se heijastuisi varmasti vaikutusvaltaamme ja toisi meille merkittävää äänenpainoa, Kajander jatkaa. – Pitää kuitenkin muistaa, että suuruus ei ole toimintamme kannalta se ylimmäinen voimavara. Liittojemme sisällä oleva osaaminen ja tekeminen ovat menestyvän toimintamme avaintekijöitä.

Yhdistymisen vaikutus kiltatoimintaan

Kajander ei näe liittojen mahdollista yhdistymistä uhkakavana kiltatoiminnalle.

– Päinvastoin, sehän selkeyttäisi yhteistä profiiliamme ja helpottaisi vapaaehtoisen maanpuolustustyön ytimen hahmottamista. Kilttojen toiminta voisi jatkua entisellään, heillä vain olisi suurempi edunvalvoja takanaan. Kattojärjestön tehtävä on sitten varmistaa, että kilta saa siltä vähintään yhtä hyvää kohdentuvaa tukea kuin tänä päivänä, Kajander pohtii.

Killoissa on mietitty myös mahdollisen yhdistymisen vaikutusta esimerkiksi jäsenmaksuihin.

– Maanpuolustuskiltojen liitolla on liitoista pienin jäsenmaksu. Koska keräämme jäsenmaksun killoittain emmekä yksittäiseltä jäseneltä, jäsenmaksun hahmotus hämärtyy. Se koetaan suurena, kun sitä katsotaan könttäsummana. Ja ainakaan MPKL:llä ei ole suoranaisia paineita jäsenmaksun korottamiseen, tosin inflaation vaikutukset on toki syytä muistaa, Kajander sanoo.

Missä mennään nyt – millaisia tulevaisuudennäkymiä

Kajander näkee yhdistymispohdintojen olevan tällä hetkellä sillä tolalla, että RUL ei näe syytä yhdistymiseen, RES:n taholta viestitään, että asiasta pitäisi vähän keskustella ja MPKL on ilman muuta halukas katsomaan, miettimään ja tutkimaan. – Aloite asiaan on tullut RES:ltä, joten mielestäni pallo on nyt heillä, Kajander tuumii.

Mikäli liittojen yhdistymisasiota otetaan keskusteluun, Kajander haluaa painottaa tulevaisuuden kartoittamista, pitkän tähtäimen suunnitelmia. – Meidän on

mietittävä, mikä maamme tilanne on esimerkiksi 10 tai 15 vuoden kuluttua, millaiset rakenteet meidän pitää jo nyt luoda ja millaisia ovat vapaaehtoisen maanpuolustustyön tarpeet pitkässä juoksussa. Meiltä pitäisi luoda eri osapuolet kokoa-va foorumi, jossa avoimesti kartoitetaan mihin suuntaan tulevaisuus on menossa; muuttuuko yleinen asevelvollisuus ratkaisevasti, miten varuskuntien väheneminen vaikuttaa, miten turvaamme maanpuolustustahdon, onko nykyinen rakenteemme tulevaisuudessa hyvä ja toimiva, Kajander heittää ilmaan perustavaa laatua olevia kysymyksiä.

Yhteiskuntamme muuttuu voimakkaasti lähitulevaisuudessa myös ikärakenteemme muuttuessa. Vapaa-ajasta kilpailaan tulevaisuudessa varmasti entistä voimakkaammin, vaikka kilpailu siitä on nytkin melkoista. Työ sekä omat ja lasten harrastukset tekevät perheiden päiväohjelmasta koko ajan hektisempää. Millaiset resurssit meillä tulevaisuudessa on vapaaehtoisen maanpuolustustyön jatkajiksi?

Itsenäisenä vai yhdistyneenä

Kajander on sitä mieltä, että vaikka liittojen yhdistymishankkeelle löytyy paljonkin puolesta puhuvia seikkoja, asiaa on jarruttanut liittojen voimakas halu

Maanpuolustuskiltojen liiton puheenjohtaja Erkki Kajander. Kuva: MPKL ry.

toimia kuitenkin itsenäisinä liittoina, omana yhdistyksenä. Liitot keskittyvät vahvasti omiin ydintehtäviinsä, kuten pitääkin, ja yhteistyö liittojen välillä koetaan tänä päivänä riittäväksi, siksi hanke on jäänyt keskusteluasteelle. Kolmen liiton olemassaolo on myös rikkautemme, jäseniksemme suunnittelevilla on mistä valita.

– Liittojen yhdistymisestä saattaisi seurata kokonaisuuden ja painopisteiden jonkin asteinen muuttuminen. Se panee

miettimään, mitä lisäarvoa liittojen yhdistymisellä sitten loppujen lopuksi haetaan. Juuri tähän kysymykseen saamme selkeyttä, kun listaamme yhdessä plussat ja miinukset sekä pohdimme toimintamme vahvistamista pitkälle tulevaisuuteen. Asialla on puolensa ja puolensa, joten näen ehdottomasti tarpeellisenä keskustelun jatkamisen yhdessä sekä kukin oman liittonsa sisällä, Kajander toteaa.

Inga-Katriina Heinonen

MPKL ry

Julkaistu Maanpuolustajassa 2/2007.

NIKLA SHIPPING OY LTD

Itätuulentie 1, 02100 ESPOO

Puh. 09-478 29 300

Erään rannikonpuolustajan havuseppele

Oiva Tilus matruusin puvussa, luutavasti vuodelta -36.

Olipa kerran Taimi. Hän oli nätti 17-vuotias neito Etelä-Karjalasta. Taimi oli ihasnutun 23-vuotiaaseen Leeviin, keskipohjalaiseen kauppiaan poikaan. Elettiin vuotta 1941. Leevi oli monien muiden suomalaisten miesten kanssa itärintamalla. Taimi oli jossain Lappeenrannassa Leevinsä tavannut ja jonnekin etulinjan tuntumaan läksi kerran Leeviä tapaamaan. Miten Taimi sinne onnistui pääsemään, siitä ei enää ole aikalaistietoa, mutta Leevinsä Taimi kuitenkin sai. Nuoripari meni vihille Keski-Pohjanmaalla, Himangan kirkossa 28. joulukuuta 1941. Sota-aikana oli myös hi-

mankalainen maanviljelijä Oiva iskenyt silmänsä siveään lottaan Irmaan, joka oli himankalaisen poliisin tytär. Irma oli jatkosodassa rintamalottana ja Oiva myös rintamalla, mutta liekö sattuman oikku, kun hekin menivät vihille tuona samaisena päivänä 28. joulukuuta 1941 ja myös Himangalla, tosin Irman kotitalossa. Aikalaislähteet kertovat, että tuona sunnuntaina koko Himanka oli pimenettynä ilmapommitusuhan takia. Pikkulotat vartioivat kirkon kellotapulista. Pakkanen paukkui ankarasti, mutta nuorta lempeä se ei haalistanut.

Taimi, Leevi, Irma ja Oiva eivät ole mitään kuvitteellisia hahmoja, vaan he ovat rakkaat isovanhempani. Kolme heistä tosin on jo kuollut. Tammikuun puolella välissä haudattiin heistä vanhin, 96-vuotiaana kuollut Oiva Tilus. Veteraanien rivit ovat harventuneet myös Himangalla, mutta jokaisen sotaveteraanin ja -invalidin haudalle lasketaan koruton havuseppele sinivalkoisin nauhoin. Hautajaisissa laulaa myös nuoremmilla (50++) miehillä täydennetty veteraanikuoro Veteraanien iltahuudon, jota ei raavaskaan nainen itkemättä kuuntele.

Himankalainen maanviljelijä Oiva Tilus on myös osa meripuolustuksen historiaa. Talvisodassa hän oli merivartioasemalla ja jatkosodassa hän palveli rannikkopuolustuksessa Hangosta Viipurinlahdelle. Vaari itse kertoi jokunen

vuosi sitten, että hän oli jatkosodan viimeisellä upseerikurssilla Merisotakoulussa. Tuolloin jo 33-vuotias perheenisä suuntasi kohti Suomenlinnaa. Tuo kurssi oli järjestyksessä 16. Merisotakoulun upseerikurssi. Oiva oli torjuntalinjalla, mutta rauhan tultua, kurssi päättyi kahta viikkoa liian aikaisin. Ylennystäkin sai odottaa pitkään sodan päättymisen jälkeen.

Siteeni meripuolustuksen kenttään ovat siis syvemmällä kuin alunperin tiesinkään. Ei siis kummoinkaan ihme, että viihdyn täällä porttien paremmalla puolella merivaruskunnassa. Tämän vuoden tammikuussa jylsivät taas har-

Kaksi vartiomiestä Lohtajan Ohtakarilla välirauhan alkuaikana vuonna 1940. (Oiva vasemmalla, oikeanpuoleisen henkilön nimi ei tiedossa)

*Erään rannikonpuolustajan havuseppele.
Kuvaaja Markku Tilus.*

joitusammunnat tavallista voimakkaammin, niin että lapsetkin sen huomasiivat. Varmaan vaarin kuoleman johdosta tuli mieleeni ajat Suomessa yli 60 vuotta sitten. Elämää sodan jaloissa pienten lasten kanssa, kyllä silloin on äitien sydämissä asunut iso huoli. "Onneksi ne on täällä Upinniemessä nyt omat, jotka ampuu!", totesin mielessäni. Ikävä kyllä liian monessa paikassa vielä nykyäänkin, ne eivät ole omia, jotka ampuu.

Suomen sotaveteraanien, lottien ja sota-invalidien rivit harvenivat, joten lienee aiheellista sanoa heille vielä kerran kiitos Veteraanin iltahuudon kertosakeen sanoin :

*Hoivatkaa, kohta poissa on veljet,
muistakaa, heille kallis ol' maa.
Kertokaa lasten lapsille lauluin,
himmettä ei muistot koskaan saa!*

Siviiliasuinen kuherruskava, Oiva ja Irma vuodelta 1938.

Lähteet:

Himanka, ratkaisun vuodet
1917-1918, 1939-1940, 1941-1945
(Julkaisija: Himangan
sotaveteraanit, Sotainvalidien
veljesliiton Himangan osasto)
■ Merisotakoulun kirjasto

InkooShipping
port of inkoo

**Sähkösuunnittelu
Forssell Oy**

Meriupseeriyhdistys

Meriupseeriyhdistyksen vuoden teemana on "YHTEISTOIMINTA". Yhteistoimintaa käsitellään laajasti eri puolustushaarojen, siviiliviranomaisten ja yhteiskunnan kanalta.

27.3.2008 Suomenlinnassa järjestetään seminaari aiheesta "Itämeren tulevaisuus". Tilaisuus järjestetään yhdessä RTUY:n kanssa. Ilmoittautumiset yhdistysten sihteereille 18.3.2008 mennessä. Tarkempi ohjelma löytyy mm. verkkosivuilta.

Vuosikokous 17.4.2008 Turussa. Meriupseeriyhdistyksen vuosikokous jär-

jestetään 17.4.2008 Turussa. Samalla tutustutaan Merivoimien Esikunnan uusiin tiloihin Heikkilän kasarmissa. Samana päivänä myös RTUY pitää vuosikokouksensa Turussa. Kuljetusjärjestelyt hoidetaan yhteistoiminnassa MY:n ja RTUY:n kanssa. Ilmoittautumiset ja mahdolliset kuljetustarpeet pääkaupunkiseudulta Turkuun tulee ilmoittaa yhdistysten sihteereille 10.4.2008 mennessä.

Kemiön maja. Kesäkauden viikkojen 23-39 vuorojen varaukset tulee tehdä sihteerille 30.3.2008 mennessä. Hallitus jakaa vuorot halukkaiden kesken huhtikuun alussa. Hakeneille ilmoitetaan pää-

töksestä mahdollisimman pian.

Ilmoita sähköpostiosoitteesi sihteerille. Sihteeri kerää edelleen jäsenten sähköpostiosoitteita. Sähköpostin avulla jäsenistölle on mahdollista tiedottaa yhdistyksen tapahtumista, niiden ohjelmasta ja muistakin asioista nopeasti, edullisesti ja luontoystävällisesti.

Sihteerin yhteystiedot:

Marko Varama,

Laivastokatu 1 b,

00160 Helsinki

puhelin: (09) 6689 4016

sähköposti: varama@upseeriliitto.fi

CONTROL EXPRESS
For Demanding Conditions

Toimimme suunnittelun ja valmistuksen edelläkävijänä yhteistyössä puolustusteollisuuden kanssa.

- sotilastietokoneet
- sotilasnäytöt
- ruggedoidut laitteet

Control Express Finland Oy
P.O. Box 4, FIN-57101 Savonlinna, Finland
Tel. +358 (0) 10 424 4800, Fax +358 (0) 10 424 4880
www.controlexpress.fi

Sjöfartsutbildning i Åbo sedan 1813

- Sjökapten YH (Merikapteeni), ungdom och vuxen
- Sjöingenjör YH (Merenkulkualan insinööri), vuxen
- Vaktstyrman (Vahtiperämies), ungdom och vuxen
- Vaktmaskinmästare (Vahtikonemestari), vuxen
- Skeppare i inrikestrafik (Kotimaanliikenteen laivuri)
- Maskinskötare (Koneenhoitaja)
- Förare (Kuljettaja)

Besök vår hemsida och bekanta dig med vårt kursutbud!
Vieraile kotisivuillamme ja tutustu kursistarjontaamme!

Sydväst Sjöfort
NAVIGATION 18 19

Malmgatan 5, 20100 Åbo
Tfn (02) 433 7350
Fax (02) 433 7487

sjofart@sydvast.fi
<http://maritime.sydvast.fi>

Puuttuuko hyllystäsi rannikkotykistö-video/DVD?

DVD:llä myös Suomenlinnan Rannikkotykistökillan vanhat esittelyt

Suomenlinnan Rannikkotykistökillan tuottama itsenäisen Suomen rannikkotykistöä esittävä noin 36 minuuttia pitkä video/DVD.

Video kertoo rannikkotykistöstä vuodesta 1918 alkaen aselajin lakkauttamiseen saakka. Kuva- materiaalina on käytetty muun muassa harvinaisia TK-filmejä, asiantuntijoiden haastatteluja ja jonkin verran varta vasten videota varten kuvattua uutta materiaalia.

Videon vastuuhenkilöt ovat olleet:

Ohjaus: **Jukka Heinonen**

Käsikirjoitus: **Jukka Heinonen ja Pekka Silvast**

Kuvaus ja editointi: **Ilmo Lintonen**

Myyntistä vastaa Suomenlinnan Rannikkotykistökillan myyntisihteeri

Kristiina Slotte

Merivirta 16 as 7

02320 ESPOO

pk (09) 801 1116

050 525 0022

kristiina_slotte@

yahoo.com

Hangossa videota myy

Pekka Silvast

019 2482659, 041 4921250

po.silvast@pp.inet.fi

Myydään

Myyn ylimääräisiä suomen- ja venäjänkielisiä rannikkopuolustusta käsitteleviä kirjoja.

Tarkemmat tiedot:

Ove Enqvist, 40 5524136, enqvist(at)oktanet.fi

Vaihdetaan - ostetaan

Merivoimien lippalakin m/30 valkoinen päällinen siniseen vastaavaan tai ostetaan käytetty sininen päällinen.

Ove Enqvist 040 5524136

Kirjoitan kirjaa Länsi-Uusimaan rannikkopuolustuksesta. Haluaisin lainata kirjaa varten valokuvia rannikkopuolustuksesta välillä Hanko-Porkkala vuodesta 1918 alkaen 1960-luvulle saakka.

Ove Enqvist, enqvist(at)oktanet.fi, 040 5524136

**NAANTALIN
SATAMA**

PORT OF NAANTALI

- Erinomaiset maa- ja meriyhteydet
- Monipuoliset satamapalvelut
 - Merkittävä suuryksikkö-, kuiva- ja nestebulk-satama
 - Teollisuutta palveleva satama
 - Monipuoliset VAL-palvelut
 - Syvä väylä
- Loistava sijainti ja hyvät talviyhteydet

Naantalin Satama

Satamatie 13, FI-21100 Naantali, Finland

Tel. +358 (0)2 437 55 11

Fax +358 (0)2 435 17 27

www.portofnaantali.fi

Rannikkotykistön perinneyhdistys

Rannikkotykistön perinneyhdistyksen suuret haasteet

Ehdotettu
kompetenssimerkki.

Rannikkotykistön perinneyhdistyksellä on monta haastavaa rannikkotykistön perinteisiin liittyvää hanketta meneillään. Hankkeilla on yksi yhteinen tekijä - niillä on kiire, koska suurin osa rannikkotykistöön liittyvistä perinteistä on häviämässä. Lisäksi pian ei ole edes niitä henkilöitä, jotka osaisi kertoa niistä.

Tämän päivän linnake-elämän ja tykkikoulutuksen taltiointi ennen kuin se loppuu.

Viimeinen varsinaista rannikkotykistökoulutusta antava linnake on Isoasaari. Kun koulutus joskus lopetetaan tämä jo Venäjän vallan aikana aloitettu koulutus ei enää palaa. Tämän päivän elämä on huomisen historia. Lisäksi linnake-elämä niin kuin se vielä tänään on osittain olemassa pitäisi taltioida mahdollisimman ammat-

taitoisesti videoinnin, valokuvauksen ja haastattelujen kautta. Rannikkotykistön perinneyhdistys on määritellyt tämän tehtävän yhdistyksen tällä hetkellä tärkeimmäksi hankkeekseen.

Rannikkotykistön perinnetarinoiden keräämisen jatkaminen

Muutama vuosi sitten yhdistys toteutti perinnejuttujen keräämisen. Silloin kerätyt tarinat ovat hyvässä tallessa, ja voidaan joskus julkaista. Niin kauan kun on henkilöitä, joilla on muistikuvia esimerkiksi elämästä linnakkeilla, on resurssit kuitenkin ensisijaisesti käytettävä niiden muistikuvien taltiointiin. Julkaisemiseen voidaan suunnata resursseja myöhemminkin. Tarinoiden keräämishanke on selostettu tarkemmin omassa kohdassaan.

Linnakeinventointi

Rannikkolinnakkeista on luovuttu yksi toisensa jälkeen. Aina ei uusi omistaja ole pystynyt ”pitämään huolta” saamistaan alueista. Muun muassa tulevan toimintansa perusteeksi yhdistys katsoo, että olisi inventoida rannikkolinnakkeiden tämän hetkinen tilanne ja mahdolliset tulevaisuuden suunnitelmat. Yhdistys onkin aloittanut hankkeen suunnittelun, mutta toteutus riippuu käytävissä olevista resursseista.

Muut hankkeet

Jo aikaisemmin aloitettua hanketta saada aikaiseksi rannikkokoulutuksen kompetenssimerkki jatketaan. Rannikkotykistöstä muistuttavien perinnelaattojen kiinnitys jatkuu kesäkaudella 2008. Lisäksi yhdistys pyrkii keräämään itselleen sarjan niistä joukko-osastolehdistä, joita entiset rannikkotykistöjoukko-osastot julkaisivat.

Rannikkotykistön perinneyhdistys vetoaa kaikkiin yhteisöihin ja yksityishenkilöihin, joilla on hallussaan sellaisia entisten rannikkotykistöjoukko-osastojen lehtiä joita ei itse tarvitse, että lehdet lahjoitettaisiin Rannikkotykistön perinneyhdistykselle. Lehdet voi lähettää yhdistyksen sihteerille.

Ove Enqvist

Yhdistyksen puheenjohtaja

Anu Vuorinen

Yhdistyksen sihteeri

FY-COMPOSITES

**Komposiiteilla lisää
suorituskykyä**

Laadukasta komposiittiosaamista
jo vuodesta 1986

www.fy-composites.com

Tämän päivän tapahtumat ja elämä ovat huomisen historiaa

Rannikkopuolustuksen perinteiden taltiointi jatkuu!

Rannikkotyöstön Perinneyhdistys ry. järjesti 2004-2005 valtakunnallisen rannikkopuolustuksen sotilaselämän perinteiden keruu- ja kilpailuhankkeen. Keräys saavutti suuren menestyksen, ja yhdistyksen vuosikokouksessa keväällä 2005 julistettiin voittajat. Kirjoituksia tuli yhdistykselle 70 kpl ja ne kattoivat parhaiten tapahtumia ja muistoja 20 – luvulta 90 – luvulle. Ne käsittivät sota-ajan muistojen ohella sekä linnake-elämää että varusmiesaikaa. Suorasanaisten tekstien joukossa piristi raatia myös runomuotoon kirjoitettu teksti. Alueellisesti kirjoituksissa oli ilahduttavasti myös useita kuvauksia rajan taakse jääneistä alueista ja tapahtumista.

Perinneyhdistys on päättänyt jatkaa keräystä uudella ”rynnäköllä”. Lisääntyneenä huolenamme ovat linnake-elämän kuvaamisen ohella myös moottoroidun tykistömme, ohjuskoulutuksemme ja rannikkojääkäriemme

Muistetaanko nämä tulevaisuudessa?

perinteiden taltioiminen. Samalla tietenkin ovat aina tervetulleita sotiemme aikaa kuvaavat tekstit ja talteen pannut kuvat niin kauan kuin ne ovat tuoreessa muistissa.

Vastaajien kesken arvotavan palkinnon lisäksi yhdistyksen määräämä raati palkitsee joitakin kirjoituksia.

Erityisesti nyt toivomme, että paikalliset yhdistykset toimivat aktiivisesti keräyksen onnistumiseksi, ja tulemme lähettämään myös lisää keräysaineistoa niiden käyttöön.

Kilpailun ja kirjoittamisen ohjeet

kaikkien kirjoitukset (nuorten ja vanhojen, miesten ja naisten, sotilaiden ja siviilien, alokkaiden ja kenraalien, perheenjäsenten ja läheisten jne.) ovat tärkeitä aiheesta ja pituudesta riippumatta,

- kirjoita jokaisen kirjoituksen yhteyteen, onko se omakohtaisesti koettu tai keneltä olet tiedot saanut,
- jos jostakin syystä et pysty tai halua tuottaa tekstiä, ota yhteyttä edellä mainittuihin paikallisiin perinneyhdistyksiin, jotka mahdollisuuksien mukaan järjestävät haastattelijan.

Isosaaren alokkaiden palvelukseenastumisen kuvaamista tammikuussa 2008.

Merkitse kirjoituksesi alkuun

- suku- ja etunimesi, syntymäaikasi ja -paikkasi, sotilasarvosi/tittelisi/ammattisi, sotilas- ja siviilikoulutuksesi,
- joukko-osastosi, yksikkösi, tehtäväsi, sotilasarvosi ja paikkakunta kirjoituksesi kuvaamana ajankohtana,
- postiosoitteesi, puhelinnumerosi sekä mahdollinen sähköpostiosoitteesi,
- allekirjoittamasi suostumus siihen, että aineisto saadaan julkais- ta ja arkistoida nimelläsi perinneyhdistyksen tarkemmin sopimaan arkistoon/arkistoihin sekä
- kirjoitustasi kuvaava otsikko varsinaiselle tekstille.

Nämä tiedot kerätään, jotta materiaalia voitaisiin mahdollisimman laajasti analysoida esim. tutkimuskäytössä. Ellet halua nimiä (-eäsi) julkisuuteen, ilmoita asiasta.

Tekninen ohje

Kirjoitukset tulisi ensisijaisesti tehdä jollakin yleisellä tekstinkäsittelyohjelmalla kuten Microsoft Word tms. (tallennusmuoto rtf tai doc) tai kirjoituskoneella. Jos tekstin tuottaminen ei onnistu em. tavalla, kirjoita siistillä käsialalla A4-kokoiselle yksipuoliselle ruutupaperille, jätä arkin vasemmalle puolelle 4 cm:n marginaali.

Jos lähetät valokuvia

- merkitse selvästi pitääkö valokuvat (vast) tai negatiivit palauttaa, jolloin ilmoita palautusosoite,
- numeroi kukin rajaamaton kuva omalla numerollaan,
- liitä mukaan arkki, jossa kerrotaan kunkin numeroidun kuvan osalta kuvausaihe ja kuvauspaikka, tilaisuus, henkilöt kuvassa ja valokuvaajan tiedot, jos nämä ovat tiedossa,

- kuvat voi lähettää myös sähköisesti "jpg tai tif"- muodossa, sähköpostin liitteenä, tai CD-rom:lla / DVD:llä, mukaan myös peritulosheet jos mahdollista.

Tekijäoikeudet ja muut ohjeet

Rannikkotyökistön Perinneyhdistys ry:llä on julkaisuoikeus jätettyihin kirjoituksiin ja tallentaa ne käytön jälkeen erikseen sovittavaan arkistoon tulevia tutkijoita varten (Sota-arkisto, SKS:n arkisto tms.). Perinneyhdistysten lisäksi ohjeita antavat:

Ossi Kettunen
ossi.kettunen@gmail.com
050 5922255 sekä

Anu Vuorinen
vuorinen.anu@gmail.com
040 5025926

Kirjoitukset pyydetään lähettämään 30.03.2009 mennessä osoitteella Rannikkotyökistön perinneyhdistys ry., sihteeri Anu Vuorinen, SIRR/E, PL 5, 00861 Helsinki, tai sähköpostilla (ota huomioon ettei yli 10 Megatavun tiedostoja kerralla sähköpostilla) Anu Vuorisen sähköpostiosoitteeseen. Kirjekuoreen tai Sähköpostiviestin aiheeksi ”Perinteet 2008”.

*Rannikkotyökistön Perinneyhdistys ry:n
puheenjohtaja*

Ove Enqvist
enqvist@oktanet.fi
040 5524136

Paikalliset rannikkotyökistön perinne (vast) yhdistykset:

- Suomenlinnan Rannikkorykmentin perinneyhdistys ry.
Puheenjohtaja Jukka Mustola, jukka.mustola@mil.fi , 0400 - 100 391
- Turun Rannikkotyökistöröykmentin perinneyhdistys ry.
Puheenjohtaja Juha Tuominen, juha.tuominen@mil.fi, 040- 5431720
- Hangon Rannikkopatteriston perinneyhdistys ry.
Puheenjohtaja Veikko-Olavi Eronen, veikkoe@hotmail.com,
040-824 8679, 019-248 1163
- Kotkan Rannikkoalueen perinneyhdistys.
Puheenjohtaja Teemu Leivo, teemu.leivo@mil.fi, 040-522 6573
- Vaasan Rannikkopatteriston perinneyhdistys ry.
Puheenjohtaja Tomi Sihvonen, tomi.sihvonen@mil.fi, 050-5560954

V

SOTATIETEIDEN PÄIVÄT 2008

Maanpuolustuskorkeakoulu ja Suomen Sotatieteellinen Seura jaostoi-
neen järjestävät viidennet Sotatieteiden päivät 21. - 22.5.2008 Maan-
puolustuskorkeakoululla Santahaminassa

Teema: Sodankäynnin muutos

Keskiviikon 21.5.2008 kansainvälisiksi alustajiksi ovat varmistuneet

- Sotataidon tutkija professori
Nils-Marius Rekkedal, Ruotsi
Sodankäynnin muutos
- Tohtori Frans Osinga, Yhdysvallat
The Strategic Theory of John Boyd
- Sotilaskoulutuksen tohtori Peter Foot, Sveitsi
*Sotilaan muuttuvan toimintaympäristön haasteet
koulutukselle*
- Sotatekniikan asiantuntija professori Stefan
Axberg, Norja
About Military Technology
- Tietotekniikkajohtaja Mihkel Tammet, Viro
Modern Network Threats Experienced in Estonia
- Johtamisen professori Vesa Routamaa, Suomi
Upseerien arvot

Ensimmäisenä päivänä luennoitsijat pohtivat sodankäynnin muutosta erityisesti taktiikan, sotatekniikan, sotilaspedagogiikan ja johtamisen näkökulmasta.

Torstaina 22.5.2008 työskennellään jaostoittain ja seuroittain pienemmissä ryhmissä. Työryhmät ovat

Tervetuloa kuulemaan ja keskustelemaan muuttuvasta sodankäynnistä.

Osallistuminen on avointa ja maksutonta, mutta vaatii ennakkoon ilmoittautumisen. Tarkemmat tiedot, ilmoittautumisohjeet ja ilmoittautuminen 3.3. - 15.5.2008 verkossa, osoite www.mppk.fi.

Sininen Reservi

Vuosi on taas vaihtunut, ja tätä kirjoitettaessa sää on kaikkea muuta kuin talvinen. Pitääköhän sitä todella ryhtyä uskomaan sääprofeettojen ennustuksia ilmaston lämpenemisestä. Sininen Reservi ry:n vuosi 2007 sen sijaan ei tuottanut mitään erikoisia yllätyksiä. Vuosi meni melko lailla suunniteltujen askelmerkkien mukaan.

Toimintavuosi sisälsi niin vennahtelyä, vuosikokouksen, Merivoimien vuosipäivän, kuin Meripuolustuspäivänkin. Kaikista näistä olemme saaneet jo lukea Rannikonpuolustajan sivuilta, joten niistä ei tässä yhteydessä sen enempää. Haluan kuitenkin vielä kertaalleen kiittää kaikkia teitä, jotka olette olleet edesauttamassa näiden tapahtumien järjestelyissä ja läpiviennissä. Erityisen kiitoksen osoitan

Oikaisu

Rannikonpuolustajan numerossa 4/2007 Sininen Reservi ry:n artikkeliin oli päässyt pujahtamaan niin varsinaiseen tekstiin kuin kuvateksiinkin harmittava virhe. Sininen Reservi ry:n Ansiomitalilla palkittiin **Timo Lehto** Vaasasta eikä Timo Puumalainen kuten tekstissä virheellisesti todetaan.

Pahoittelen lehdessä ollutta virhettä.

Arno Hakkarainen
puheenjohtaja
Sininen Reservi ry

Rannikon Puolustaja-lehdelle ja Rannikkotyökistön Upseeriyhdistykselle erinomaisesta yhteistyöstä loistavasti sujuneen ja paljon kiitosta saaneen Meripuolustuspäivän toteuttamisessa.

Ohjeistukset kuntoon

Kun uusi hallitus järjestäytyi viime toukokuussa, asetimme hallitustyölle muutamia konkreettisia tavoitteita. Tavoitteina olivat tuottaa sisäinen ohjeistus Sinisen Reservin Säätiön tuen hakemiselle, päivittää palkitsemisohje sekä viimeistellä yhteysupseerin ohjeistus. Viimeksi mainitun osalta työ vielä jatkuu, ja se pyritään saamaan viimeistelyä tämän vuoden aikana. Kaksi ensin mainittua tavoitetta hallitus sai valmiiksi, ja Sinisen Reservin Säätiökin on osaltaan käsitelty ja vahvistanut tukihakemuksiin liittyvän ohjeistuksen.

Säätiön tukihakemusten ohjeistuksessa on täsmennetty tukihakemusten käsittelyprosessia sekä kuvattu ne kriteerit, joiden mukaan Sininen Reservi ry:n hallitus antaa lausuntonsa. Palkitsemisohjeen osalta on hakumennettelyä ja huomionosoitusten myöntämisedellytyksiä tarkennettu. Sinisen Reservin Ansioristin ja -mitalin osalta on palkitsemisesityksille nyt määrätty kaksi käsittelykertaa, ennen vuosikokousta ja ennen Meripuolustuspäivää. Tärkeät päivämäärät ovat 28.2. ja 31.8., siis täsmälleen samat kuin Säätiön tukihakemusten jättöpäivät.

Lomakkeet niin palkitsemisesityksestä kuin tukihakemustakin varten

löytyvät nyt myös sähköisenä pdf-lomakkeina. Sinisen Reservin Säätiön ohjeen ja hakulomakkeen saa Säätiön asiamieheltä Aslak Savirannalta, aslak.saviranta@srs.fi. Palkitsemisohjeen ja -esityslomakkeen osalta lisätietoja antaa allekirjoittanut, arno.hakkarainen@tieturi.fi.

Koulutusrintamalla elpymistä

Koulutusrintamalla taakse jäänyt vuosi oli edellisen kaltainen eli hiljainen. Onneksi nyt jo hyvään vauhtiin pääsyt vuosi tulee olemaan selkeästi toimeliaampi. Maakuntajoukot ja niihin liittyvä koulutus ovat merkittävässä asemassa tänä vuonna. Sininen Reservi ry:n jäsenyhdistysten jäsenet ovat erinomaisesti edustettuina merivoimien maakuntajoukkojen niin toimijoissa kuin kouluttajissa. Meillä on nyt ns. ”tuhannen taalan” paikka näyttää mihin merivoimien reservi kykenee. Puhalletaan siis yhteen hiileen ja tehdään tästäkin menestystarina!

Yhtenä suurena huolenaiheena on tuntunut olevan niiden aktiivisten toimijoiden tilanne, jotka syystä tai toisesta eivät ole mukana maakuntajoukkojen kokoonpanossa. Syytä huoleen ei kuitenkaan ole. Mahdollisuuksia osallistumiseen ja toimintaan riittää. Yksi varsin varteenotettava vaihtoehto on osallistua perustettavan Meripuolustuspiirin KOTU (Koulutus- ja -tuki)-yksikön toimintaan. Kouluttajapankkiin voi ilmoittautua MPK:n järjestelmän kautta. Niillä kursseilla, jotka on kohdennettu

Iloisia ilmeitä Meripuolustuspäivän vastaanotolla 27.10.2007. Vasemmalta Teuvo Roden (Vaasa), Merja Autio (Helsinki), Timo Koukku (Vaasa), Erkki Lehtimäki (Vaasa), Sirpa Holma (Helsinki), Mauno Hintsala (Vaasa) ja Lars Eklund (Helsinki).

Kuvaaja: Antti Rantanen, Puolustusvoimat.

maakuntajoukoille, voidaan vapaaksi jääneet paikat täyttää myös henkilöillä, joita ei ole sijoitettu kyseisiin joukkoihin. Kannattaa tutustua koko Meripuolustuspiirin kursstarjontaan, mielenkiintoisia kursseja on taas runsaasti tarjolla. Meripuolustuksen perus- ja jatkokurssi järjestetään tänä vuonna pääkaupunkiseudulla.

www.meripuolustus.fi

Aika ajoin olemme saaneet palautetta Sininen Reservi ry:n internet-sivuista. Ruusujen ohella risuja on tullut sivuston tietosisällön ajantasaisuudesta. Nämä risut ovat osaltaan kirvoittaneet keskustelua hallituksen piirissä nykyisistä internet-sivuista ja niiden toimivuudesta. Jotta saisimme hieman vakaamman pohjan keskustelulle, teimme syksyllä jäsenyhdistyksille kyselyn, jossa kartoitimme yhdistysten internetsivujen hyö-

dyntämistä. Samalla pyysimme myös kommentteja Sininen Reservi ry:n internet-sivuista. Lähes kaikki vastanneet hyödynsivät jo tai suunnittelivat omien internet-sivujen käyttöönottoa. Tiedon ajantasaisuus ja sivuston sujuva päivitettyvyys nousivat puolestaan tärkeimmiksi vaatimuksiksi omille sivuille.

Saatujen vastausten perusteella on hallitus tehnyt päätöksen siitä, että lähdenne uudistamaan omia sivujamme. Keskeisimpänä vaatimukseksi on se, että tiedon pitää olla helposti päivitettävissä. Teknisessä mielessä puhutaan siis jonkinlaisesta julkaisujärjestelmästä. Tavoitteena on saada käyttöön oma portaali, joka toimisi ovena niin Sininen Reservi ry:n kuin koko meripuolustuksen parissa toimivan kentän piiriin. Yhteisen näkyvyyden piiriin kutsutaan niin jäsenyhdistyksiä kuin yhteistyökumppaneita.

Mukana olo voi tarkoittaa joko sitä, että yhdistyksen tai kumppanin sivut löytyvät suoraan portaalista tai sitä, että portaalissa on lyhyt esittely ja linkki toisaalla oleviin sivuihin. Yhtenä tärkeänä elementtinä olisi koko kentän yhteinen tapahtumakalenteri. Hallitus on asettanut työryhmän tekemään määrittelytyön portaalin sisällöstä ja toiminnallisuudesta. Työryhmän puheenjohtaja on Sininen Reservi ry:n tiedottaja Mika Kuutti. Hankkeen työnimenä ollut www.meripuolustus.fi on nyt myös virallisesti rekisteröity Sininen Reservi ry:n käyttöön.

Sininen Reservi ja MPK

Kuten kaikki varmaan jo tietävätkin, niin 1.1.2008 aloitti toimintansa uusi muotoinen MPK eli Maanpuolustuskoulusyhdistys. Uusimuotoisella tarkoitetaan sitä, että nyt yhdistyksellä on lakiin

ja asetuksiin perustuva tehtävä. Konkreettisesti ulospäin näkyvään toimintaan eli koulutukseen ei uudistus juuri vaikuta. Sininen Reservi ry:n ja MPK Meripuolustuspiirin erinomainen yhteistyö jatkuu entisen kaltaisena. Kuten aiemmin totesin, niin maakuntajoukot ja niihin liittyvä koulutus ovat kuluva-
na vuonna keskeisessä asemassa.

Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen hallinnon osalta asiat muuttuvat selkeämmin. MPK:n hallituksen kokoonpano on uudessa laissa tarkkaan määritelty. Aiemman käytännön mukaan oli jokaisella MPK:n jäsenyhdistyksellä edustus hallituksessa. Nyt paikkoja jäsenjärjestöille on rajallistemmin. MPK:n jäsenjärjestöjen keskinäisen sopimuksen mukaan Sininen Reservi ry on MPK:n hallituksessa varajäsenenä kaksi seuraavaa vuotta, varsinainen jäsen on Rauhanturvaajaliitto. Olemme kuitenkin jo sopineet Rauhanturvaajaliiton kanssa siitä, että kahden vuoden kuluttua vaihdamme paikkoja päittäin. MPK:n uudessa hallinnossa ovat valiokunnat tärkeässä asemassa. Hallituksen varajäseny-

den lisäksi on Sininen Reservi ry:llä hallintovaliokunnan puheenjohtajuus sekä edustus niin koulutus- kuin hallintovaliokunnassakin.

Uuden vuoden kujeet

Uuteen vuoteen on ollut mukava lähteä monessakin mielessä. Yhdistysten viime vuonna ostamat alukset on kunnostettu ja saatu käyttöön. Tulevalla purjehduskaudella niille on luvassa paljon käyttöä koulustoitinnassa. Mahdollisuuksia alusten käytölle on selvitetty toisaalla tässä lehdessä Meripuolustuspiirin artikkelin yhteydessä.

Meripuolustuspiiri sai käyttöönsä erinomaiset tilat Upinniemen Harjukylästä. Näistä tiloista piiri osoitti Sininen Reservi ry:n käyttöön muutaman huoneen. Näin saamme oman toimistohuoneen sekä lukittavan varastotilan kalustoamme varten. Näistä tiloista vielä lämpimät kiitokset Meripuolustuspiirille!

Kuluvan vuoden muut tapahtumat menevät perinteiseen tapaan. Vuosi alkoi Vene-08-messuilla, jossa olimme taas mukana merivoimien osastolla, mikä on osaltaan oiva esimerkki

molempia osapuolia palvelevasta ”win-win”-tilanteesta. Vuosikokouksen pidämme 12.4. Upinniemessä, samalla meillä on hyvä tilaisuus tutustua Harjukylän tiloihin. Perinteisen vuosikokouksesitelmän pitää meille 90-vuotista taivaltaan juhliivan Rannikkosotilas-
kotiyhdistyksen pj. Eija Paananen.

Merivoimien vuosipäivä on 9.7. Turussa. Jos kaikki menee suunnitelmien mukaan, niin katselmuksessa nähdään Sininen Reservi ry:n lippujen lisäksi myös jäsenyhdistysten aluksia. Iltajuhlaa vietämme mitä ilmeisimmin Suomen Joutsenella. Syksyn päätapahtuma Meripuolustuspäivä järjestetään 25.10.2008 Merisotakoululla. Luvas-
sa on siis monta mielenkiintoista tilaisuutta osallistua toimintaan niin koulutuksen kuin yhdessäolon tiimoilta. Laittakaapa päivät kalenteriin!

Haluan omalta osaltani toivottaa Teille kaikille menestystä ja lepeitä tuulia vuodelle 2008!

Arno Hakkarainen
puheenjohtaja

v. 2008 Tärkeät päivät

Päivämäärä	Tapahtuma	Paikkakunta
12.4.2008	Vuosikokous	Upinniemi
9.7.2008	Merivoimien vuosipäivä	Turku
25.10.2008	Meripuolustuspäivä	Merisotakoulu
Joulukuu 2008	Alueelliset vuoden päättäjätapahtumat. Lisätiedot alueupseereilta	Valtakunta

Merivoimien

vuosipäivän iltajuhla

9.7.2008 TURKU

Suomen Joutsenella

Luvassa:

- lyhyet puheet
- rentoa yhdessäoloa
- tanssia

Buffet-tarjoilu

Tarkempi aikataulu, ohjelma ja hinta RP:n numerossa 2/08

Lisätiedot:

- Jarmo Holm, 0400-524 0253
- Arno Hakkarainen, 050-383 5486

Rannikkojääkärkilta ry

Rannikkojääkärkillan syyskokous 28.11.2007

Komentaja Lauri Helaniemen esitelmän tarkkaavaisia kuulijoita Rannikkojääkärkillan syyskokouksessa. Vasemmalta Jani Kumenius, evl Matti Mähönen, hallituksen uusi jäsen Panu Leskinen, Juha Karvonen ja syyskokouksen puheenjohtajana toiminut Esa Pajunen.

Rannikkojääkärkillan sääntömääräinen syyskokous pidettiin marraskuun 28. päivänä 2007 Eduskunnan lisärakennuksen eli Pikkuparlamentin kabinetissa Helsingissä. Kokouksessa käsiteltiin sääntömääräiset asiat, joista päällimmäisenä olivat hallituksen henkilövalinnat. Puheenjohtajana jatkaa Aarne Krogerus ja varapuheenjohtajana Viljo Lehtonen. Erovuorossa olleet hallituksen jäsenet Juha Karvonen ja Markus Markelin valittiin hallitukseen uudelle kaksivuotiskaudelle. Uutena jäsenenä hallitukseen valittiin Panu Leskinen uudelleenvallinnasta kieltäytyneen Olli Haapaniemen tilalle. Hallituksessa jatkavat edelleen viime vuonna kaksivuotiskaudelle valitut Milko Marsala ja Antti Rautiainen. Tilintarkastajina jatkavat Paavo Teikari ja Esa Pajunen.

Kiitokset tässä Olli Haapaniemelle hänen panoksestaan hallitustyöskent-

teltyssä. Samalla Panu Leskiselä tervehdettiin jälleen hallitukseen. – Jälleen sillä Panu on ollut killan hallituksessa edellisen kerran 1980-luvulla.

Syyskokouksessa vahvistettiin myös killan toimintasuunnitelma vuodelle 2008. Killan toiminta tulee noudattamaan pitkälti perinteisiä muotoja. Sääntömääräisten vuosikokousten ja Teikarin päivän juhlallisuuksien ohella killa toteuttaa syksyllä vierailun Espoon edustalla olevalle, siviileiltä suljetulle Miessaarelle, joka liittyy rannikkojäkärien perinteisiin sikäli, että kyseisellä saarella toimi 1950-luvulla Rannikkopataljoona, joka on VaaRannJP:n edeltäjäjoukko-osasto. Kevätretki suuntautuu joko Lahteen taikka Santahaminaan, Maanpuolustuskorkeakouluun. Vuoden aikana killan jäsenille tarjoutuu jälleen mahdollisuus osallistua omin joukkuein VaaRannJP:n järjestä-

mille barettimarsseille. Killan jäsenillä on myös mahdollisuus hoitaa marsseilla jokin rasti. MPK:n kanssa on sovittu, että killan perinteisesti järjestämä kanoottivaellus toteutetaan jälleen MPK:n kurssina. Hyvin käynnistynyttä pohjoismaista yhteistyötä tullaan lisäämään. Jo nyt on sovittu, että kitalaisille tulee muiden muassa mahdollisuus osallistua ruotsalaisen veljeskillan organisoimille kurseille ja tapahtumiin. Toteutukseen tässä lisäksi, että killan hallitus on avannut yhteydet myös norjalaiseen ja brittiläiseen veljeskilttaan.

Killan talouden osalta syyskokous vahvisti killan jäsenmaksuksi edellisen vuoden tapaan 30 € varsinaisilta jäseniltä ja 10 € Teikarin veteraaneilta. Jäsenmaksujen eräpäiväksi vahvistettiin 30.4.2008.

Ennen virallista kokousta komentaja Lauri Helaniemi Merivoimien Esikunnasta piti mielenkiintoisen esitelmän aiheesta ”Merivoimien kansainvälinen toiminta”, joka synnytti vilkkaan keskustelun kokoukseen osallistujien taholta. Komentaja Helaniemi oli ystävällisesti lupautunut tulemaan esitelmöitsijäksi killan kokoukseen, koska kokouskutsun mukainen esitelmöitsijä komentaja Anders Gardberg oli pikaisen virkamatkan johdosta estynyt saapumasta kokoukseen. Kiitokset esitelmästä komentaja Helaniemelle ja kiitokset Andersille sijaisjärjestelyistä.

Teksti ja kuvat Aarne Krogerus

Teikarin muistoja juhlittiin nyt Liedossa

Teikarin taistelijoiden puheenjohtaja Paavo Teikari toivottaa kaikki tervetulleiksi Teikarin muistojen iltapäivään. Oikealla VaaRannJP:n komentaja, komentaja Olavi Jantunen, Rannikkojääkärikillan puheenjohtaja Aarne Krogerus sekä kiltta-aktiivi Seppo Mäntymäki Turusta.

Perinteistä Teikarin muistojen iltapäivää vietettiin Turun naapurissa Liedossa lauantaina, joulukuun 1. päivänä 2007. Näin siitäkkin huolimatta, että viimevuotinen juhla uhkasi olla viimeinen aiempien järjestelyaktiivien väistytyä, Antti Laitakarin kuoltua ja Martti Kuivalan muutettua Turusta. Vahvojen vetoomusten ja kannustusten saattamana kokoontumisperinnettä saatiin kuitenkin jatkettua ja juhla pidettyä tälläkin kertaa. Päävastuun tilaisuuden järjestämisestä ja perinteen jatkamisesta oli ottanut Teikarin veteraani Jouko Koli, joka yhdessä Liedon Sotaveteraanien puheenjohtajan Markku Heinosen kanssa toimi tilaisuuden isäntänä. Juhlapaikkana oli Liedon kunnantalon yhteydessä toimiva Ravintola Liedon Härkätie. Tilaisuuteen oli saapunut nelisikymmentä henkilöä, joista viisi oli Teikarin veteraaneja.

Tilaisuuden aluksi VaaRannJP:n komentaja, komentaja Olavi Jantunen luovutti Jouko Kolille Rannikkojääkärimitalin veljeskunnan, kenraaliluutnantti Heikki Tilanderin myöntämän hopeisen rannikkojääkärimitalin.

Alkumaljan, Teikarin taistelijoiden puheenjohtajan Paavo Teikarin avaussanojen sekä hiljaisen hetken jälkeen esitelmän piti Liedon Sotaveteraanien toiminnasta Jaakko Säteri, joka loi

mielenkiintoisella tavalla historiallisen katsauksen Varsinais-Suomen ja erityisesti Liedon paikallishistoriaan ja sotaveteraanien vaiheisiin.

Liedon kunnan tervehdyksen tilaisuuteen toi Liedon kunnanhallituksen puheenjohtaja Anna-Liisa Koivisto, joka esitteli kuulijoille Lietoa ja sen palvelu- ja kulttuuritarjontaa.

Musiikkiohjelmasta vastasi paikallinen lauluryhmä Ikäpartio ja lauluohjelmasta, aiemmilta vuosiltakin tuttu Tuija Saura säestäjensä kera.

Maittavan jouluterian jälkeen ohjelmassa oli vapaa sana ja tervehdyksiä eri tahoilta. Kaukaisin tervehdys tilaisuuteen tuli Afganistanista, josta VaaRannJP:n edellinen komentaja, komentaja Juha Vauhkonen oli lähettänyt oman mieliinpainuvan tervehdyksensä. Lopuksi ohjelmassa oli vapaata seurustelua kahvin kera.

Kiitokset tilaisuuden järjestäjille ja perinteen jatkamiselle toivomuksella, että ensi vuonna jatketaan.

Teksti ja kuvat: Aarne Krogerus

Kokouskutsu

Rannikkojääkärikilta r.y:n sääntömääräinen kevätkokous pidetään torstaina 27.3.2008 klo 18.00 Maanpuolustuskiltojen liitto r.y:n auditoriossa, Töölöntorinkatu 2, Helsinki.

Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat.

Ennen virallista kokousta ajankohtaiseen aiheeseen liittyvä esitelmä.

Tervetuloa!

Rannikkojääkärikilta r.y:n hallitus

Helsingin Laivastokilta ry

Helsingin laivastokillan alkuvuoden ku

Ansioristin saaneet vas kv Ilkka Ignatius killan pitkäaikainen jäsen ja Matti Kurki aktiivi sekä kommodori evp piiripäällikkö Matti Mäkinen. Kuvasta puttuu kv Matti Leino.

Aluksi Helsingin Laivastokilta haluaa onnitella Rannikon Puolustaja lehteä sen 50 vuotta jatkuneesta ansiokkaasta ilmestymisestä. Lehti on kuulunut jo usean vuoden ajan myös killan jäsenetuihin ja se on vakiinnuttanut paikkansa merivoimien virallisena tiedotuskanavana. Aluksi oli kovin työlästä saada kiltalaiset hyväksymään lehti, joka oli perinteinen rannikkotyökistön äänenkannattaja. Mutta nyt, kun on huomattu kuinka hyvä lehti on, pidetään sitä itsestään selvänä. Kuitenkin killan jäsenet haluavat vielä saada oman julkaisunsa Ankkurinapin, joka ilmestyy kaksi kertaa vuodessa ja keskittyy killan tiedotustoimintaan sekä laivastoperinteen ylläpitoon.

Syyskokouksen valintoja ja linjauksia

Killan syyskokouksessa marraskuussa tehtiin henkilövalintoja hallituksen seuraavalle toimikaudelle. Uusien sääntöjen mukaan kokous päätti hallituksen jäsen-

määräksi kuusi. Entisinä jäseninä jatkavat Pekka Aarniaho, Ilkka Kaniola, Nyyrikki Kurkivuori ja Arto Snäll. Uusia jäseniä ovat Vesa Karuvaara ja Janne Karuvaara, varapuheenjohtajana jatkaa Antti Ääri. Puheenjohtajaksi valittiin seuraavalle kaksivuotiskaudelle Lars Eklund. Kokouksessa palkittiin myös ansioituneita kiltalaisia sekä killan toimintaan vaikuttaneita henkilöitä. Helsingin Laivastokillan ansioristin saivat vastaanottaa MPK:n Meripuolustuspiiriin päällikkö, kommodori evp Matti Mäkinen sekä kiltaveljet Ilkka Ignatius ja Matti Leino. Kokouksesitelmän piti VTT Jari Leskinen aiheesta: Suljettu Aika - Porkkala Neuvostoliiton sotilastukikohtana.

Alkuvuoden kokouksessaan hallitus linjaa vuoden tapahtumia ja toimintaa. Vuosikokouksessa jo evästettiin hallitusta ryhtymään toimenpiteisiin, jotta Suomenlinnan kirkon vieressä oleva virolaisten Suomen sodissa kaatuneitten vapaaehtoisten merisotilaiden muistomerkkiin saadaan viimeinenkin

sankarivainajan nimi, joka siitä puuttuu. Sen hallitus tulee tekemään, ja toimeen on jo tartuttu.

Kevään vuosikokous tullaan pitämään Suomenlinnan uudistetulla kerholla, jos ajankohta saadaan sopimaan kerholle sekä luennoitsijalle. Luvassa on mielenkiintoinen kokous esitelmineen. Kiltalaisilla on myös mahdollisuus osallistua Helsingin kiltapiiriin järjestämään kevään seminaariin, jonka tarkempi ajankohta ilmoitetaan myöhemmin.

Laivastokiltapäivät Kotkassa, pohjoismaiset peruttu

Valtakunnalliset Laivastokiltapäivät järjestetään Kotkassa 9.8.2008 Kymen Laivastokillan toimiessa isäntänä. Kilta on tietenkin mukana ja osallistuu mahdollisuuksiensa mukaan.

Pohjoismaisten Laivastokiltapäivien piti olla Norjassa tänä kesänä, mutta järjestäjät ilmoittivat, etteivät he pysty järjestämään tilaisuutta. On vahinko, jos tämä yhteispohjoismainen perinne katkeaa.

Kilstar ja tulevaisuus

Killan lippulaiva m/s Kilstar on tukevasti telakoituna Upinniessä odottamassa kevättä ja uutta purjehduskautta. On kuitenkin todettava, että koulutus- aluksemme on jo pitkään palvellut. Jotta voisimme parantaa ja kehittää koulutustoimintaa, pitäisi aluksen olla toimiva. Siksi Helsingin Laivastokilta seuraa tarkoin ja aktiivisesti, josko uutta alusta olisi tarjolla. Killalla on jo perinteet pi-

nia

tää yllä H-luokan alusta ja miehistökin on jo valmiina. Katsotaan, tuoko kevät uusia mahdollisuuksia.

Merivoimien esikunnan siirtysesä Turkuun, tulee entistä tärkeämmäksi pitää yhteyttä pääkaupunkiseudulla toimiviin merivoimien yksiköihin. Helsingin Laivastokilta tukeutuu yhä tiiviimmin ”omaan joukko-osastoonsa” Suomenlahden Meripuolustusalueeseen Upinniemiessä sekä vahvistaa yhteistyötä Merisotakoulun kanssa. Näin toimimalla me pidämme yllä maanpuolustustahtoa sekä Laivaston perinnettä, joka on killan tärkein tehtävä.

Lars Eklund

puheenjohtaja kiittää VTT Jari Leskistä mielenkiintoisesta luennosta ja luovuttaa kiitokseksi teoksen Merivoimien Suomi-Pojat.

Kutsu

Helsingin Laivastokillan sääntömääräiseen kevätkokoukseen.

Aika 13.3.2008 klo 1800

Paikka Suomenlinnan
pääyllystökerho

Kokouksen jälkeen kuulemme ja näemme kv Ilkka Ignatiuksen esityksen :

Matti Kurki maailman merillä.

Tätä filmimateriaalia on harvoin tarjolla, nyt kannattaa tulla katsomaan.

KYAMK.fi

menestyksen tekijä

Pätevyyttä lisää – merenkulun ylempi AMK-tutkinto

Merenkulun hallinto, 60 op • 1,5 vuotta

- tutkintonimike merikapteeni (ylempi AMK)
- kansainvälisesti vertailukelpoinen master-tason tutkinto
- työn ohessa suoritettavat työelämälähtöiset opinnot
- vuorovaikutteiset oppimisympäristöt

Tavoitteena on

- vastata merenkulun entistä kansainvälisempiin vaatimuksiin
- valmentaa itsenäisiin kehittämis- ja asiantuntijatehtäviin
- kehittää toimintaympäristön strategisen suunnittelun osaamista
- luoda näkemys ihmiskeskeisestä johtamistavasta nykymaailmassa

Opintoihin sisältyy

- työelämää kehittävä opinnäytetyö
- monialaiset johtamisopinnot korkeakoulun muiden opiskelijoiden kanssa
- valinnaiset opinnot Satakunnan ammattikorkeakoulun kanssa

Haku syksyllä 2008 alkavaan koulutukseen
14.4.–2.5.2008 www.amkhaku.fi

Lisätietoja

Koulutuskoordinaattori Pirjo-Liisa Vaittinen
Puh. (05) 220 8596 tai 044 702 8522

Kymenlaakson
ammattikorkeakoulu

University of Applied Sciences

HELSINGIN LAIVASTOKILTA kiltatuotteet

1.

2.

3.

4.

5.

8.

6.

9.

1. VENEVIIRI 17,00 EUR

- kestäväää materiaalia.

2. MUISTORISTI 40,00 EUR

- Heraldisesti oikeaoppinen, myönnetään kaksi vuotta jäsenenä olleille.

3. KILTASOLMIO 25,00 EUR

- tyylikäs tummansininen solmio, jossa hillitty keltainen ankkuritunnus.

4. ZIPPO -SYTYTIN 30,00 EUR

- perinteinen bensasytytin, palaa tuulessakin, varustettu merivoimien logolla.

5. KLUBITAKKIMERKKI 8,00 EUR

- kangasmerkki klubi- tai muun takin rintaan.

6. LAKKIMERKKI 10,00 EUR

- kangasmerkki lakkiin tai muihin asusteisiin.

8. JÄSENMERKKI 10,00 EUR

- pieni hopeinen kullattu ankkuri, ”pinssikiinnitys”, kork. 10 mm.

9. NAHKAVYÖ 23,00 EUR

- kääntövyö, musta/viininpunainen.

Tilaukset:

Helsingin Laivastokilta ry

Timo Vartiainen

Vedenottamontie 9 F 113

00980 Helsinki

Puhelin 050 5455 927

Muistoristin voi lunastaa 2 vuotta Killan jäsenenä ollut.

Ohjeita ja toivomuksia kirjoittajille

Heti aluksi todettakoon, että Rannikon Puolustaja -lehden laaja avustajajoukko on tehnyt ja tekee toimitukselle helpoksi valmistaa laadukasta maanpuolustusalan ammattija jäsenlehteä. Toimitukselle tuotettu aineisto on sekä asiallisesti että teknisesti korkeatasoista, ja helposti lehdeksi muokattavaa. Siitä suuri kiitos kaikille Teille.

Missä sitten ongelma?

Rannikon Puolustajan valmistukselle on tyyppillistä, että suuri määrä materiaalia virtaa toimitukseen lyhyessä ajassa monelta toimittajalta monessa eri muodossa, monia erilaisia kulkureittejä käyttäen ja erilaisille siirtovälineille tallennettuina. Toinen tyyppillinen piirre on, että toimitus on ketjussa pullonkaula, jossa kymmenien ”sisällöntuottajien” monimuotoiset tuotteet joudutaan käsittelemään ja rakentamaan parin käsiparin voimin taittajalle enemmän tai vähemmän mieluisaan muo-

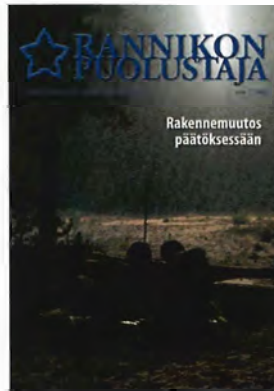
1. Noudata aineistolle annettuja aikamääriä, jos haluat lehden pöydällesi luvattuna ilmestymisajankohtana.
2. Noudata aineistolle asetettuja teknisiä vaatimuksia. Jos et tunne niitä, tai on kysyttävää, ota yhteyttä ennen lähettämistä. Yleiset ohjeet on lehden sivulla 2. Saat toimitukselta lisäksi kaiken sen avun, jonka osaamme antaa.
3. Huolehdi erityisesti, että valokuvat sähköisessä muodossa täyttävät resoluutioiltaan painotyön vaatimuksen 300 dpi. Tämä tarkoittaa yleensä, et-

toon aineksien järjestämiseksi lehden seuraavaksi numeroksi. Usein tähän varattu aika kutistuu varsin lyhyeksi.

Toisin sanoen toimitus on lehden kokoon nähden pieni. Tai toisin päin asetettuna: lyhyessä ajassa käsiteltävä kuva- ja tekstiaineistomäärä on aika suuri. Toimitusta ei voi kasvattaa; ilmaiseksi

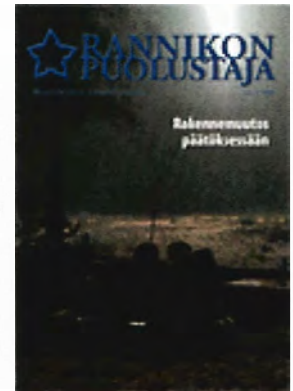
tehtävään työhön kun on vaikea käskää väkeä. Helpottavia ratkaisuja on siis etsittävä muualta. Toimitus ja sen tukena toimitusneuvosto ovat etsineet näitä ratkaisuja pitkään.

Alla muutama yksinkertaistettu ohje siitä, miten voit suuresti helpottaa toimituksen työtä:

Kuva, jonka resoluutio on 300 dpi (=pistettä tuumalla, joka digikuvassa vastaa 300 pikseliä tuumalla.)

4. Kirjoita tekstisi suorasana-nainen osa (leipäteksti) ilman rivinvaihtonäppäintä tai tavutuksia. Erotta otsikot, ingressi, väliotsikot ja kappaleet kappalevälillä.
5. Kirjoita leipätekstin loppuun kuvatekstit, joiden alussa kuvien numerot tai nimet. Kirjoita käsikirjoitukseen kaikki se, mitä haluat painetuksi.
6. Älä paketoi aineistoasi pdf-muotoon, ellei ole tarkoittanut sitä painovalmiiksi originaaliksi. Väl-

Tämä kuvan resoluutio on vain 72 dpi, mikä on riittävä nettikuvalle, mutta ei painoon.

7. Älä rakenna Wordilla valmiita taittoja. Niitä ei saa sellaisenaan taitto-ohjelmiin. Luonnoksiksi ne käyvät. Muista silloin liittää alkuperäiset elementit (kuvat, logot yms.) mukaan.

Kiitos yhteistyöhalustasi, odotamme seuraavaa aineistopäivää. Ja se on aika pian.

KM ja SA

Turun Laivastokilta

Syyskokous

Turun Laivastokillan syyskokous pidettiin vielä 30.10. Upseerikerholla Sirkkalassa. Kevätkokousta varten kokoonnutaankin Turun Upseerikerhon remontin vuoksi Sydväst Sjöfarts -oppilaitoksen tiloissa.

Kokouksesitelmän Turun sataman menneestä-, nykyisestä ajasta 850 vuoden ajalta ja hiukan tulevastakin näkökulmasta sekä sen uusista haasteista saapui pitämään Turun satamakapteeni Kari Riutta.

Väkeä kokouspaikalle kokoon tui se normaali noin kolmenkymmenen aktiivin kiltalaisten joukko. Kokous valitsi hallituksen erovuoroisten jäsenten tilalle entisiä ja yhden uuden jäsenen. Vuoden 2008 hallitus muodostuu seuraavista kiltalaisista: Puheen-

Turun sataman satamakapteeni Kari Riutta kertoi mm. nykyikäisen sataman haastavista turvallisuusnäkökohdista.

Syyskokousväkeä Turun upseerikerholla.

johtajana Reino Varinowski ja sihteerinä Eino Kostian. Muina jäseninä Ulpu Honkasalo talous, Helena Korpi retket, Jouko Andström jäsensihteerinä, Mika Hirvonen varapuheenjohtaja, Jarmo Holm koulutus, Seppo Kaila tiedotus, Pekka Raunio ja Robert Stolpe. Vuosikokouksessa jaettiin myös huomionosoituksina killan levykkeitä killan hyväksi tehdystä työstä.

Tulevia tapahtumia

Maaliskuussa 4:n seuran pilkkikilpailu Skinnarvikissa. Kilta pyrkii järjestämään kevätkaudelle teollisuusvierailun johonkin sopivaan kohteeseen. 18. 5. Kokoonnumme Naantaliin Kaatuneiden muistopäivän seppeleenlaskua varten. 7. 6. kampaillaan Sinisen Reservin perinnekilpailussa. 9. 7. Merivoimien vuosipäivää vietetään Turus-

sa. 9.8. matkaamme valtakunnallisille kiltapäiville, Kotkaan. Muista että voimme osallistua myös Kiltapiirin järjestämiin tilaisuuksiin.

Teksti ja kuvat Seppo Kaila.

Mainio ja tehokas työpari vetämässä syyskokousta Pöydän takana Kauko Kottonen kokouksen puheenjohtajana ja killan sihteerinä Eino Kostian kokouksen sihteerinä.

Pohjanlahden Laivastokilta toimii

Kuvasatoa menneeltä syksyltä.

Kiltalaisia itsenäisyyspäivän juhlassa Vaasa kaupungintalolla. Vasemmalta puheenjohtaja Teuvo Roden, hallituksen jäsenet Erkki Lehtimäki ja Timo Koukku, sekä aktiivijäsenet Thor Guss ja Martti Juvonen.

Puheenjohtaja kiltavene Marian ruorissa. Vasemmallalla kerhomestari Erkki Lehtimäki.

Pohjanlahden Laivastokilta ry:n Oulun osaston tapahtumia:

siltaa ja mahdollista tulevaa purjelai-vojen kokoontumista.

Toisessa kuvassa olemme aloittamassa uutta toimintavuotta Aleksinkulman kokoushuoneessa. Kuvassa katsellaan vanhoja valokuvia killan menneiltä vuosilta. Suunnittelimme myös tammikuun lopulla pidettäviä Jäänsärkijäisiä ja toukokuussa vastuullamme olevaa Oulun kiltapiirin herrasmieskiltakilpailua. Keskusteltiin mm. miten on mahdollista, että henkilöauto tuottaa hiilidioksidia n. 200g/km. Yllätyimme huomattuamme, että mahdollista se on.

Teksti ja kuvat Esko Pekama

Joulukuun ensimmäisenä maanantaina kävimme perinteisesti viettämässä yhteistä joulusaunailtaa Oulun Laivapäällystöyhdistyksen vieraina Merikillassa, joka on vanha perinteikäs satamakonttorirakennus Toppilan sataman suuruuden ajoilta. Rakennus on kaksikerroksinen puurakennus.

Se on tarkoitus säilyttää satama-alueen uudessa asemakaavassa. Sitä hallinnoi nykyään Toppilan Pukseeri ry vaalien vanhoja perinteitä. Myös Pukseerin jäseniä oli tällä kertaa saunaillassa mukana. Kuvassa olemme saunaosaston takkahuoneessa. Keskustelu oli vilkasta koskien mm. salmen yli suunniteltua

Suomenlinnan Rannikkotyökistökilta ry

Kuivasaaren saatiin syksyllä uusi museotykki 152/46-V, joka on asennettu saaren pohjoisrannalle päälaiturin viereen. Sinne odotetaan vielä kolmatta tykkiä ja sen jälkeen Kuivasaaren museoalue on ainakin tässä vaiheessa täysi.

Toinen on puolestaan n:o 96 ja nimenomaan laivatykiksi leimattu. Tämä putki on ollut Venäjän Mustan meren laivaston taistelulaivassa nimeltään *Imperator Alexander III*. Varsin monimutkaisten vaiheiden jälkeen se on päätynyt Suomeen ja on siis tällä hetkellä Kuivasaarella. Tykin vaiheista ks. Rannikon Puolustaja 2/2005.

Iltaa vietettiin ruokalassa, joka oli kauniisti katettu.

Tapio Pirhonen lauloi meille pari laulua.

Kuivasaaren kesäkauden päätäjäisiä vietettiin kauniina viikonloppuna syyskuun puolivälissä. Mukana oli parikymmentä aktiivisesti kesän talkoisiin osallistunutta.

Aluksi tutkittiin kahta saarella olevaa 305 mm varaputkea. Toinen on n:o 18, se, jolla Inon linnake on syksyllä 1919 ampunut kolme laukausta Kronstadtin.

Tämän jälkeen irrotettiin MTO-66:n lavettivaunua peittänyt pressu ja päästiin katsomaan ohjuksen lavettia. Toiveissa on, että lavetille joskus saadaan oikea ohjuskin.

Juhlavat puitteet Kansallissalissa perinteisessä Killan jouluglögitalaisuudessa

Kiltalaisia palkittiin tilaisuudessa; vuoden kiltalaisen kiertopalkinnon 2007 sai vuodeksi haltuunsa biologi Kirsi Kostamo, joka on kunnostautunut usean kesän ajan aktiivisena kiltalaisena ja Kuivusaaren luonto-oppaana.

Toisen luokan barettimerkit luovutettiin Arno Hakkaraiselle ja Matti Kankkuselle. Kunniakirjan sai Ove Enqvist sotatieteen historioitsijana.

Jouluglögii ja jouluisia iltapalaa tuli nauttimaan suuri joukko Suomenlinnan Rannikkokystökiltalta ry:n jäseniä ja tietenkin kunniavieraina Keltaisen rykmentin veteraaneja.

Lääkintöneuvos, komentajakapteeni res Kai Masalin piti erinomaisen esitelmän, kriittisenkin, aiheenaan "Viipurin viimeiset päivät".

Tilaisuudessa oli ostettavissa mm. Ove Enqvistin väitöskirja "Kellä saaret ja selät on hallussaan". Jo Rannikkokystökiltan kevätkokouksessa 2007 myönnetyt kunniajäsenyydet Torsti Lahdelle ja Pekka Ahtolalle pitkäaikaisesta killan hyväksi tehdystä työstä, toteutuivat nyt käytännössäkin kunniakirjoina.

Killan retki Isosaaren linnakkeelle

Loppiaisviikonloppuna 2008 Kilta teki perinteisen vierailun Isosaaren linnakkeelle. Mukaan lauantaina muutaman asteen pakkassäähän ja navakkaan itätuuleen lähti 13 jäsentä. Suomenlinnan Rannikkorykmentin kelirikkoalus Haruna kuljetti retkeläisten joukon linnakkeelle. Aluksi majoituttiin kasarmiin ja sen jälkeen siirryttiin Merivalvontaluokkaan, jossa nautittiin kahvit ja voileivät.

Killan puheenjohtaja Martti Holma toivotti retkeläiset tervetulleiksi ja kertoi Killan ajankohtaisista asioista. Sen jälkeen hän otti aiheeksi RT 2:n itsenäisyytemme kahtena ensimmäisenä vuosikymmenenä ja Viipurin lohkon Talvisodassa. Esityksessä tuli esiin varsinkin Koiviston alalohko ja sen sankarilliset linnakkeet Saarenpää ja Humaljoki. Saarenpään järeän patterin kaksintaistelut kahden Neuvostoliiton ison taistelulaivan kanssa olivat todellista draamaa.

Esityksen jälkeen oli vuorossa tutustumista Isosaaren ryhmittäin. Yksi ryhmä kävi Rikaman tornilla ja vanhalla valonheitin- asemalla.

Päivällinen nautittiin linnakkeen muonituskeskuksessa ja sitten saunottiin. Iltaa vietettiin varuskuntakerholla.

Sunnuntaiaamuna nautittiin aamiainen muonituskeskuksessa ja sitten käytiin Isosaaren haudatun brittiläisen merisotilaan haudalla. Kilta laski kukkalaitteen haudalle ja suoritettiin kunnianosoitus.

Melkoisen viileässä säässä käytiin vielä Itätornilla katsomassa ainoata Isosaarella jäljellä olevaa 305/52-O tykkiä ulkopuolelta.

Paluumatkalle lähdettiin puolen päivän aikoihin. Haruna tuli melkoisessa jääkuoressa hakemaan ryhmää. Niin tämäkin retki voidaan viedä Killan historiaan.

Vaasan Meriosaston lippu otettiin juhlallisesti käyttöön!

MPY ry:n Meripuolustuspiirin Vaasan Meriosaston lipun naulaus- ja vihkimistilaisuutta vietettiin Vaasan varuskunnan Upseerikerholla juhlavissa puitteissa I adventtina 2.12.2007.

Lakkautetun Vaasan Rannikopatteriston joukko-osatotonnuksen keskiössä on rt-tykinputket ristissä ylviistoon kilpenään Vaasa-suvun lyhde. Antero Honkasalon mielessä kehittyi ajatus käyttää lähtökohtana tätä osaa Vaasan seudulla toimivan Sinisen Reservin tunnuksen kehittämissä. Eri vaiheiden jälkeen valmistui tunnus, jossa alkuperäiseen kuvioon on lisätty ankurin alaosa merijalaksi samalla lyhteen, joka toimii valimena ja tukkina, paikkaa sovittaen. Mainittu tunnus toimi logona Vaasan Meriosaston I SVK- kurssin todistuksessa sen vasemmassa yläkulmassa. Tämä vakiintui myös VaaMeriOs:n tunnuksiksi.

Naulauspuheessaan lipun valmistutaneen Vaasan Meripuolustustaidon kehittämisyhdistys ry:n puheenjohtaja Jorma Kuntsi totesi yhdistyksen hallituksen vuosien harkinnan jälkeen päättäneen teettää lipun rahoituksen järjestettyä.

Meriosastolla on ollut pöytästandaari jo vuodesta 2002 alkaen. Siinä meriosaston tunnus on keskeisenä. Vasemmassa yläkulmassa on MPK:n kilpi osoituksena vapaaehtoiseen maanpuolustustyöhön sitoutuneesta joukosta.

Vihkimispuheensa johdatukseksi sotilaspastori Arto Lehtineva otti I adventtisuunnuntain tekstin Jes. 62: 10-12.

”Tässä ensimmäisen adventtisuunnuntain tekstissä huomioni kiinnittyi lauseeseen ”kohottakaa lippu merkiksi kansoille!” Äsken juhlallisesti naulettu Vaasan Meriosaston lippu on nyt kohotettu vihkiäksemme sen käyttöönsä. Oma lippu on jokaiselle yhdistykselle tärkeä symboli, se herättää meissä aina tunteita ja lipulla me tahdomme julistaa tärkeitä arvojamme”.

”Vaasan Meriosaston tunnuksessa oleva ankkuri on vahva vertauskuva myös kristillisessä mielessä: se on toivon vertauskuva. Me suomalaiset olemme lujasti ankkuroituneet tähän isänmaahamme ja sitoutuneet puolustamaan sitä kaikin mahdollisin keinoin.--- Olen hiukan huolissani tulevaisuuden isänmaan toivoista. Puolustusvoimat ovat olleet tuki ja turva, mutta olen huolissani ainaisesta supistamisesta ja kyselen kykenemmekö pienenevin määrärahoihin enää turvaamaan maamme puolustamisen”.

Ehkä meillä kuitenkin on toivoa, sillä tänään vihittävässä lipussa on toivon ankkuri. Isänmaamme tulevaisuuden toivo saattaakin olla juuri tässä vapaaehtoisessa maanpuolustustyössä, jota te osaltanne teette tarjoamalla koulutusta innokkaille, todellisille isänmaan toivoille. Vapaaehtoisen maanpuolustuksen suosio perustuu vastuuntuntoisten kansalaisten huoleen isänmaan tulevaisuudesta. He tahdovat pitää taitoa ja tahtoa yllä. Siksi pitää ylväästi lippu korkealla, merkiksi kansoille”.

Jorma Kuntsi esittelee lipun.
Kuva: Hannu Wallius.

Kiitospuheessaan MPK:n Meripuolustuspiirin läntisen koulutusalueen päällikkö Matti Ketola kiitti lipun hankinnan toteuttanutta yhdistystä ja mainitsi lipun onnistuneesti kuvaavan erittäin aktiivisen Vaasan Meriosaston toiminnan tarkoitusta, kotiseutua, yhteenkuuluvuuden henkeä ja sidosta vapaaehtoiseen maanpuolustuskoulutukseen.

Samalla hän toivoi lipun keräävän ympärilleen mahdollisimman monen isänmaataan rakastavan miehen ja naisen.

Vastaanottaessaan lipun, meriosaston päällikkö Jari Järvinen sanoi Meriosaston ottavan vastaan sen kunnioitusta ja vastuunsa tuntien. Lippu tulee olemaan näkyvänä osoituksena Meriosaston toiminnasta.

Hannu Wallius

Pohjanlahden Merivartiokillan vuosipä

Pohjanlahden Merivartiokilta ry – Bottniska Vikens Sjöbevaknings gille rf:n lipun naulaus- ja vihkimistilaisuus toimitettiin killan vuosipäivänä 16.12.2007 Vaasan varuskunnan Upseerikerholla. Huolimatta että kyseinen päivä sattui III adventtisunnuntaiksi tai ehkä juuri sen vuoksi, oli kunnia- ja kutsuvierailla mahdollisuus olla saapuvilla juhlistamassa tätä kiltamme jäsenille tärkeää tilaisuutta.

Rajavartiolaitoksen päällikön hyväksytyä killan tunnuksen 13.9.2006 toteutti kiltta lippuhankkeen. Lippuja on valmistettu kaksi kappaletta kiltatoinnin laajenemista silmälläpitäen.

Toivottaessaan kutsuvieraat tervetulleeksi killan puheenjohtaja Hannu Wallius toi esille erityisesti nauлаajista sekä kutsuvieraista olevan johdetavissa suoran sidoksen killan tarkoituserien ja erityisesti perinteen vaalimiseen ja kotiseutuun.

Naulauspuheessaan puheenjohtaja palautti mieliin lyhyesti Pohjanlahden merivartioiden historiaa itsenäisyyden aamunkoitosta tähän aikaan. Näin voidaan nähdä killan lipussa symbolisesti myös merivartioiden eri vaiheet ja perinteet.

Naulaajiksi oli kiltta kutsunut kunniajäsenensä, Rajavartiolaitoksen päälli-

kön vara-amiraali Jaakko Smolanderin lisäksi henkilöstöosaston päällikön lippueamiraali Erkki Uitin, perinnejoukkoosastomme Pohjanlahden Merivartioston viimeisen komentajan, nykyisin Suomenlahden Merivartioston komentajan, kommodori Matti Möttösen, Länsi-Suomen Merivartioston komentajan, kommodori Henrik Wärnhjelmin, Vaasan (1.1.2008 Pohjanmaan) Sotilasläänin komentajan, eversti Jorma Aherton sekä Vaasan kaupungin edustajana, kaupunkineuvos, kansanedustaja Häkan Nordman'in ohella killan toiminnan kannalta merkittäviä henkilöitä sekä valtakunnallisista, että paikallisista sidosryhmistä.

Maanpuolustuskoulutus ry:n vuosipäivä Vaasassa

V Vaasan Meriosasto vietti jo perinteeksi muodostunutta MPK ry:n vuosipäivää juhlavasti Vaasan varuskunnan Sotilaskodissa 14.12.2007. Tilaisuutta juhlistivat Suomen lippua ympäröiden Vaasan Meriosaston oma lippu, nyt ensi kerran, sekä Sinisen Reservin Pohjanlahden alueen lippu.

Tilaisuuden järjestelyistä vastasi Vaasan Meripuolustustaidon Kehittämisyhdistys ry, joka on merkittävästi tukenut Meriosaston toimintaa heti perustamisestaan alkaen vuodesta 2002. Ensimmäisen vuosipäivän vieton Vaasan Meriosasto järjesti jo 4.12.2002 eli 6 vuotta sitten.

Vaasan Meriosaston päällikkö Jari Järvinen kertasi kuluneen vuoden toimin-

nalliset tapahtumat, sekä raotti vuoden 2008 kurssi- ja toimintasuunnitelmia. Myös MPK ry:n muuttuminen vuodenvaihteessa Maanpuolustuskoulutusyhdistykseksi (lyhennetään edelleen MPK) tuo jonkin verran muutoksia toimintaan, samoin Vaasan Sotilasläänin muuttuminen Pohjanmaan Sotilaslääniksi.

Meriosasto huomioi perinteisesti toimintansa tukijoita sekä aktiivisia toimijoita: ”Vuoden Kouluttaja” nimityksen sekä Ruorin seinälle sai ’kuljetusviirikön’ päällikkö *Timo Lehto*.

”Vuoden Mäntä” nimityksen ja männän seinälle sai *Kimmo Puutio*.

Sinisen Reservin ansiomitali; pankinjohtaja *Sven-Erik Granholm*

MPK:n plaketti: *Kari Somppi* ja

Sami Jyrkiäinen

Maanpuolustusmitali kultaisella soljella: *Tuula Forsblom, Veikko Laasanen, Per-Olof Karlsson* sekä *Petteri Niitymäki, Aila Repo* ja *Ismo Ojala*.

Maanpuolustusmitali hopeisella soljella: *Juhani Aspholm* sekä *Veijo Järvinen*.

Vapaaehtoisen Maanpuolustustyön Ansiomitali: *Nanika Villanen, Olli Koskeno, Pertti Pörsti* ja *Tomi Vähäkangas*.

Myös puolustusvoimien viestitarkastajan 23.9.2007 myöntämä Viestiristi luovutettiin *Hannu Walliukselle*.

Hannu Wallius

ja lipun naulaus

Kiitospuheessaan kommodori Mötönen toi esille merivartiokillan ja merivartiokillan juurten Pohjanlahdella ulottuvan aina itsenäisen Suomen kevääseen. Samalla hän totesi killan päättäneen ottaa varsin mittavat velvoitteet Pohjanlahden merivartiokillan perinteiden vaalijana.

Kiittäessään kilttaa uskalluksesta perinnetyön vastaanottamisesta, hän kiitti naukajien puolesta kunniaa olla osallisena juhlistamassa killan työn alkukhetkeä.

Sotilaspastori Arto Lehtineva vihki lipun todeten sen olevan hyvin isänmaallisen.

”Tässä teidän upeassa lipussanne huomioni kiintyi aivan erityisesti noihin kahteen karhuun, jotka katsovat ulospäin. Nuo karhut teidän lipussanne ovat rajamme vartijoita, jotka katsovat ulos maamme rajoilta yrittäen ennakoita ja valvoa kaikkea mahdollista, joka voisi uhata maamme rajojen sisällä olevia ihmisiä ja arvoja. Te Pohjanlahden Merivartiokillan edustajat tahdotte ilmaista lipullanne, että vapaaehtoisesti yritätte parhaanne mukaan tukea tätä vartiotehtävää.

Uusi lippu ja Hannu Wallius.

Ulospäin katsominen voi myös toisessakin mielessä olla tärkeää. Ulospäin suuntautuvalla toiminnalla on jatkuvuutta, koska uusien jäsenten on kiva ja helppo tulla mukaan”.

Lipun luovutuspuheessa vara-amiraali Smolander mainitsi killan onnistuneen lipussaan erittäin hyvin perinteiden vaalimisessa. ”Siinä näkyy Merivartioliitos, siinä näkyy Rajavartioliitos ja merivartiostot Rajavartioliitoksen osana. Meidän täytyy muistaa kaikessa kiltatoiminnassa, että tämä lippu, on meille to-

della kunnian symboli ja sen joukon, joka sen taakse kerätään, toivon olevan mahdollisimman runsaan. Sen vastuu on sekä rauhan että sodanajan toimissa suuri”.

Näillä saatesanoilla killan kunniajäsen, vara-amiraali Smolander luovutti lipun killan puheenjohtajalle.

Palkitsemiset

Kilta jakoi korkeimman huomionosoituksensa, killan pöytästandaarin:

- no 1 Jaakko Smolander
- no 2 Erkki Uitti
- no 3 Matti Möttönen

no:tta Länsi-Suomen Merivartiosto
no:tta Vaasan Sotilasläänin

Jalustaan kiinnitetty MVL:n leiman työkalu saatekirjeineen luovutettiin Erkki Uitille toimitettavaksi edelleen 2008 käyttöön vihittävään Merivartiomuseoon.

Teksti ja kuvat: Hannu Wallius

Jaakko Smolander, Erkki Uitti, Matti Möttönen, Henrik Wärmhjelm ja Jorma Aherto.

Kunnossapito,

tulevaisuuden haaste (osa 1)

Käsitteet kunnossapito ja huolto eivät ole vielä tämän päivän Suomessa vakiintuneita käsitteitä. Huollon toiminnan tarkoitus on varmistaa laitteiden ja järjestelmien halutun mukainen toiminta, jolla varmistetaan haluttu suorituskyky. Kunnossapito on suo-

rituskykyyn liittyvien laitteiden ja järjestelmien toimintakuntoon liittyvä yleistermi. Nykypäivänä materiaalin kunnossapidon merkitys niin Puolustusvoimissa kuin siviilimaailmassakin korostuu entistä voimakkaammin järjestelmien suorituskykyä (tuotantoa) määriteltäessä. Laitteen

tai kokonaisen järjestelmän suorituskykyvaatimusmäärittelyssä vaaditaan yhä enevässä määrin myös valmistajalta tuotteen toimimista vaaditulla todennäköisyydellä, ja että se on myös vikatilanteissa palautettavissa toimintakuntoon sovitussa ajassa tietyllä todennäköisyydellä.

TAULUKKO 1: Kunnossapidolle asetetut odotukset ja tekniikan kehitys eri aikakausina

Odotukset kunnossapidosta

Ensimmäinen sukupolvi	Toinen sukupolvi	Kolmas sukupolvi
		Korkeampi käytettävyys ja käyttövarmuus
		Parempi turvallisuus
	Korkeampi käytettävyys	Ei ympäristövahinkoja
	Pidempi elinikä	Pidempi elinikä
Laite korjattiin sen rikkoutuessa	Pienemmät kustannukset	Suurempi kustannustehokkuus

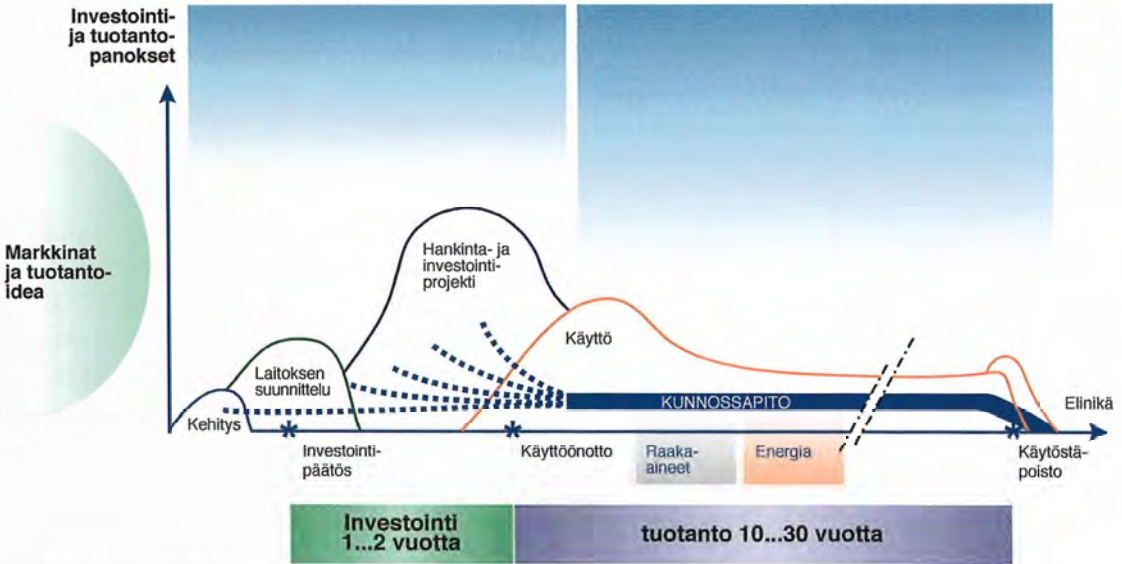
Tekniikan kehitys

				Kunnonvalvonta	
				Luotettavuuden ja kunnossapidettävyyden suunnittelu	
				Häiriöiden tutkinta	
				Pienet, nopeat tietokoneet	
		Määräaikaaiset osien vaihdot		Vikamuoto- ja vaikutusanalyysit	
		Menetelmät töiden suunnitteluun ja ohjaamiseen		Asiantuntija systeemit	
Laite korjattiin sen rikkoutuessa	Hitaat, suuret tietokoneet			Monitaitoisuus ja tiimityö	
1940	1950	1960	1970	1980	2000

Kunnossapidon sukupolvet

Kunnossapidon kehitys on käynyt 1930-luvulta alkaen läpi kolme suurempaa kehitysvaihetta. Kehitysvaiheet jaetaan kolmeen eri sukupolveen. Ensimmäinen alkoi toisen maailmansodan aikoihin 1940-luvulla, jolloin teollisuus ei ollut vielä kovin korkeasti mekanisoitua ja jolloin seisokeille ei ollut suurta merkitystä. Tuohon aikaan ei ollut tarvetta mihinkään systemaattiseen kunnossapitoon. Toisen sukupolven aikana teollisuuden koneellistuminen kasvoi ja tuli monimutkaisemmiksi. Näin sai alkunsa ennakkohuolto, kun tuotannon riippuvuus laitteista kasvoi, lisääntyi kiinnostus myös tuotantokatkoja aiheuttavien vikojen ehkäisyyn. Myös kunnossapitokustannukset alkoivat kohota suhteessa muihin kustannuksiin. Kolmannen sukupolven aikana, seitsemänkymmentäluvun puolestavälistä lähtien muutosnopeus kasvoi aivan uudella vauhdilla. Muutokset voidaan luokitella uusiin odotuksiin, tutkimuksiin ja tekniikoihin. Taulukossa 1 on kuvattu kunnossapidolle asetettuja odotuksia eri aikakausina ja samaan aikaan tapahtunut tekniikan kehitys.

Artikkelin kirjoittaja palvelee Merivoimien Esikunnan Huolto-osastolla kunnossapitosektorin johtajana. Kirjoittaja on aiemmin palvellut Helsingin Ilmatorjuntarykmentissä, Uudenmaan Sotilasläänin Esikunnassa, Läntisen Maanpuolustusalueen Esikunnassa, Uudenmaan Prikaatissa ja Suomenlahden Meripuolustusalueella erilaisissa kunnossapitotehtävissä.

KUVA 1: Kunnossapidon elinkaari

Kunnossapitotoimintojen perusjako

Monesti ajatellaan, että käsite kunnossapito on pelkästään laitteiden tai järjestelmien teknistä huoltoa ja kunnossapitoa. Tänä päivänä kunnossapitotoimintojen perusjako on ymmärrettävä seuraavien toimintojen kokonaisuutena:

- hallinnolliset toiminnot
- taloudelliset toiminnot
- teknilliset toiminnot

Yleismääritelmänä voidaan sanoa, että kunnossapito on kaikkien niiden teknisten, taloudellisten, hallinnollisten ja johtamiseen liittyvien toimenpiteiden kokonaisuus, joiden päämääränä on säilyttää

laite tai järjestelmä tilassa tai palauttaa se tilaan, jossa se pystyy suorittamaan sille asetetun suorituskyvyn edellyttämän toiminnon koko sen elinjakson ajan.

Kunnossapidon tavoitteena käyttövarmuus

Tarkasteltaessa edellä mainittua teknillisten toimintojen osa-alueita suorituskyvyn kokonaiskentässä, joudutaan tarkastelemaan käsitettä käyttöön soveltuvuus. Kunnossapidon teknillisillä toiminnoilla on vaikutusta kaikkiin seuraaviin asiakokonaisuuksiin:

Käyttöön soveltuvuus

- tekninen suorituskyky
- käyttövarmuus
- käytön kyvykkyys
- turvallisuus

Käyttövarmuus

- toimintavarmuus, luotettavuus
- kunnossapidettävyyys
- kunnossapitovarmuus

Kunnossapidettävyyys määrittäminen suunnitteluvaiheessa

Laitteen tai kokonaisen järjestelmän suunnittelu- ja hankintavaiheessa määritetään käytettävyyys ja kunnossapidettävyyys luomalla perusteet ja vaateet elinikäisen kunnossapidon roolille (kuva 1).

Tämä tarkoittaa käytännössä myös sitä, että samalla kun määritetään järjestelmän suorituskykyvaatimukset, määritetään myös elinikäisen käyttövarmuuden perusteet. Kun nämä edellä mainitut kaksi kokonaisuutta on tasapainossa ja huomioitu on realistiset mahdollisuudet myös odottaa kunnossapidon selviytyvän järjestelmän toiminta-aikaisesta kunnossapidosta. Muistetaan, kuten edellä jo kerrottiin, että käyttövarmuus muodostuu toimintavarmuudesta, kunnossapidettävyydestä ja kunnossapitovarmuudesta. Näistä toimintavarmuus ja kunnossapitettävyyden ovat suunnittelun ja valmistuksen tuloksena syntyviä järjestelmän teknisiä ominaisuuksia, jolloin nämä ovat niitä ominaisuuksia, joiden suunnitteluvirheitä ei kyetä korjaamaan valmistuksessa tai käytön aikana, tai niiden korjaaminen tulee suhteettoman kalliiksi.

Käyttövarmuutta voidaan tarkastella seuraavan yleisen ja yksinkertaisen esimerkin avulla: Jos meillä on laite, jossa on sarjaan kytketty viisi komponenttia, joiden jokaisen luotettavuus on esim. 0,999, tulee koko laitteen käyttövarmuudeksi:

$$0,999 \cdot 0,999 \cdot 0,999 \cdot 0,999 \cdot 0,999 = 0,995$$

Tarkoittaen, että kahdeksan tunnin aikana laite on käytettävissä 7 h 58 min, jolloin puhutaan riittävästä käyttövarmuusasteesta. Jos kasvatetaan komponenttien määrä esim. tuhanteen, olisi käyttövarmuus $0,999^{1000} = 0,368$, jolloin saman kahdeksan tunnin aikana laite on käytettävissä enää 2 h 56 min, joka taas on alhainen ja riittämätön käyttövarmuus. Kunnossapitotoiminnan perusedellytys on voittumistapojen tuntemus. Kun voittumistapa on tunnistettu, voidaan arvioida sen vaikutukset ja päättää mitä pitää tehdä tilanteen ennakoinniseksi, tunnistamiseksi, estämiseksi

tai korjaamiseksi. Kunnossapidon tehtävien valinta, priorisointi ja kunnossapitotoiminnan johtaminen tapahtuu käytännössä voittumistapojen tuntemuksen pohjalta.

Kunnossapitovarmuuteen vaikuttaa merkittävästi myös kunnossapito-organisaation ammattitaito ylläpitää näitä ominaisuuksia asetettujen tavoitteiden mukaisesti. Vaatimukseen vastaaminen edellyttää tulevaisuudessa entistä enemmän todennäköisyyspohjaisen suunnittelumetodiikan soveltamista käyttövarmuuden ja kunnossapidon suunnittelu- ja kehitystehtävissä. Myös tuotevastuulaki edellyttää edellä mainitun metodii-kan soveltamista, jolloin on mahdollisuus suunnitteluvaiheen aikana arvioida häiriötekijöiden vaikutus sekä käyttövarmuuteen että turvallisuuteen.

Kunnossapidon toiminnallinen ja kustannustehokkuus

Kunnossapitotoimintaa voidaan tarkastella ja mitata kahdesta näkökulmasta. Kunnossapidon toiminnallisessa tehokkuudessa keskitytään siihen, miten hyvin kunnossapito varmistaa laitteiden toiminnan jatkumisen. Toisessa keskitytään siihen, miten tehokkaasti kunnossapidon resursseja käytetään hyväksi. Tätä kutsutaan kunnossapidon kustannustehokkuudeksi. Kunnossapidon toiminnallisuuden tehokkuuden tunnuslukuja ovat:

- MTBF, vikataajuus (miten usein laite vikaantuu)
- MTFE, kestoikä (miten kauan laite kestää)
- Downtime, epäkäytettävyysaika (miten pitkä on laitteen käyttämättömyys sen vikaantuessa)
- Vikaantumisen todennäköisyys (miten todennäköisesti laite vikaantuu

seuraavan ajanjakson aikana)

- Tehokkuus, input/output (toiminta/maksimitehokkuus)

Kunnossapidon kustannustehokkuuden tunnuslukuja ovat:

- Suorat kunnossapitokustannukset
- Työvoimakustannukset
- Varaosa- ja materiaalikustannukset
- Suunnittelu- ja valvontakustannukset

Kustannustehokkuutta on myös

- Käyttää materiaalin oston, varastointityöhön ja työmaalla käsitteilyyn mahdollisimman vähän työaikaa työn laadun ja kunnossapitotyön nopeuden kärsimättä
- Osata ennustaa ja määritellä materiaaliarve mahdollisimman luotettavasti ennen varsinaista tarveajan kohtaa, jolloin hankintakustannukset ja materiaali-logistiikasta johtuvat tuotannon viiveet voidaan minimoida
- Osata ostaa materiaalit mahdollisimman pienillä hankintakustannuksilla
- Osata optimoida varastoiva materiaalmäärä mahdollisimman pieneksi kunnossapitotoiminnan silti kärsimättä.

Kunnossapidon eri menetelmiä

Käyttöseurannan ja kunnonvalvonnan merkitystä ei koskaan korosteta liikaa. Ne muodostavat vankan pohjan kaikelle kunnossapitotoiminnalle. Käyttöseuranta suorittavat pääasiassa laitteiden ja järjestelmien käyttäjät, mutta myös kunnossapito henkilöstö osallistuu siihen omalta osaltaan. Voidaan hyvin todeta, että käyttöseuranta on kunnossa-

pidon perusta, vaatién koko käyttö- ja kunnossapitohenkilöstön oikeaa asennetta, koulutusta ja panostusta. Kunnonvalvonnan avulla pyritään laitteen vikaantumisen havaitsemaan ennen vian pääsyä niin vakavalle asteelle, että se johtaa laitteen pysähtymiseen tai rikkoutumiseen.

Reaktiivinen kunnossapito (*reactive maintenance*) tarkoittaa pääpiirteittäin sitä, että korjataan laite, kun vikaantuminen on tapahtunut. Tällöin kunnossapito on tavallaan jo myöhässä aiheuttaen suorituskykykatkoksia. ”Käy kunnes hajoaa” – konsepti alentaa laitteiston huoltokustannuksia siihen asti kunnes laite vioittuu.

Ennalta ehkäisevä kunnossapito (*preventive maintenance*) perustuu ennalta suunniteltuun aikatauluun, jolloin huollot suoritetaan ennalta ilman tietoa laitteen sen hetkisestä kunnosta. Menetely ei välttämättä ole luotettava, koska se ei huomioi muutoksia laitteen käytössä ja sen toimintaympäristössä. Lisäksi samantyyppisissä laitteissa esiintyy yksilöllisiä vaihteluita kestokyvyssä ja vikaantumisherkkyydessä.

Ennakoiva kunnossapito (*predictive maintenance*) perustuu laitteen kunnonvalvonnasta saataviin tietoihin, jolloin huoltotoimenpide tapahtuu todellisen tarpeen mukaan. Tämä edellyt-

tää normaalin käyttöseurannan lisäksi jatkuvaa valvontaa, jossa laitteen tilaa seurataan mm. erilaisten jatkuvien tai tietyin välein suoritettavien mittausten avulla. Tällöin myös vauriot, viat havaitaan heti niiden synnyttyä tai, jopa aiemmin, mutta huollot voidaan silti suunnitella etukäteen. Ennakoiva kunnossapidolla voidaan saavuttaa noin 20 %:n kustannussäästöt verrattuna ehkäisevään kunnossapitoon. Kunnonvalvonnan asentaminen ja käyttö voi toisaalta aiheuttaa lisää kustannuksia.

Luotettavuuskeskeinen kunnossapito (*reliability centered maintenance*) on menetelmä sellaisen ehkäisevän kunnossapito-ohjelman luomiseksi, joka tehokkaasti ja järkipäisesti mahdollistaa laitteistolta ja rakenteilta vaadittujen turvallisuus- ja käytettävyytasojen saavuttamisen, ja jonka tarkoituksena on johtaa käyttötoiminnassa parantuneeseen turvallisuuteen, käytettävyyteen ja talouteen.

Se, mitä kunnossapitomallia edellä mainituista käytännössä noudetaan, määrittäytyä laitteiden ja järjestel-

mien suorituskykyvaateista, kuten aiemmin on todettu. Paras kunnossapitostrategia saavutetaan monesti yhdistelemällä edellisiä menetelmiä. Oikean kunnossapitomenetelmän valintaan liittyy aina taloudelliset näkökohdat. Ennakoivan ja korjaavan kunnossapidon suhteelle on löydettävissä taloudellinen optimi, joka numerolaskelmilla ei ole kuitenkaan kovinkaan tarkasti määriteltävissä. Yhä enemmän siviiliteollisuudessa, muun muassa, on siirrytty käyttämään luotettavuuskeskeisen kunnossapidon toimintamallia. Kaiken kunnossapidon tavoitteena on suorittaa kustannustehokkaasti ja suorituskykyvaatimuksien mukaisesti, oikea-aikaista, tarpeettomat toimenpiteet eliminoiva kunnossapitotoimintaa. ■

Lähteet

- Moubray, J. RCM II, Reliability-centered Maintenance, second edition. 1997
- Kunnossapitoyhdistys ry. Kunnossapidon julkaisusarja N:o 4. 2000

Rolls-Royce

www.rolls-royce.com

Aerial Oy

- Tietoliikenneantennit, mastorakenteet ja asennustarvikkeet.
- Antenniasennukset, mastotyöt ja -huollot.
- Acome RF-kaapelit, -liittimet ja tarvikkeet.

PL22 / Pietolankatu 9A
04400 JÄRVENPÄÄ

puh.09-2790120
www.aerial.fi

fax.09-2910210
aerial@aerial.fi

Environics

www.environics.fi

- C*** ilmaisimet
- B*** tiedusteluajoneuvot
- R*** laboratoriot
- N*** analysaattorit
- N*** suojaratkaisut

V SOTATIETEIDEN PÄIVÄT

Sodankäynnin muutos ▶

Maanpuolustuskorkeakoulu/Santahamina 21.5.-22.5.2008

ilmoittautumiset osoitteessa MPKK.fi

Puolustusvoimat *90 vuotta*

Yhteinen julkaisumme

Rannikkotyökistön upseeriyhdistys

PL 160, 00131 Helsinki
Varapuheenjohtaja Jarmo Valtimo
Nylands Brigad
GSM 040 5303193
e-mail: jarmo.valtimo@mil.fi

Rannikkotyökistösäätiö

Valtuuskunnan puheenjohtaja
Keijo Tapiovaara, GSM 0400 412 600
Hallituksen puheenjohtaja
Timo Junttila, GSM 040 750 2348
e-mail: timo.junttila@mil.fi
Asiamies Jukka Leikos
Merivoimien Esikunta
PL 58, 20811 Turku
GSM 0400 997 317
e-mail: asiamies.rtsaatio@elisanet.fi

Merivoimat

Tiedotuspäällikkö Anne Apajakari
Merivoimien Esikunta
PL 58, 20811 Turku
e-mail: anne.apajakari@mil.fi

Meripuseeriyhdistys

Puheenjohtaja Jaakko Savisaari
Pääesikunta
PL 919, 00131 Helsinki
Puh (09) 181 22579
e-mail: jaakko.savisaari@mil.fi

Rannikkotyökistön Opistouseseerit

Puheenjohtaja Markku Kaukoranta
Riukutie 10 M42, 00390 Helsinki
Puh 040-5509707

Rannikkosotilaskotiyhdistys

Puheenjohtaja Eija Paananen
Tehtaankatu 8 C 54, 00140 Helsinki
GSM 050 300 9819
e-mail: eija.paananen@taloverkot.fi

RT-kerho johtorengas

Puheenjohtaja Kare Vartiainen
Mannerheimintie 128 A 29, 00270 Helsinki
GSM 0400 694 538
e-mail: kare.vartiainen@blickle.fi

Sininen Reservi ry

Puheenjohtaja Arno Hakkarainen
Helenankuja 4, 01400 Vantaa
GSM 050 383 5486
e-mail: arno.hakkarainen@tieturi.fi

Sinisen Reservin Säätiö

Asiamies Aslak Saviranta
Saunakuja 4, 00730 Helsinki
GSM 040 503 0875
e-mail: aslak.saviranta@srs.fi

Rannikkojääkärkilta

Puheenjohtaja Aarne Krogerus
Ukonhauentie 2 D 36, 02170 Espoo
GSM 040 545 1426
e-m: aarne.krogerus@edu.nurmijarvi.fi

Rannikkojäkäripataljoonan perinneyhdistys

Puheenjohtaja Aimo Laaksonen
Leppäkuja 1, 02460 Kantvik
GSM 0400 813 603
e-mail: aimo.laaksonen@kolumbus.fi

Rannikon Puolustajain kilta

Puheenjohtaja Esa Tervio
Kotilotie 6, 48310 Kotka
GSM 0440 837 846
e-mail: esa.tervio@luukku.com

Hankoniemen kilta

Puheenjohtaja Aimo Fors
Rantakatu 5 A 3, 10900 Hanko
GSM 040 557 8326

Kymenlaakson Rannikonpuolustajain kilta

Puheenjohtaja Esa Tervio
Kotilotie 6, 48310 Kotka
GSM 0440 837 846
e-mail: esa.tervio@luukku.com

Selkämeren Rannikkokilta

Puheenjohtaja Tauno Setälä
Savenvalajanvahe 4 C 25, 26100 Rauma
GSM 040 510 5547
e-mail: tauno.setala@kolumbus.fi

Suomenlinnan rannikkotyökistökilta

Puheenjohtaja Martti Holma
Caloniuksenkatu 3 A 10, 00100 Helsinki
GSM 040 755 4261
e-mail: martti.holma@welho.com

Turun Rannikkotyökistökilta

Puheenjohtaja Heikki Arasto
Santtionranta 5, 23960 Santti
GSM 041 472 0602
e-mail heikki@arasto.fi

Rannikkotyökistön perinneyhdistys

Puheenjohtaja Ove Enqvist
Hevoshaantie 9 D 6, 01200 Vantaa
GSM 040 552 4136
e-mail: enqvist@oktanet.fi

Hangon Rannikkopatteriston perinneyhdistys

Puheenjohtaja Veikko-Olavi Eronen
Narvikinkatu 20, 10900 Hanko
GSM 040 824 8679, Puh (019) 248 1163
e-mail: veikkoe@hotmail.com

Laivaston kilta

Puheenjohtaja Olavi Niskanen
Pläkkikaupunginkatu 36, 20320 Turku
GSM 050 465 9309
e-mail: olavi.niskanen@pp.inet.fi

Kymen Laivastokilta

Puheenjohtaja Tapio Riikonen
Vesikatu 7, 49400 Hamina
GSM 050 540 5417
e-mail: tapio.riikonen@haminetti.net

Helsingin Laivastokilta

Puheenjohtaja Lars Eklund
Anianpellontie 10 B 17, 00700 Helsinki
GSM 050 552 2756
e-mail: lars eklund@starckjohannsteel.fi

Turun Laivastokilta

Puheenjohtaja Reino Varinowski
Nuppulantie 10 E, 20320 Turku
Puh (02)239 4491, 0400 559 828
e-mail: reino.varinowski@pp.inet.fi

Pohjanlahden Laivastokilta

Puheenjohtaja Teuvo Roden
Pietarsaarenkatu 2 A 3,65350 Vaasa
GSM 0500 665 413
teuvo.roden@pohjanmaansyöpyyhdistys.fi

Helsingin Reservimeriupseerit

www.hrmu.fi
Puheenjohtaja Reima Mäkeläinen
Harjutie 4, 02880 Veikkola
GSM 0500 440 731
reima.makelainen@suomi24.fi

Helsingin Miinanraivaajakilta

Puheenjohtaja Erik Erwes
Mannerheimintie 57 A 7, 00250 Helsinki
GSM 0400 503 099
e-mail: erwes@erwes.com

Laivaston Sukeltajakilta

Puheenjohtaja Keijo Karimäki
Keulatie 39 B, 00980 Helsinki
GSM 0500207815
e-mail: keijokar@saunalahti.fi

Turun Reservimeriupseerit

Puheenjohtaja Heikki Laiho
Linnankatu 11 a 3, 20100 Turku
GSM 0400 520 620
e-mail: heikki.laiho@
turunreservimeriupseerit.fi

Tapahtumakalenteri 2008

13.3.	Helsingin Laivastokillan sääntömääräinen kevätkokous. Suomenlinnan päällystökerho. (sivu 81)	21-22..05.	Sotatieteiden Päivät Maanpuolustuskorkeakoulussa Santahaminassa (sivu 73)
27.03.	MY:n ja RtUY:n ”Itämeren tulevaisuusseminaari Suomenlinnan Upseerikerholla (sivu 68)	23.-25.05.	RtUY:n jäsenmatka Suursaareen (4/2007 sivu 88)
27.03.	Rannikkojääkärikillan kevätkokous, Töölöntorinkatu 2, Helsinki (sivu 79)	09.07.	Merivoimien vuosipäivä Turussa (sivu 77)
17.04.	MY:n ja RtUY:n vuosikokoukset Turussa Heikkilässä (sivu 68)	09.08.	Laivastokiltapäivät Kotkassa (sivut 80 ja 84)
12.04.	Sininen Reservi ry:n vuosikokous Upinniemessä (sivu 76)	18.-21.09.	RtUY:n ja MY:n jäsenmatka Ruotsiin (4/2007 sivu 88)
12.05.	SLRR 90 vuotta (sivu 43)	25.10.	Meripuolustuspäivä Merisotakouluissa (sivu 76)

Helsingin Miinanraivaajakillan kokous joka kuukauden toinen tiistai klo 13.00 ravintola White Ladyssa.

Rannikon Puolustaja 2008

2/2008	Merivoimien tehtävien ja toiminnan muutos osana puolustusvoimien tehtävien kehittymistä – kumppanuus yhteiskunnan elintärkeiden toimintojen turvaamisessa – maakuntajoukot
3/2008	Itämeri ja Suomenlahti – ympäristön muutos uhkana – ”putkiväylä” ja Suomen asema
4/2008	Teemana muuttuva ja muuttunut koulutus – ”Maanpuolustusyliopisto”, MPK K muutoksessa – mestarit, maisterit ja tohtorit – varusmieskoulutus ja reserviläisten sotataito

Seuraa lehtemme kotisivuilta Merivoimien ja eri yhdistysten tiedotteita:

www.rannikonpuolustaja.fi

UNIFERM OY

Tempellikatu 19 D 50, 00100 HELSINKI
Puh. (09) 295 2261 Fax (09) 295 2262
www.uniferm.fi

hansabaltic

Ohittamatonta laatua merenkulun ammattilaisille

SAIOR Headset

FLIR Lämpökamera

SAIRO OPS JIS

SEAM valaistus

Hansabaltic Oy, Lepolanatie 16, FI-00660 Helsinki
Tel: +358-9-754 4426, Fax: +358-9-754 4429, Mobile: +358-400-505021
www.hansabaltic.com, E-mail: sales@hansabaltic.com

KORKEAJÄNNITYS

Tilaa
3 numeroa
”korkkaria”
tutustumis-
hintaan

15⁹⁰ €

(norm. 19,50 €)
Lehtitilaus on määräaikainen.

Puhelintilaukset: (03) 2251 943
Sähköposti: asiakaspalvelu.egmont@laserma.fi
Tarjouskoodi: 1915

Tämän lehden painotyön toteutti

PRIIIMUS

P A I N O

Tietoa, taitoa ja tekniikkaa

www.priimuspaino.fi

puh. (02) 762 6000